

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงขอ
เสนอความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

n แทน จำนวนอาจารย์ ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม

\bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจสภาพและปัญหาของวิทยาลัยนาฏศิลป์
ในฐานะวิทยาลัยชุมชน มีทั้งหมด 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของอาจารย์และผู้บริหาร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะ
วิทยาลัยชุมชน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะ
วิทยาลัยชุมชน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะวิทยาลัยชุมชน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของอาจารย์และผู้บริหาร

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเพศของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนานาชาติ กำแพงเพชรและภูมิภาค

วิทยาลัยนานาชาติ	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8		รวม
	ครูใหญ่	จักษกร	คณา	ผู้บริหาร	ช่างทอง	ช่างพิมพ์	สโทย	คณา	คณา	คณา	คณา	คณา	
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	
เพศ	n=84 m=5	n=20 m=5	n=22 m=4	n=11 m=4	n=28 m=4	n=53 m=5	n=23 m=4	n=32 m=4	n=13 m=3	n=37 m=6	n=44 m=4	n=31 m=4	n=404 m=5
ชาย	23 27.4	9 45.0	8 36.4	6 54.5	13 46.4	11 20.8	13 44.8	12 37.5	9 69.2	14 37.8	22 50.0	12 38.7	152 37.6
หญิง	4 80.0	3 60.0	- -	2 50.0	3 75.0	3 60.0	3 75.0	3 75.0	1 33.3	3 50.0	4 100.0	2 50.0	31 59.6
ชาย	61 72.6	11 55.0	14 63.6	5 45.5	15 53.6	42 79.2	16 55.2	20 62.5	4 30.8	23 62.2	22 50.0	19 61.3	252 62.4
หญิง	1 20.0	2 40.0	4 100.0	2 50.0	1 25.0	2 40.0	1 25.0	1 25.0	2 66.7	3 50.0	- -	2 50.0	21 40.4
รวมภูมิภาค													
ชาย			59 35.7			24 29.3		35 42.7			34 45.3		
หญิง			12 54.5			6 66.7		7 53.8			6 75.0		
ชาย			106 64.3			58 70.7		47 57.3			41 54.7		
หญิง			10 45.5			3 33.3		6 46.2			2 25.0		

๑ หมายถึง อาจารย์

๒ หมายถึง ผู้บริหาร

จากตารางที่ 3 สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โดยรวมเป็นหญิงมากกว่าชาย คิดเป็นร้อยละ 62.4 และเมื่อพิจารณาแยกรายภูมิภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ ก็พบว่า อาจารย์เป็นหญิงมากกว่าชายเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 64.3, 70.7, 57.3 และ 54.7 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณารายวิทยาลัยพบว่า มีอาจารย์จาก 2 วิทยาลัยที่เป็นชายมากกว่าหญิง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี และวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา คิดเป็นร้อยละ 54.5 และ 69.2 ตามลำดับ และมีอาจารย์จากวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมาที่เป็นหญิงและชายเท่ากัน

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหาร โดยรวมเป็นชายมากกว่าหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.6 และเมื่อพิจารณาแยกรายภูมิภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ ก็พบว่าผู้บริหารเป็นชายมากกว่าหญิงเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 54.5, 66.7, 53.8 และ 75.0 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณารายวิทยาลัยพบว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรีเป็นหญิงทั้งหมด ในขณะที่ผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมาเป็นชายทั้งหมด และผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมาเป็นหญิงมากกว่าชาย คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนวิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี ร้อยเอ็ด และพัทลุง มีผู้บริหารที่เป็นหญิงและชายเท่ากัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนรายวิทยาลัยและภูมิภาค

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคกลาง n=165, p=22					ภาคเหนือ n=82, p=9		ภาคอีสาน n=82, p=13			ภาคใต้ n=75, p=8		รวม
	ครูใหญ่ จำนวน ร้อยละ n=84 p=5	จันทน์ จำนวน ร้อยละ n=20 p=5	สพม. จำนวน ร้อยละ n=22 p=4	สพปร. จำนวน ร้อยละ n=11 p=4	อำนวยการ จำนวน ร้อยละ n=28 p=4	รองใหญ่ จำนวน ร้อยละ n=53 p=5	สพช. จำนวน ร้อยละ n=29 p=4	กาสิณท์ จำนวน ร้อยละ n=32 p=4	นทรราชสีมา จำนวน ร้อยละ n=13 p=3	ร้อยเอ็ด จำนวน ร้อยละ n=37 p=6	นครศรีธรรมราช จำนวน ร้อยละ n=44 p=4	ทักษิณ จำนวน ร้อยละ n=31 p=4	
21 - 30	- -	7 35.0	8 36.4	4 36.4	4 14.3	- -	13 44.8	11 34.4	8 61.5	18 48.6	21 47.7	15 48.4	109 27.0
	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	1 25.0	1 1.9
31 - 40	30 35.7	13 65.0	14 63.6	7 63.6	19 67.9	38 71.7	12 41.4	19 59.4	4 30.8	17 45.9	20 45.5	15 48.4	208 51.5
	- -	3 60.0	2 50.0	3 75.0	2 50.0	- -	1 25.0	1 25.0	1 33.3	2 33.3	- -	2 50.0	17 32.7
41 - 50	43 51.2	- -	- -	- -	4 14.3	15 28.3	4 13.8	2 6.3	1 7.7	- -	3 6.8	1 3.2	73 18.1
	2 40.0	- -	2 50.0	1 25.0	- -	4 80.0	- -	1 25.0	2 66.7	1 16.7	3 75.0	- -	16 30.8
54 - 60	11 13.1	- -	- -	- -	1 3.6	- -	- -	- -	- -	2 5.4	- -	- -	14 3.5
	3 60.0	2 40.0	- -	- -	2 50.0	1 20.0	3 75.0	2 50.0	- -	3 50.0	1 25.0	1 25.0	18 34.6

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8		รวม จำนวน ร้อยละ	
	กรงเทพ จำนวน ร้อยละ	จันทบุรี จำนวน ร้อยละ	ฉะเชิงเทรา จำนวน ร้อยละ	สุพรรณบุรี จำนวน ร้อยละ	อ่างทอง จำนวน ร้อยละ	เชียงใหม่ จำนวน ร้อยละ	สุโขทัย จำนวน ร้อยละ	กาฬสินธุ์ จำนวน ร้อยละ	นครราชสีมา จำนวน ร้อยละ	ร้อยเอ็ด จำนวน ร้อยละ	นครศรีธรรมราช จำนวน ร้อยละ	ปัตตานี จำนวน ร้อยละ		
ชาย (ปี)	n=84 m=5	n=20 m=5	n=22 m=4	n=11 m=4	n=28 m=4	n=53 m=5	n=29 m=4	n=32 m=4	n=13 m=3	n=37 m=6	n=44 m=4	n=31 m=4	n=404 n=52	
รวมภูมิภาค														
21 - 30			23	13.9		13	15.9		37	45.1		36	48.0	
			-	-		-	-		-	-		1	12.5	
31 - 40			83	50.3		50	61.0		40	48.8		35	46.7	
			10	45.5		1	11.1		4	30.8		2	25.0	
41 - 50			47	28.5		19	23.2		3	3.7		4	5.3	
			5	22.7		4	44.4		4	30.8		3	37.5	
51 - 60			12	7.3		-	-		2	2.4		-	-	
			7	31.8		4	44.4		5	38.5		2	25.0	

๑. พหุคูณ อาจารย์

๒. พหุคูณ ผู้บริหาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โดยรวมมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.5 แต่เมื่อพิจารณาจากภูมิภาคพบว่าอาจารย์ในภาคกลาง ภาคเหนือและภาคอีสาน ยังคงมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.3, 61.0 และ 48.8 ตามลำดับ ในขณะที่อาจารย์ของภาคใต้มีอายุระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.0 และเมื่อพิจารณาจากมหาวิทยาลัยพบว่ามีอาจารย์ใน 8 มหาวิทยาลัยที่ไม่ได้มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพมหานคร มีอาจารย์ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.2 มหาวิทยาลัยศิลปบัณฑิตยสถานมีอาจารย์ที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี และ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.4 เท่ากัน ในขณะที่อาจารย์ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สุโขทัย นครราชสีมา ร้อยเอ็ดและนครศรีธรรมราช มีอายุระหว่าง 21-30 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.8, 61.5, 48.6 และ 47.7 ตามลำดับ

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโดยรวมมีอายุระหว่าง 51-60 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.6 และเมื่อพิจารณาจากภูมิภาคพบว่าผู้บริหารในภาคเหนือและภาคอีสานยังคงมีอายุระหว่าง 51-60 ปีมากที่สุด แต่ผู้บริหารในภาคเหนือยังมีจำนวนมากที่สุดในช่วงอายุ 41-50 ปีด้วย ในขณะที่ผู้บริหารของภาคกลางมีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.5 และผู้บริหารภาคใต้มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.5 และเมื่อพิจารณาจากมหาวิทยาลัยพบว่า มีผู้บริหารใน 8 มหาวิทยาลัย ที่ไม่ได้มีอายุระหว่าง 51-60 ปีมากที่สุด ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี สุพรรณบุรี และพัทลุง มีผู้บริหารที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00, 75.0 และ 50.0 ตามลำดับ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ นครราชสีมาและนครศรีธรรมราช มีผู้บริหารที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.0, 66.7 และ 75.0 ในขณะที่วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุงมีผู้บริหารที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากัน และวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองมีผู้บริหารที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากัน

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนรายวิทยาลัยและภูมิภาค

วิทยาลัยนาฏศิลป์ อาจารย์ (ปี)	ภาคกลาง n=165, n=22					ภาคเหนือ n=82, n=9		ภาคอีสาน n=82, n=13			ภาคใต้ n=75, n=8			รวม												
	กรุงเทพ	จันทบุรี	ชลบุรี	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	กาฬสินธุ์	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พัทลุง														
	จำนวน ร้อยละ n=84 n=5	จำนวน ร้อยละ n=20 n=5	จำนวน ร้อยละ n=22 n=4	จำนวน ร้อยละ n=11 n=4	จำนวน ร้อยละ n=28 n=4	จำนวน ร้อยละ n=53 n=5	จำนวน ร้อยละ n=29 n=4	จำนวน ร้อยละ n=32 n=4	จำนวน ร้อยละ n=13 n=3	จำนวน ร้อยละ n=37 n=6	จำนวน ร้อยละ n=44 n=4	จำนวน ร้อยละ n=21 n=4	จำนวน ร้อยละ n=404 n=5													
ต่ำกว่า 1	-	-	-	-	-	-	-	1	3.1	-	-	-	-	1	3.2	2	0.5									
1 - 4	3	3.6	4	20.0	5	22.7	1	9.1	4	14.3	-	-	7	24.1	11	34.4	10	76.9	14	37.8	23	52.3	12	38.7	94	23.3
5 - 8	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	33.3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.9
9 - 12	2	2.4	6	30.0	6	27.3	1	9.1	1	3.6	-	-	8	27.6	1	3.1	-	-	6	16.2	4	9.1	4	12.9	39	9.7
13 - 16	-	-	-	-	1	25.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.9	
มากกว่า 16	3	3.6	9	45.0	7	31.8	5	45.5	7	25.0	3	5.7	5	17.2	14	43.8	-	-	5	13.5	6	13.6	11	35.5	75	18.6
	-	-	2	40.0	1	25.0	2	50.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	50.0	7	13.5
	16	19.0	1	5.0	4	18.2	2	18.2	7	25.0	25	47.2	4	13.8	3	9.4	2	15.4	9	24.3	8	18.2	2	6.5	83	20.5
	-	-	1	20.0	-	-	-	-	1	25.0	1	20.0	1	25.0	2	50.0	1	33.3	2	33.3	-	-	1	25.0	10	19.2
	60	71.4	-	-	-	-	2	18.2	9	32.1	25	47.2	5	17.2	2	6.3	1	7.7	3	8.1	3	6.8	1	3.2	111	27.5
	5	100.0	2	40.0	2	50.0	2	50.0	4	80.0	3	75.0	2	50.0	2	50.0	1	33.3	4	66.7	4	100.0	1	25.0	33	63.5

ตารางที่ 5 (ต่อ)

วิทยาลัยนานาชาติ อาชีวศึกษา (ป.)	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8		รวม จำนวน ร้อยละ
	กรุงเทพฯ	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	สมุทรปราการ	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	กาฬสินธุ์	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พัทลุง	
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	
	n=84 m=5	n=20 m=5	n=22 m=4	n=11 m=4	n=28 m=4	n=53 m=5	n=29 m=4	n=32 m=4	n=13 m=3	n=37 m=6	n=44 m=4	n=31 m=4	n=404 m=52
รวมภูมิภาค ค่ากว่า 1			-	-		-	-	1	1.2		1	1.3	
1 - 4			-	-		-	-	-	-		-	-	
			17	10.3		7	8.5	35	42.7		35	46.7	
			-	-		-	-	1	7.7		-	-	
5 - 8			16	9.7		8	9.8	7	8.5		8	10.7	
			1	4.5		-	-	-	-		-	-	
9 - 12			31	18.8		8	9.8	19	23.2		17	22.7	
			5	22.7		-	-	-	-		2	25.0	
13 - 16			30	18.2		29	35.4	14	17.1		10	13.3	
			2	9.1		2	22.2	5	38.5		1	12.5	
มากกว่า 16			71	43.0		30	36.6	6	7.3		4	5.3	
			14	63.6		7	77.8	7	53.8		5	62.5	

ก พยายามถึง อาจารย์

ข พยายามถึง ผู้บริหาร

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โคธรวมมีอายุราชการมากกว่า 16 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.5 แต่เมื่อพิจารณารายภูมิภาคพบว่า มีเพียงอาจารย์ในภาคกลางกับภาคเหนือเท่านั้นที่มีอายุราชการมากกว่า 16 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.0 และ 36.6 ตามลำดับ ส่วนอาจารย์ในภาคอีสานและภาคใต้มีอายุราชการระหว่าง 1-4 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.7 และ 46.7 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาแยกรายวิทยาลัยพบว่า มีเพียงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพฯและวิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทองที่มีอาจารย์ที่มีอายุราชการมากกว่า 16 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.4 และ 32.1 ส่วนวิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี ฉะเชิงเทรา สุพรรณบุรี และภาคอื่น ๆ มีอาจารย์ที่มีอายุราชการระหว่าง 9-12 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.0, 31.8, 45.5 และ 43.8 ในขณะที่วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา ร้อยเอ็ด นครศรีธรรมราช และพัทลุง มีอาจารย์ที่มีอายุราชการระหว่าง 1-4 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.9, 37.8, 52.3 และ 38.7 ตามลำดับ ส่วนวิทยาลัยนาฏศิลปเชียงใหม่มีอาจารย์ที่มีอายุราชการระหว่าง 13-16 ปี และมากกว่า 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.2 เท่ากัน และวิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย มีอาจารย์ที่มีอายุราชการระหว่าง 5-8 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.6

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโคธรวมมีอายุราชการมากกว่า 16 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.5 และเมื่อพิจารณารายภูมิภาคก็พบว่าผู้บริหารทั้งภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้ มีอายุราชการมากกว่า 16 ปีมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 63.8, 77.8, 53.8 และ 62.5 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาแยกรายวิทยาลัยพบว่าผู้บริหารจาก 6 วิทยาลัยที่ไม่ได้มีอายุราชการมากกว่า 16 ปีมากที่สุด ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรีและสุพรรณบุรี มีผู้บริหารที่มีอายุราชการระหว่าง 9-12 ปี และมากกว่า 16 ปีเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และ 50.0 ตามลำดับ วิทยาลัยนาฏศิลปภาคอื่น ๆ มีผู้บริหารที่มีอายุราชการระหว่าง 13-16 ปี และมากกว่า 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากัน ในขณะที่วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา มีผู้บริหารที่มีอายุราชการระหว่าง 1-8 ปี, 13-16 ปี และมากกว่า 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน และวิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุงมีผู้บริหารที่มีอายุราชการระหว่าง 9-12 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของตำแหน่งรองอาจารย์และคณาจารย์ในภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิทยาลัยสัตวบาล ตำแหน่ง	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8		รวม จำนวน ร้อยละ n=404 m=5														
	ครูใหญ่	จักษุแพทย์	สัตวแพทย์	สัตวแพทย์ ผู้ช่วย	ช่างกล	รังสีแพทย์	สัตวแพทย์	การสัตวบาล	สัตวแพทย์	สัตวแพทย์	สัตวแพทย์	สัตวแพทย์															
	จำนวน ร้อยละ n=84 m=5	จำนวน ร้อยละ n=20 m=5	จำนวน ร้อยละ n=22 m=4	จำนวน ร้อยละ n=11 m=4	จำนวน ร้อยละ n=28 m=4	จำนวน ร้อยละ n=53 m=5	จำนวน ร้อยละ n=23 m=4	จำนวน ร้อยละ n=32 m=4	จำนวน ร้อยละ n=13 m=3	จำนวน ร้อยละ n=37 m=6	จำนวน ร้อยละ n=44 m=4	จำนวน ร้อยละ n=31 m=4															
ผู้อำนวยการ	-	-	1	20.0	-	-	1	25.0	1	25.0	1	16.7	1	25.0	1	25.0	9	17.3									
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	3	60.0	2	40.0	3	75.0	-	-	2	50.0	2	50.0	1	25.0	2	50.0	22	42.3									
หัวหน้าภาควิชาสัตวบาล	1	20.0	1	20.0	1	25.0	2	50.0	1	25.0	2	50.0	1	25.0	1	25.0	14	26.9									
หัวหน้าภาควิชาสัตวบาล	1	20.0	1	20.0	-	-	1	25.0	-	-	-	-	1	25.0	-	-	7	13.5									
อาจารย์ฝ่ายสัตวบาล	27	32.1	3	15.0	-	-	1	9.1	8	28.6	11	20.8	8	27.6	6	18.8	1	7.7	14	37.8	17	38.6	9	29.0	105	26.0	
อาจารย์ฝ่ายสัตวบาล	57	67.9	17	85.0	22	100.0	10	90.9	20	71.4	42	79.2	21	72.4	26	81.3	12	92.3	23	62.2	27	61.4	22	71.0	299	74.0	
รวมภูมิภาค																											
ผู้อำนวยการ			3	13.6			1	11.1			3	23.1			2	25.0											
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ			10	45.5			4	44.4			5	38.5			3	37.5											
หัวหน้าภาควิชาสัตวบาล			6	27.3			3	33.3			3	23.1			2	25.0											
หัวหน้าภาควิชาสัตวบาล			3	13.6			1	11.1			1	15.4			1	12.5											
อาจารย์ฝ่ายสัตวบาล			39	23.6			19	23.2			21	25.6			26	34.7											
อาจารย์ฝ่ายสัตวบาล			126	76.4			63	76.8			61	74.4			49	65.3											

๑ หมายถึง อาจารย์

๒ หมายถึง ผู้ช่วย

จากตารางที่ 6 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โดยรวมมีสถานภาพเป็นอาจารย์ฝ่ายศิลป์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.0 และเมื่อพิจารณาารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้ พบว่าอาจารย์มีสถานภาพเป็นอาจารย์ฝ่ายศิลป์มากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 78.4, 78.8, 74.4 และ 85.3 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณารายวิทยาลัย พบว่ามี 1 วิทยาลัยที่มีอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นอาจารย์ฝ่ายศิลป์ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโดยรวมมีสถานภาพเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.3 และเมื่อพิจารณาารายภูมิภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ พบว่าผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมีสถานภาพเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 45.5, 44.4, 38.5 และ 37.5 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณารายวิทยาลัยพบว่า วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นหัวหน้าภาควิชาศิลป์เท่ากับจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรีมีหัวหน้าภาควิชาศิลป์เป็นผู้ตอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา มีผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาศิลป์ และหัวหน้าภาควิชาสามัญเป็นผู้ตอบในอัตราส่วนเท่ากัน และวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราชมีผู้ตอบแบบสอบถามในตำแหน่งผู้บริหารทุกตำแหน่งเท่ากัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของบุคลากรศึกษาสูงสุดของอาจารย์และนักวิชาการวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนรายวิทยาลัยและภูมิภาค

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8			รวม	
	ครูใหญ่	จักษกร	คณบดี	ผู้อำนวยการ	ต่างกอง	เรื่องใหม่	สุวิทย	การฝึก	นการวิชา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พัลลภ			
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	
วิทยาลัยนาฏศิลป์	n=84	n=20	n=22	n=11	n=28	n=53	n=23	n=32	n=13	n=37	n=44	n=31	n=404		
วิทยาลัยนาฏศิลป์	n=5	n=5	n=4	n=4	n=4	n=5	n=4	n=4	n=3	n=6	n=4	n=4	n=5		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2 2.4	1 5.0	4 18.2	1 9.1	6 21.4	7 13.2	1 3.4	2 6.3	3 23.1	1 2.7	6 13.6	1 3.2	35 8.7		
	- -	- -	- -	1 25.0	- -	- -	- -	- -	- -	1 16.7	- -	- -	2 3.8		
ปริญญาตรี	75 89.3	18 90.0	18 81.8	8 72.7	20 71.4	45 84.9	26 89.7	29 90.6	10 76.9	36 97.3	38 86.4	29 93.5	352 87.1		
	4 80.0	5 100.0	4 100.0	2 50.0	4 100.0	4 80.0	4 100.0	4 100.0	2 66.7	5 83.3	4 100.0	4 100.0	46 88.5		
ปริญญาโท	7 8.3	1 5.0	- -	2 18.2	2 7.1	1 1.9	2 6.9	1 3.1	- -	- -	- -	1 3.2	17 4.2		
	1 20.0	- -	- -	1 25.0	- -	1 20.0	- -	- -	1 33.3	- -	- -	- -	4 7.7		
ปริญญาเอก	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -		
	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -		

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

วิทยาลัยนานาชาติ	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8		รวม	
	กรุงเทพ	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	กาฬสินธุ์	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พังงา		จำนวน
วิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาลัย	n=84	m=20	n=22	m=11	n=28	m=23	n=32	m=13	n=37	m=44	n=31	n=404	m=5	
วิทยาลัย	n=5	m=5	n=4	m=4	n=4	m=5	n=4	m=3	n=6	m=4	n=4	m=5	m=5	
รวมภาค														
ต่ำกว่าปริญญาตรี		14	8.5			8	9.8		6	7.3		7	9.3	
		1	4.5			-	-		1	7.7		-	-	
ปริญญาตรี		139	84.2			71	86.6		75	91.5		67	89.3	
		19	86.4			8	88.9		11	84.6		8	100.0	
ปริญญาโท		12	7.3			3	3.7		1	1.2		1	1.3	
		2	9.1			1	11.1		1	7.7		-	-	
ปริญญาเอก		-	-			-	-		-	-		-	-	
		-	-			-	-		-	-		-	-	

n หมายถึง อาจารย์

m หมายถึง คณาจารย์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โดยรวมนิยมวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.1 และเมื่อพิจารณารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้ ก็พบว่าอาจารย์มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 84.2, 86.6, 91.5 และ 89.3 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายวิชาที่สอนก็ยิ่งพบว่าอาจารย์มีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีมากที่สุดทุกวิชา

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโดยรวมนิยมวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.5 และเมื่อพิจารณารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ ก็พบว่าผู้บริหารมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 86.4, 88.9, 84.6 และ 100.0 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายวิชาที่สอนก็ยิ่งพบว่าผู้บริหารมีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีมากที่สุดทุกวิชา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการรับทราบข้อมูลของวิทยาลัยชุมชนของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนการวิทยาลัยและภูมิภาค

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคกลาง n=165, n=22					ภาคเหนือ n=82, n=9		ภาคอีสาน n=82, n=13			ภาคใต้ n=75, n=8		รวม
	กรุงเทพฯ	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	กาฬสินธุ์	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พัทลุง	
การรับทราบข้อมูลของ วิทยาลัยชุมชน	จำนวน ร้อยละ n=84 n=5	จำนวน ร้อยละ n=20 n=5	จำนวน ร้อยละ n=22 n=4	จำนวน ร้อยละ n=11 n=4	จำนวน ร้อยละ n=20 n=4	จำนวน ร้อยละ n=53 n=5	จำนวน ร้อยละ n=23 n=4	จำนวน ร้อยละ n=32 n=4	จำนวน ร้อยละ n=13 n=3	จำนวน ร้อยละ n=37 n=6	จำนวน ร้อยละ n=44 n=4	จำนวน ร้อยละ n=31 n=4	จำนวน ร้อยละ n=404 n=5
- จากเอกสารวิทยาลัยชุมชน	31 36.9	6 30.0	5 22.7	2 18.2	13 46.4	7 13.2	13 44.8	14 43.8	3 23.1	15 40.5	24 54.5	7 22.6	141 34.9
- เข้ารับการประชุมชี้แจงทางวิทยุ	3 60.0	3 60.0	2 50.0	1 25.0	2 50.0	1 20.0	2 50.0	2 50.0	2 66.7	3 50.0	1 25.0	3 75.0	25 48.1
- เข้ารับการประชุมชี้แจงจากต้นวิทยาลัย	51 60.7	17 85.0	22 100.0	10 90.9	23 82.1	51 96.2	25 86.2	32 100.0	8 61.5	31 83.8	30 68.2	30 96.8	330 81.7
- เข้ารับการประชุมชี้แจงจากต้นสังกัด	5 100.0	3 60.0	2 50.0	3 75.0	2 50.0	5 100.0	2 50.0	4 100.0	1 33.3	3 50.0	3 75.0	3 75.0	36 69.2
- เข้ารับการประชุมชี้แจงจากกระทรวงศึกษาธิการ	24 28.6	4 20.0	4 18.2	3 27.3	1 3.6	7 13.2	4 13.8	2 6.3	2 15.4	3 8.1	4 9.1	3 9.7	61 15.1
- อื่น ๆ	3 60.0	1 20.0	2 50.0	2 50.0	3 75.0	1 20.0	1 25.0	3 75.0	2 66.7	3 50.0	1 25.0	3 75.0	25 48.1
- รวม	14 16.8	1 5.0	-	-	-	-	2 6.9	3 9.4	2 15.4	-	4 9.1	-	27 6.7
- รวม	3 60.0	2 40.0	2 50.0	1 25.0	2 50.0	-	2 50.0	1 25.0	-	3 50.0	1 25.0	2 50.0	19 36.5
- รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

*คลุมได้มากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

วิทยาลัยนานาชาติ	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n,75, m=8		รวม
	กรุงเทพฯ	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	กาฬสินธุ์	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พังงา	
การรับทราบข้อมูลของ วิทยาลัยสัมพันธ์	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
	n=84	n=20	n=22	n=11	n=28	n=53	n=23	n=32	n=13	n=37	n=44	n=31	n=404
	m=5	m=5	m=4	m=4	m=4	m=5	m=4	m=4	m=3	m=6	m=4	m=4	m=5
รวมภูมิภาค													
-จาก!อกสำรวิทยาลัยสัมพันธ์		58	35.2			20	24.4		32	39.0		31	41.3
		11	50.0			3	33.3		7	53.8		4	50.0
-เข้ารับการประชุมที่ของภาคใน วิทยาลัย		123	74.5			76	92.7		71	86.6		60	80.0
		15	68.2			7	77.8		8	61.5		6	75.0
-เข้ารับการประชุมที่ของจากคณ สีงักอ		36	21.8			11	13.4		7	8.5		7	9.3
		11	50.0			2	22.2		8	61.5		4	50.0
-เข้ารับการประชุมที่ของจาก กระทรวงศึกษาธิการ		16	9.7			2	2.4		5	6.1		4	5.3
		10	45.5			2	22.2		4	30.8		3	37.5
-อื่น ๆ		-	-			-	-		-	-		-	-

๑ หมายถึง อาจารย์

๒ หมายถึง คณาจารย์

สถาบันวิทยาลัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 8 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โศกรวมรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชนจากการเข้ารับการประชุมชี้แจงภาสในวิทยาลัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.7 และเมื่อพิจารณาตามภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้ ก็พบว่าอาจารย์รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชนจากการเข้ารับการประชุมชี้แจงภาสในวิทยาลัยมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 74.5, 92.7, 86.6 และ 80.0 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามวิทยาลัยก็ยังพบว่าอาจารย์รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชนจากการเข้ารับการประชุมชี้แจงภาสในวิทยาลัยมากที่สุดทุกวิทยาลัย

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโศกรวมรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชนจากการเข้ารับการประชุมชี้แจงภาสในวิทยาลัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.2 แต่เมื่อพิจารณาตามภูมิภาคกลับพบว่าผู้บริหารในภาคอีสานรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชนจาก 2 แหล่งเท่ากันคือ จากการประชุมชี้แจงภาสในวิทยาลัยและจากต้นสังกัด และในการพิจารณาวิทยาลัยพบว่า มี 6 วิทยาลัยที่รับทราบข้อมูลของผู้บริหารแตกต่างไปจากภาพรวม ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี และวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ผู้บริหารรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชนจาก 4 แหล่งคือ จากเอกสารวิทยาลัยชุมชน จากการเข้ารับการประชุมชี้แจงภาสในวิทยาลัย จากต้นสังกัดและจากกระทรวงศึกษาธิการ ในอัตราส่วนเท่ากัน วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองผู้บริหารรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชนจากการเข้ารับการประชุมชี้แจงจากต้นสังกัดมากที่สุด วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัยผู้บริหารรับทราบข้อมูลจาก 3 แหล่งเท่ากันคือ จากเอกสารวิทยาลัยชุมชน จากการเข้ารับการประชุมชี้แจงภาสในวิทยาลัยและจากกระทรวงศึกษาธิการ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมาผู้บริหารรับทราบข้อมูลจาก 2 แหล่งเท่ากันคือ จากเอกสารวิทยาลัยชุมชนและเข้ารับการประชุมชี้แจงจากต้นสังกัด และวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง แหล่งข้อมูลที่ผู้บริหารได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชนมากที่สุดมาจาก 3 แหล่งเท่ากัน คือ จากเอกสารวิทยาลัยชุมชน จากการเข้ารับการประชุมชี้แจงภาสในวิทยาลัยและต้นสังกัด

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความเห็นเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของวิทยากรและผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวนวิทยาลัยและภูมิภาค

วิทยาลัยอาชีวศึกษา	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8			รวม	
	กรุงเทพมหานคร	นนทบุรี	สมุทรปราการ	นครปฐม	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	กาฬสินธุ์	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พัทลุง			
ความเห็นเข้าใจในบทบาท และหน้าที่ของวิทยากรและผู้บริหาร	จำนวน ร้อยละ n=84	จำนวน ร้อยละ n=20	จำนวน ร้อยละ n=22	จำนวน ร้อยละ n=11	จำนวน ร้อยละ n=28	จำนวน ร้อยละ n=53	จำนวน ร้อยละ n=23	จำนวน ร้อยละ n=32	จำนวน ร้อยละ n=13	จำนวน ร้อยละ n=37	จำนวน ร้อยละ n=44	จำนวน ร้อยละ n=31	จำนวน ร้อยละ n=404		
ด้านการสอนนักศึกษา	50 59.5	10 50.0	16 72.7	3 27.3	21 75.0	27 50.9	16 55.2	14 43.8	5 38.5	23 62.2	25 56.8	9 29.0	219 54.2		
	5 100.0	4 80.0	2 50.0	4 100.0	4 100.0	2 40.0	3 75.0	3 75.0	2 66.7	3 50.0	3 75.0	3 75.0	38 73.1		
ด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย	12 14.3	2 10.0	6 27.3	- -	3 10.7	4 7.5	3 10.3	3 9.4	1 7.7	3 8.1	2 4.5	2 6.5	42 10.4		
	1 20.0	1 20.0	- -	- -	2 50.0	- -	- -	- -	1 33.3	3 50.0	- -	1 25.0	9 17.3		
ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน	58 69.0	16 80.0	19 86.4	10 90.9	24 85.7	38 71.7	23 79.3	30 93.8	6 46.2	31 83.8	32 72.7	24 77.4	312 77.2		
	4 80.0	5 100.0	3 75.0	4 100.0	4 100.0	4 80.0	4 100.0	3 75.0	2 66.7	4 66.7	4 100.0	2 50.0	43 82.7		
ด้านการดำเนินงานวิจัยและ โครงการอันเนื่องมาจาก ศูนย์วิจัย	38 45.2	7 35.0	19 86.4	7 63.6	15 53.6	43 81.1	22 75.9	11 34.4	7 53.8	26 70.3	27 61.4	21 67.7	243 60.1		
	3 60.0	3 60.0	3 75.0	4 100.0	3 75.0	4 80.0	2 50.0	2 50.0	3 100.0	5 83.3	3 75.0	4 100.0	39 75.0		
ด้านการศึกษาวินัยและระเบียบ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา	4 4.8	- -	4 18.2	- -	2 7.1	4 7.5	2 6.9	4 12.5	1 7.7	1 2.7	6 13.6	2 6.5	29 7.2		
	- -	- -	1 25.0	2 50.0	1 25.0	- -	- -	- -	1 33.3	3 50.0	1 25.0	2 50.0	11 21.2		
ด้านการพัฒนาความรู้และ เทคนิควิชาชีพ	15 17.9	2 10.0	9 40.9	3 27.3	7 25.0	11 20.8	5 17.2	9 28.1	2 15.4	4 10.8	20 45.5	4 12.9	91 22.5		
	- -	1 20.0	3 75.0	3 75.0	2 50.0	2 40.0	- -	2 50.0	1 33.3	3 50.0	1 25.0	3 75.0	21 40.4		
ด้านการแสวงหาความรู้จาก บุคคลและวิชาการในท้องถิ่น	20 23.8	5 25.0	10 45.5	1 9.1	12 42.9	9 17.0	6 20.7	6 18.8	7 53.8	10 27.0	17 38.6	7 22.6	110 27.2		
	1 20.0	4 80.0	4 100.0	2 50.0	4 100.0	2 40.0	1 25.0	1 25.0	1 33.3	5 83.3	2 50.0	3 75.0	30 57.7		

ตารางที่ 9 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8		รวม
	กรุงเทพ	จันทบุรี	สมุทร	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	การะผิน	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พังงา	
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	
ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยฯ	n=84	n=20	n=22	n=11	n=28	n=53	n=23	n=32	n=13	n=37	n=44	n=31	n=404
	m=5	m=5	m=4	m=4	m=4	m=5	m=4	m=4	m=3	m=6	m=4	m=4	m=5
-ด้านการเงินส่วนตัวบ้าง	23 27.4	5 25.0	13 59.1	3 27.3	7 25.0	21 39.6	8 27.6	20 62.5	5 38.5	13 35.1	14 31.8	14 45.2	146 36.1
วิชาการเล็กน้อย	1 20.0	3 60.0	3 75.0	2 50.0	3 75.0	4 80.0	2 25.0	2 50.0	2 66.7	4 66.7	3 75.0	2 50.0	31 59.6
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง													
รวมภูมิภาค													
-ด้านการสอนนักศึกษา		100 60.6				43 52.4			42 51.2		34 45.3		
		19 86.4				5 55.6			8 61.5		6 75.0		
-ด้านการส่งพาดความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย		24 14.5				7 8.5			7 8.5		4 5.3		
		4 18.2				- -			4 30.8		1 12.5		
-ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน		128 77.6				61 74.4			67 81.7		56 74.7		
		20 90.9				8 88.9			9 69.2		6 75.0		
-ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน		86 52.1				65 79.3			44 53.7		48 64.0		
		16 72.7				6 66.7			10 76.9		7 87.5		

ตารางที่ 9 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8		รวม	
	กรุงเทพ	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	การนิคม	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พัทลุง		จำนวน
ความเข้าใจในบทบาท และหน้าที่ของวิชาชีพในฐานะ	n=84 m=5	n=20 m=5	n=22 m=4	n=11 m=4	n=28 m=4	n=53 m=5	n=23 m=4	n=32 m=4	n=13 m=3	n=37 m=6	n=44 m=4	n=31 m=4	n=404 m=5	
-ด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหา ของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง			9	5.5		6	7.3		6	7.3		8	10.7	
-ด้านการพัฒนาความรู้ ทักษะวิชาชีพ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น			4	18.2		-	-		4	30.8		3	37.5	
-ด้านการแสวงหาความรู้จาก บุคคลและสื่งการในท้องถิ่น			36	21.8		16	19.5		15	18.3		24	32.0	
-ด้านการเป็นหน่วยนำเรื่อง วิชาการแก่ท้องถิ่น			9	40.9		2	22.2		6	46.2		4	50.0	
-ด้านการเป็นหน่วยนำเรื่อง วิชาการแก่ท้องถิ่น			48	29.1		15	18.3		23	28.0		24	32.0	
-ด้านการเป็นหน่วยนำเรื่อง วิชาการแก่ท้องถิ่น			15	68.2		3	33.3		7	53.8		5	62.5	
-ด้านการเป็นหน่วยนำเรื่อง วิชาการแก่ท้องถิ่น			51	30.9		29	35.4		38	46.3		28	37.3	
-ด้านการเป็นหน่วยนำเรื่อง วิชาการแก่ท้องถิ่น			12	54.5		6	66.7		8	61.5		5	62.5	

ก หมายถึง อาจารย์

ข หมายถึง ผู้บริหาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 9 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โศกรวมมีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยชุมชนในด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.2 แต่เมื่อพิจารณาารายภูมิภาคกลับพบว่าอาจารย์ในภาคเหนือมีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยชุมชนในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.3 และในการพิจารณาารายวิทยาลัยพบว่า มี 3 วิทยาลัยที่อาจารย์มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยชุมชนแตกต่างไปจากภาพรวม ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี อาจารย์มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ทั้งในด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนในอัตราส่วนเท่ากัน วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่อาจารย์มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนมากที่สุด และวิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมาอาจารย์มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ที่วิทยาลัยชุมชนในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน และด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น เท่ากัน

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโศกรวมมีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยชุมชนในด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 82.7 แต่เมื่อพิจารณารายภูมิภาคกลับพบว่าผู้บริหารในภาคอีสานและภาคใต้มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.9 และ 87.5 ตามลำดับ และในการพิจารณาารายวิทยาลัยพบว่า มี 7 วิทยาลัยที่ผู้บริหารมีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยชุมชนแตกต่างไปจากภาพรวม ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี ผู้บริหารเข้าใจบทบาทและหน้าที่ด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นมากที่สุด วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรีผู้บริหารเข้าใจบทบาทและหน้าที่ด้านการสอนนักศึกษา ด้านบริการวิชาการแก่ชุมชนและด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนมากที่สุด วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองผู้บริหารเข้าใจบทบาทและหน้าที่ด้านการสอนนักศึกษา ด้านบริการวิชาการแก่ชุมชนและด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นมากที่สุด วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ผู้บริหารเข้าใจบทบาทและหน้าที่ด้านบริการวิชาการแก่ชุมชน ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน และด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นมากที่สุด วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมาและพิทลุงผู้บริหารเข้าใจบทบาทและหน้าที่ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนมากที่สุด ในขณะที่ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยชุมชนด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน และด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นมากที่สุด

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของวิทยาลัยชุมชนของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนานาชาติ จำนวนรายวิทยาลัยและภูมิภาค

วิทยาลัยนานาชาติ	ภาคกลาง n=165, n=22					ภาคเหนือ n=82, n=9		ภาคอีสาน n=82, n=13			ภาคใต้ n=75, n=8			รวม	
	กรุงเทพฯ	จันทบุรี	สมุทร	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	กาฬสินธุ์	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พัทลุง			
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ		
การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยชุมชน	n=64	n=20	n=22	n=11	n=28	n=53	n=23	n=32	n=13	n=37	n=44	n=31	n=404		
	n=5	n=5	n=4	n=4	n=4	n=5	n=4	n=4	n=3	n=6	n=4	n=4	n=5		
-ด้านการสอนนักศึกษา	28 33.3	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	19 51.4	- -	- -	47 11.6		
	2 40.0	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	- -	5 83.3	- -	- -	7 13.5		
-ความการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย	11 13.1	1 5.0	2 9.1	- -	2 7.1	1 1.9	3 10.3	1 3.1	1 7.7	4 10.8	6 13.6	2 6.5	34 8.4		
	- -	1 20.0	- -	- -	- -	1 20.0	- -	- -	1 33.3	4 66.7	- -	- -	7 13.5		
-ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน	45 53.6	13 65.0	17 77.3	9 81.8	23 82.1	26 49.1	23 79.3	22 68.8	13 100.0	17 45.9	26 59.1	20 64.5	255 63.1		
	4 80.0	5 100.0	3 75.0	4 100.0	2 50.0	2 40.0	2 50.0	2 50.0	2 66.7	3 50.0	2 50.0	1 25.0	32 61.5		
-ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน	39 46.4	5 25.0	16 72.7	5 45.5	2 7.1	23 43.4	12 41.4	4 12.5	4 30.8	13 35.1	9 20.5	14 45.2	146 36.1		
	3 60.0	1 20.0	3 75.0	2 50.0	2 50.0	3 60.0	1 25.0	- -	2 66.7	4 66.7	1 25.0	3 75.0	25 48.1		
-ด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง	2 2.4	- -	- -	- -	- -	- -	2 6.9	2 6.3	- -	1 2.7	6 13.6	- -	13 3.2		
	- -	- -	- -	- -	- -	- -	1 25.0	- -	1 33.3	1 16.7	- -	1 25.0	4 7.7		
-ด้านการพัฒนาความรู้/เทคโนโลยีเพื่อชุมชนท้องถิ่น	10 11.9	- -	3 13.6	- -	3 10.7	6 11.3	2 6.9	3 9.4	1 7.7	3 8.1	12 27.3	1 3.2	44 10.9		
	- -	- -	- -	1 25.0	3 75.0	2 40.0	1 25.0	1 25.0	1 33.3	3 50.0	- -	1 25.0	13 25.0		
-ด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการท้องถิ่น	13 15.5	1 5.0	4 18.2	- -	5 17.9	9 17.0	4 13.8	5 15.6	- -	4 10.8	2 4.5	3 9.7	49 12.1		
	2 40.0	- -	3 75.0	- -	3 75.0	2 40.0	1 25.0	- -	1 33.3	2 33.3	1 25.0	1 25.0	16 30.8		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคกลาง n=165, n=22					ภาคเหนือ n=82, n=9		ภาคอีสาน n=82, n=13			ภาคใต้ n=75, n=8		รวม
	ศรีสะเกษ	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	กาฬสินธุ์	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พังงา	
การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาท และหน้าที่ของนักวิชาชีพ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
	n=84	n=20	n=22	n=11	n=28	n=53	n=23	n=32	n=13	n=37	n=44	n=31	n=404
	n=5	n=5	n=4	n=4	n=4	n=5	n=4	n=4	n=3	n=6	n=4	n=4	n=5
-ด้านการเป็นหน่วยนำเรื่อง	13 15.5	3 15.0	9 40.9	1 9.1	9 32.1	13 24.5	5 17.2	14 43.8	- -	8 21.6	11 25.0	7 22.6	93 23.0
วิธีการแก้ปัญหาอื่น	3 60.0	2 40.0	1 25.0	2 50.0	3 75.0	2 40.0	2 50.0	4 100.0	2 66.7	3 50.0	1 25.0	1 25.0	26 50.0
*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ													
รวมภูมิภาค													
-ด้านการสอนนักศึกษา			28 17.0							21 25.6			
			2 9.1							5 38.5			
-ด้านการแสวงหาความรู้เพิ่ม			16 9.7							6 7.3		8 10.7	
เติมโดยการค้นหาวิจัย			1 4.5							5 38.5			
-ด้านการบริการวิชาการแก่			108 65.5							52 63.4		46 61.3	
ชุมชน			18 81.8							7 53.8		3 37.5	

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8		รวม	
	กรุงเทพฯ	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	การะเกด	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พังงา		
การปฏิบัติหน้าที่ตามขนาดและหน้าที่ของวิทยาลัย	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	
การปฏิบัติหน้าที่ตามขนาด	n=84	n=20	n=22	n=11	n=28	n=53	n=23	n=32	n=13	n=37	n=44	n=31	n=404	
และหน้าที่ของวิทยาลัย	m=5	m=5	m=4	m=4	m=4	m=5	m=4	m=4	m=3	m=6	m=4	m=4	m=5	
-ด้านการดำเนินงานศิลปะวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน			67	40.6			35	42.7		21	25.6	23	30.70	
-ด้านการศึกษาวិเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง			11	50.0			4	44.4		6	46.2	4	50.0	
-ด้านการพัฒนาความรู้ก่อนวิชาชีพพัฒนาท้องถิ่น			2	1.2			2	2.4		3	3.7	6	8.0	
-ด้านการพัฒนาความรู้ภาคคนและกิจการในท้องถิ่น			-	-			1	11.1		2	15.4	1	12.5	
-ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน			16	9.7			8	9.8		7	8.5	13	17.33	
-ด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น			4	18.2			3	33.3		5	38.5	1	12.5	
-ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน			22	13.3			13	15.9		9	11.0	5	6.7	
-ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน			8	36.4			3	33.3		3	23.1	2	25.0	
-ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน			35	21.2			18	22.0		22	26.8	18	24.0	
-ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน			11	50.0			4	44.4		9	69.2	2	25.0	
*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ														

n หมายถึง อาจารย์

m หมายถึง ผู้บริหาร

สถาบันวิทยาลัยบริการ

ศาลากลางนครนันทราชวิทยาลัย

ตารางที่ 10 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โศกรวมปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของวิทยาลัยชุมชนด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 63.1 และเมื่อพิจารณาารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ก็พบว่าอาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ด้านบริการวิชาการแก่ชุมชนมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 65.5, 59.8, 63.4 และ 61.3 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาารายวิทยาลัยพบว่า มี 1 วิทยาลัยที่อาจารย์ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนนักเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.4 ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโศกรวมปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของวิทยาลัยชุมชนด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.5 แต่เมื่อพิจารณาารายภูมิภาคกลับพบว่าผู้บริหารในภาคเหนือปฏิบัติหน้าที่ด้านบริการวิชาการแก่ชุมชนด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนและด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการมากที่สุด ผู้บริหารในภาคอีสานปฏิบัติหน้าที่ด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นมากที่สุด ในขณะที่ผู้บริหารในภาคใต้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาารายวิทยาลัยพบว่า 8 วิทยาลัยที่ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของวิทยาลัยชุมชนแตกต่างไปจากภาพรวม ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรีผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ด้านการบริการวิทยาลัยชุมชน ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน และด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นมากที่สุด วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ด้านพัฒนาความรู้เทคนิควิธีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น และด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นมากที่สุด วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่และพิบูลย์ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนมากที่สุด วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัยและนครราชสีมาผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ด้านบริการวิชาการแก่ชุมชน ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน และด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการแก่ชุมชนมากที่สุด และวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ด้านการนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นมากที่สุด ในขณะที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนนักเรียนมากที่สุด

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแนวทางการพัฒนาวิทยาลัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในฐานวิชาชีพของคณาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา
 วิทยาลัยอาชีวศึกษา

วิทยาลัยอาชีวศึกษา	ภาคกลาง n=165, N=22					ภาคเหนือ n=82, N=9		ภาคอีสาน n=82, N=13			ภาคใต้ n=75, N=8		รวม	
	ครู/เลข จำนวน ร้อยละ	จัดซื้อ จำนวน ร้อยละ	สอน จำนวน ร้อยละ	สหกรณ์ จำนวน ร้อยละ	อ้างกอง จำนวน ร้อยละ	เลี้ยงใหม่ จำนวน ร้อยละ	สุโขทัย จำนวน ร้อยละ	กาฬสินธุ์ จำนวน ร้อยละ	นครราชสีมา จำนวน ร้อยละ	ร้อยเอ็ด จำนวน ร้อยละ	นครศรีธรรมราช จำนวน ร้อยละ	พังงา จำนวน ร้อยละ		
แนวทางการพัฒนา วิทยาลัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในฐานวิชาชีพ	n=84 n=5	n=20 n=5	n=22 n=4	n=11 n=4	n=28 n=4	n=53 n=5	n=29 n=4	n=32 n=4	n=13 n=3	n=37 n=6	n=44 n=4	n=31 n=4	n=404 n=52	
พัฒนางบประมาณ	75 89.3 5 100.0	18 90.0 4 80.0	20 90.9 4 100.0	11 100.0 4 100.0	27 96.4 4 100.0	47 88.7 5 100.0	21 72.4 2 50.0	26 81.3 4 100.0	9 69.2 1 33.3	36 97.3 4 66.7	43 97.7 3 75.0	24 77.4 3 75.0	357 88.4 43 82.7	
พัฒนาบุคลากร	60 71.4 5 100.0	12 60.0 5 100.0	16 72.7 4 100.0	9 81.8 4 100.0	25 89.3 4 100.0	34 64.2 4 80.0	22 75.9 4 100.0	20 62.5 3 75.0	10 76.9 2 66.7	29 78.4 5 83.3	36 81.8 3 75.0	29 93.5 4 100.0	301 74.5 47 90.4	
พัฒนาอาคารสถานที่	55 65.5 4 80.0	7 35.0 3 60.0	8 36.4 1 25.0	1 9.1 - -	15 53.6 1 25.0	32 60.4 2 40.0	20 69.9 2 50.0	8 25.0 - -	3 23.1 1 33.3	21 56.8 3 50.0	20 45.5 - -	14 45.2 3 75.0	205 50.7 20 38.5	
พัฒนาวิชาการ	42 50.0 3 60.0	12 60.0 5 100.0	10 45.5 2 50.0	3 27.3 4 100.0	11 39.3 4 100.0	23 43.4 2 40.0	15 51.7 1 25.0	19 59.4 2 50.0	6 46.2 3 100.0	25 67.6 5 83.3	21 47.7 2 50.0	20 64.5 4 100.0	207 51.2 37 71.2	
พัฒนาครุภัณฑ์	35 41.7 4 80.0	11 55.0 4 80.0	13 59.1 1 25.0	5 45.5 1 25.0	19 67.9 3 75.0	20 37.7 3 60.0	18 62.1 2 50.0	21 65.6 2 50.0	3 23.1 2 66.7	25 67.6 4 66.7	23 52.3 1 25.0	19 61.3 3 75.0	212 52.5 30 57.7	
อื่นๆ (การประชาสัมพันธ์)	9 10.7 - -	3 15.0 - -	- - - -	- - - -	- - - -	2 3.8 - -	5 17.2 - -	4 12.5 - -	- - - -	1 2.7 3 50.0	1 2.3 - -	1 3.2 - -	26 6.4 5 9.6	
รวมได้มากกว่า 1 ข้อ														

ตารางที่ 11 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคกลาง n=165, m=22					ภาคเหนือ n=82, m=9		ภาคอีสาน n=82, m=13			ภาคใต้ n=75, m=8		รวม
	กรุงเทพฯ	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	กาฬสินธุ์	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พัทลุง	
แนวทางการพัฒนา	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
วิทยาลัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในฐานะวิทยาลัยสหวิชาชีพ	n=84	n=20	n=22	n=11	n=28	n=53	n=29	n=32	n=13	n=37	n=44	n=31	n=404
	n=5	n=5	n=4	n=4	n=4	n=5	n=4	n=4	n=3	n=6	n=4	n=4	n=52
รวมภูมิภาค													
พัฒนาผู้ประกอบการ		151	91.5			68	82.9		71	86.6		67	89.3
		21	95.5			7	77.8		9	69.2		6	75.0
พัฒนาบุคลากร		121	73.3			56	68.3		59	72.0		65	86.7
		22	100.0			8	88.9		10	76.9		7	87.5
พัฒนาอาคารสถานที่		87	52.7			52	63.4		32	39.0		34	45.3
		9	40.9			4	44.4		4	30.8		3	37.5
พัฒนาวิชาการ		78	47.3			38	46.3		50	61.0		41	54.7
		18	81.8			3	33.3		10	76.9		6	75.0
พัฒนาครุภัณฑ์		83	50.3			38	46.3		49	59.8		42	56.0
		13	59.1			5	55.6		8	61.5		4	50.5
อื่นๆ (การประสานสัมพันธ์)		12	7.3			7	8.5		5	6.1		2	2.7
		-	-			-	-		3	23.1		-	-

จากตารางที่ 11 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โศครวมรับรู้ว่าการพัฒนาวิทยาลัยในด้านงบประมาณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.4 และเมื่อพิจารณารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้ ก็พบว่าอาจารย์รับรู้ว่าการพัฒนาวิทยาลัยในด้านงบประมาณมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 91.5, 82.9, 86.8 และ 89.3 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณารายวิทยาลัยพบว่ามี 2 วิทยาลัยที่อาจารย์รับรู้ว่าการพัฒนาบุคลากรมากที่สุด ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัยและนครราชสีมา

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหาร โศครวมรับรู้ว่าการพัฒนาวิทยาลัยในด้านบุคลากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.4 และเมื่อพิจารณารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้ ก็พบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าการพัฒนาวิทยาลัยในด้านบุคลากรมากที่สุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 100.00, 88.9, 78.9 และ 87.5 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณารายวิทยาลัยพบว่ามีความแตกต่างจากภาพโศครวมดังนี้ ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพฯ จพบุรี และนครศรีธรรมราช รับรู้ว่าการพัฒนาทั้งงบประมาณและบุคลากรมากที่สุด ผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรีและอ่างทองรับรู้ว่าการพัฒนาทั้งงบประมาณ บุคลากรและวิชาการ มากที่สุด ผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลปเชียงใหม่และกาฬสินธุ์รับรู้ว่าการพัฒนาด้านงบประมาณมากที่สุด ในขณะที่ผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมารับรู้ว่าการพัฒนาวิชาการมากที่สุด และผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ดและพัทลุง รับรู้ว่าการพัฒนาทั้งในด้านบุคลากรและวิชาการมากที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความต้องการพัฒนาตนเองของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จันทบุรี และสภานิติบัญญัติ

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคกลาง n=165, N=22					ภาคเหนือ n=82, N=9		ภาคอีสาน n=82, N=13			ภาคใต้ n=75, N=8		รวม
	กรุงเทพฯ	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	สุพรรณบุรี	อ่างทอง	เชียงใหม่	สุโขทัย	กาฬสินธุ์	นครราชสีมา	ร้อยเอ็ด	นครศรีธรรมราช	พัทลุง	
ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในวิทยาลัยฯ	n=84	n=20	n=22	n=11	n=28	n=53	n=29	n=32	n=13	n=37	n=44	n=31	n=404
	n=5	n=5	n=4	n=4	n=4	n=5	n=4	n=4	n=3	n=6	n=4	n=4	n=52
ไม่ต้องการ	13 15.5	3 15.0	3 13.6	- -	6 21.4	5 9.4	2 6.9	4 12.5	1 7.7	5 13.5	- -	6 19.4	49 12.1
	3 60.0	1 20.0	1 25.0	- -	- -	- -	- -	2 50.0	- -	- -	- -	- -	7 13.5
ต้องการ	60 71.4	15 75.0	18 81.8	11 100.0	22 78.6	41 77.4	27 93.1	28 87.5	12 92.3	31 83.8	44 100.0	25 80.6	333 82.4
	2 40.0	4 80.0	3 75.0	4 100.0	4 100.0	4 80.0	4 100.0	2 50.0	3 100.0	6 100.0	4 100.0	4 100.0	44 84.6
ไม่ตอบ	11 13.1	2 10.0	1 4.5	- -	- -	7 13.2	- -	- -	- -	1 2.7	- -	- -	22 5.4
	- -	- -	- -	- -	- -	1 20.0	- -	- -	- -	- -	- -	- -	1 1.9
รวมภาค													
ไม่ต้องการ		26 15.8				7 8.5		10 12.2			6 8.0		
		5 22.7				- -		2 15.4			- -		
ต้องการ		125 75.8				68 82.9		71 86.6			69 92.0		
		17 77.3				8 88.9		11 84.6			8 100.0		
ไม่ตอบ		14 8.5				7 8.5		1 1.2			- -		
		- -				1 11.1		- -			- -		

ก หมายถึง อาจารย์

ข หมายถึง ผู้บริหาร

จากตารางที่ 12 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โดยรวมมีความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในฐานะวิทยาลัยชุมชนถึงร้อยละ 82.4 และเมื่อพิจารณารายภูมิภาคก็พบว่าอาจารย์ในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ต้องการพัฒนาตนเองคิดเป็นร้อยละ 75.8, 82.9, 86.8 และ 92.0 ตามลำดับ และในการพิจารณาว่าวิทยาลัยพบว่าอาจารย์มีความต้องการพัฒนาตนเองทุกวิทยาลัย โดยเฉพาะในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สุพรรณบุรี และนครศรีธรรมราช มีอาจารย์ถึงร้อยละ 100.0 ที่แสดงความต้องการพัฒนาตนเอง

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารโดยรวมมีความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในฐานะวิทยาลัยชุมชนถึงร้อยละ 84.8 และเมื่อพิจารณารายภูมิภาคก็พบว่าผู้บริหารในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้ ต้องการพัฒนาตนเองคิดเป็นร้อยละ 77.3, 88.9, 84.8 และ 100.0 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณารายวิทยาลัยพบว่า มี 1 วิทยาลัยที่ผู้บริหารไม่ต้องการพัฒนาตนเอง คิดเป็นร้อยละ 80.0 ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพฯ และอีก 1 วิทยาลัยคือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคอีสาน ที่มีจำนวนผู้บริหารตอบว่าต้องการพัฒนาตนเองในอัตราส่วนเท่ากับจำนวนผู้บริหารที่ตอบว่าไม่ต้องการพัฒนาตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 สภาพของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะวิทยาลัยชุมชนตามการรับรู้ของผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภูมิภาคต่างกัน สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการสอนนักศึกษา

พบว่า มีเพียง 2 วิทยาลัย คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นวิทยาลัยในภาคกลาง และวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นวิทยาลัยในภาคอีสาน ที่เปิดสอนหลักสูตรระยะยาว หลักสูตรที่วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานครเปิดสอนมี 2 หลักสูตรคือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้านครูวิชาต่าง ๆ และนาฏศิลป์ต่าง ๆ ส่วนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดก็เปิดสอน 2 หลักสูตรเช่นเดียวกัน แต่เป็นด้านนาฏศิลป์ดนตรีพื้นเมือง (หมอลำ)

ในรายงานการดำเนินงานโครงการวิทยาลัยชุมชน ปีการศึกษา 2538 ในส่วนของหลักสูตรระยะยาวของกองศิลปศึกษา กรมศิลปากร รายงานจำนวนผู้เรียนในหลักสูตรต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรวิชาชีพคนตรีพื้นเมืองและนาฏศิลป์พื้นเมือง
 - ระดับ ปวช. มีจำนวนผู้เรียน 22 คน
 - ระดับ ปวส. มีจำนวนผู้เรียน 30 คน
2. หลักสูตรวิชาชีพคนตรีสากล (วงสตริงคอมโบ)
 - ระดับ ปวช. มีจำนวนผู้เรียน 15 คน
 - ระดับ ปวส. มีจำนวนผู้เรียน 7 คน
3. หลักสูตรวิชาชีบนาฏศิลป์สากล
 - ระดับ ปวช. มีจำนวนผู้เรียน 3 คน

นอกจากนี้จากผลการวิจัยยังพบว่า ทั้ง 2 วิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะยาว ได้ดำเนินการในด้านนี้ตามหลักการของวิทยาลัยชุมชนในรายละเอียดดังนี้

1.1 หลักสูตร ทั้ง 2 วิทยาลัยได้ดำเนินการสำรวจความต้องการของผู้เรียน และเปิดหลักสูตรตามที่มีผู้เรียนต้องการ ซึ่งเป็นอาชีพที่มีอยู่ในชุมชน ในการจัดทำหลักสูตรทางวิทยาลัยได้เปิดโอกาสให้ผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรด้วย โดยจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นทางวิทยาลัยจะมุ่งให้ผู้เรียนนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ และพยายามจัดเนื้อหาที่มีความเหมาะสมตามระดับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.2 บุคลากร ทั้ง 2 วิทยาลัยมีการชี้แจงการใช้หลักสูตรแก่บุคลากรก่อนดำเนินการสอน ซึ่งผู้สอนส่วนใหญ่คือ อาจารย์ในวิทยาลัย ยกเว้นการสอนวิชาเฉพาะ (วิชาชีพ) ที่มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญในชุมชนเป็นผู้สอน เช่น วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพเชิญอาจารย์ด้านนาฏศิลป์สากล (นักร้อง) เป็นอาจารย์พิเศษ ในขณะที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านหมอลำเป็นอาจารย์พิเศษ

1.3 การเรียนการสอน ทั้ง 2 วิทยาลัยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เช่น แต่งเพลง หรือแต่งคำกลอน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการจัดเตรียมสถานที่และวัสดุฝึกสำหรับผู้เรียน มีการใช้สื่อประกอบการสอน จัดเวลาเรียนตามความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนมีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย และโดยเฉพาะที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดมีการพานักศึกษาไปยังสถานประกอบการ (เวทีกหมอลำ) เพื่อสังเกตการณ์และมีโครงการให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกแสดงกับคณะหมอลำในโอกาสต่อไป ส่วนการประเมินผลนั้นเน้นที่การสอบปฏิบัติ

สำหรับวิทยาลัยที่ยังไม่ได้เปิดสอนหลักสูตรระยะชวานั้นมีสาเหตุมาจากวิทยาลัยขาดความพร้อมในด้านบุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนยังไม่มีผู้แสดงความจำนงที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรวิชาชีพด้านดนตรี นาฏศิลป์ที่วิทยาลัยจะเปิดสอน

2. ด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย

จากการวิจัยพบว่า วิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้ง 4 ภูมิภาค 12 วิทยาลัย ดำเนินการในด้านนี้ไม่แตกต่างกันในภาพรวม แต่มีความแตกต่างในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้

2.1 การสนับสนุนให้บุคลากรทำงานวิจัย มี 4 วิทยาลัยที่สนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยและดำเนินงานวิจัยเป็นผลงานทางวิชาการ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา และวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด โดยที่อีก 8 วิทยาลัยที่ไม่ได้ดำเนินการ ชี้แจงสาเหตุว่าเนื่องจากขาดงบประมาณและขาดบุคลากรที่จะทำงานวิจัยหรือสนใจที่จะทำงานวิจัย ส่วนในด้านการลดภาระหน้าที่ของบุคลากรเพื่อให้สามารถไปทำงานวิจัยได้นั้น ทั้ง 12 วิทยาลัยไม่สามารถปรับลดภาระแก่บุคลากรได้ ทั้งนี้เพราะมีบุคลากรน้อย และงานในหน้าที่ของวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้นมีมาก กล่าวคือ นอกจากบุคลากรต้องทำการสอน

ในเวลาปกติแล้วยังต้องจัดการแสดงในโอกาสต่าง ๆ ทั้งในและนอกเวลาราชการเพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอีกด้วย

2.2 การพัฒนาบุคลากรเพื่อการวิจัย ส่วนใหญ่ทางวิทยาศาสตร์จะพัฒนาบุคลากรโดยการส่งเข้ารับการอบรมในด้านต่าง ๆ เช่น อบรมเทคนิคการวางแผนพัฒนาการเขียนการสอน และการปรับปรุงงานโดยใช้วิธีการเชิงระบบ อบรมวิจัยพัฒนาคุณภาพการเขียนการสอน เป็นต้น นอกจากนี้การพัฒนาบุคลากรด้วยการส่งเข้ารับการอบรมแล้ว อีกวิธีหนึ่งที่ทุกวิทยาลัยดำเนินการคือ การให้โอกาสแก่บุคลากรศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรี

2.3 การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ในสาขาวิชา ส่วนใหญ่ทางวิทยาศาสตร์จะมีการประดิษฐ์ทำท่าที่เกี้ยวข้องกับอาชีพหรือการละเล่นในชุมชน ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนที่วิทยาลัยตั้งอยู่ เช่น

วิทยาลัยในภาคกลาง มีการประดิษฐ์ระบำเก็บพริกไทยในวิทยาลัยนาฏศิลป์ จันทบุรี ประดิษฐ์ระบำดินสอดทอง พ็อนพวน รำโทน ในวิทยาลัยนาฏศิลป์พลพบุรี ประดิษฐ์ระบำ จักสาน ระบำตุ๊กตาชาววัง บั้นเค็งเกวรี ในวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

วิทยาลัยในภาคเหนือ มีการประดิษฐ์ระบำรำ รำไทยเงิน ในวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ ประดิษฐ์รำทอขึ้นคืนจก รำวงแบบบก ในวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

วิทยาลัยในภาคอีสาน มีการประดิษฐ์รำพรวากาณินธุ์ เข็งแห่หอโหม่ดแดง ในวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ เข็งกลองฮาว เตือเกือว ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

วิทยาลัยในภาคใต้ มีการประดิษฐ์ระบำอ่านลิเภา ระบำกะหนัง ในวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และประดิษฐ์ระบำวีคณมโศ ระบำसानจูด ในวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง เป็นต้น

มีเพียง 3 วิทยาลัยที่ยังไม่ได้ประดิษฐ์ทำท่าใหม่คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพฯ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรีและวิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา ทั้งนี้เพราะวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพฯ เป็นวิทยาลัยในส่วนกลางที่มีบทบาทในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่เป็นมาตรฐานเป็นสำคัญ ส่วนอีก 2 วิทยาลัย เป็นวิทยาลัยเปิดใหม่ ยังขาดความพร้อมในหลายด้านโดยเฉพาะด้านบุคลากรที่จะทำการวิจัย

ในส่วนของการนำไปใช้นั้นทุกวิทยาลัยจะนำชุดการแสดงที่ประดิษฐ์ขึ้นไปใช้ในการแสดงตามโอกาสต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

2.4 การดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาอาชีพในชุมชน ไม่ได้มีการดำเนินการในด้านนี้ ทั้งนี้เพราะขาดงบประมาณ และที่สำคัญขาดบุคลากรในการดำเนินการอื่นเนื่องมาจากการที่บุคลากรของวิทยาลัยมีภารกิจประจำมากอยู่แล้ว

3. ด้านการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน

จากการวิจัยพบว่าวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้ง 4 ภูมิภาค 12 วิทยาลัย ดำเนินการไม่แตกต่างกันมาก สรุปได้ดังนี้

3.1 การบริการด้านความรู้

ก. การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น

ทุกวิทยาลัยจะเปิดสอนหลักสูตรคนตรีไทย นาฏศิลป์ไทย เป็นหลัก มีการสอนการแสดงขึ้นเมืองบ้าง ซึ่งชุดการแสดงที่สอนจะเป็นการแสดงขึ้นเมือง 4 ภาค ไม่ได้จำกัดเฉพาะการแสดงขึ้นเมืองในภูมิภาคที่วิทยาลัยตั้งอยู่ และในส่วนของวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพได้เปิดสอนด้านคนตรี-นาฏศิลป์สากลด้วย ทั้งนี้เพราะวิทยาลัยมีบุคลากรและเปิดสอนด้านนี้ในส่วนของวิทยาลัยนาฏศิลป์อยู่แล้ว ในขณะที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ภูมิภาคขาดบุคลากร จึงไม่สามารถเปิดสอนได้

นอกจากหลักสูตรระยะสั้นดังกล่าวแล้ว ยังมีการเปิดสอนวิชาชีพอื่น ๆ ด้วยเช่น หลักสูตรการวาดภาพ ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ดลพบุรี หลักสูตรการเขียนโปสเตอร์ การแทงทอหวก จัดดอกไม้ การทำไม้ระนาด การร้องเพลงลูกทุ่ง-ลูกกรุง การลีลาศในวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง หลักสูตรการจัดดอกไม้สดในวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ หลักสูตรการจัดทำเครื่องดนตรีขึ้นเมืองในวิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ หลักสูตรการลีลาศเพื่อสังคม ในวิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และ หลักสูตรลิเกป่า แฉ่สดินทร์ ในวิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง เป็นต้น

หลักสูตร ในการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นทุกวิทยาลัยจะทำการสำรวจความต้องการของผู้เรียนก่อนเพื่อจะได้เปิดสอนได้ตามความต้องการของผู้เรียน มีการเปิดโอกาสให้ผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร ซึ่งจะเน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิบัติและพยายามให้เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

บุคลากร ทุกวิทยาลัยจัดให้บุคลากรของวิทยาลัยเป็นผู้สอน โดยมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพในชุมชนมาเป็นอาจารย์พิเศษในบางหลักสูตร เช่น หลักสูตรขับร้อง

พื้นเมือง (หมอลำ) เป็นต้น

การเรียนการสอน ทุกวิทยาลัยจะเตรียมอาคารสถานที่และวัสดุฝึก สำหรับผู้เรียน รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับผู้เรียน โดยการจัดแสดงผลงานหลัง การนิทรมค้วส และในด้านกาประเมิณผลนั้นจะใช้วิธีสังเกตความเอาใจใส่กาเรียนเป็น สำคัญ มีการตรวจสอบผลงานบ้างในบางหลักสูตรที่มีผลงานเป็นรูปธรรม เช่น หลักสูตรกา เรือนโปสเตอร์ หลักสูตรกาจัดดอกไม้ เป็นต้น

๒. การบริการความรู้ทั่วไป

ทุกวิทยาลัยจะจัดให้มีการอบรมคนตรีนาฏศิลป์แก่ครูอาจารย์จาก โรงเรียนในชุมชน และจัดโครงการแนะแนวศึกษาต่อในวิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยชุมชน ในขณะที่เดียวกันก็มีการจัดนิทรรศการทางวิชาการภายในวิทยาลัยและภายนอกวิทยาลัยบ้าง ซึ่ง เนื้อหาส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับคนตรี นาฏศิลป์ เป็นสำคัญ เช่น เครื่องดนตรีไทย วิวัฒนาการ คนตรีไทย ความรู้เกี่ยวกับคนตรีไทย-นาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน การจัดแสดง โขนประกอบการบรรยาย การสร้างหัวโขน เป็นต้น ส่วนกาจัดบรรยายหรืออภิปรายทาง วิชาการ ได้มีการดำเนินการบ้างในบางวิทยาลัย เช่น ในวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพมหานครมีการ อภิปรายเรื่องคนตรีในพิธีกรรม และการสัมมนา นาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์อินเดีย ในขณะที่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัยก็จัดอภิปรายเรื่อง แนะนำการศึกษาในวิทยาลัยชุมชน เป็นต้น

๒.๒ การบริการด้านทรัพยากร

ทุกวิทยาลัยจะจัดทำเอกสารทางวิชาการเผยแพร่ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีเนื้อหา เกี่ยวกับความรู้ทางคนตรี นาฏศิลป์และประชาสัมพันธ์กาอบรม การศึกษาในวิทยาลัยชุมชน ส่วนอาคารสถานที่ ห้องสมุด ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ของวิทยาลัยก็ให้บริการแก่ชุมชนเช่นกัน เช่น ให้ชุมชนจัดอบรมหรือจัดกิจกรรมในหอประชุมหรือโรงละครซึ่งอยู่ในความดูแลของวิทยาลัย ให้ บริการเครื่องแต่งกาอ เทปเพลงไทยเพื่อกาจัดแสดงคนตรี นาฏศิลป์ในชุมชน เป็นต้น

๒.๓ การส่งเสริมและพัฒนาชุมชน

วิทยาลัยนาฏศิลป์ทุกแห่งเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนในวันสำคัญ เช่น จัดชบวนแห่เทียนพรรษาในวันเข้าพรรษา จัดกาแสดงเข้าร่วมในงานฉลองกระทง หรืองาน ประเพณีของจังหวัด ได้แก่ งานบั้งไฟ มหกรรมโปงลาง งานวันนาราช งานวันพ่อขุนราม เป็นต้น ส่วนในด้านกาให้ความร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาชุมชนนั้น ทุกวิทยาลัยจะร่วมพัฒนา

ชุมชนโดยการทำความสะดวกวัด สถานที่รอบๆ วิทยาลัย การปลูกต้นไม้ในวันสำคัญอันเกี่ยวเนื่องกับพระมหากษัตริย์ เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา เป็นต้น ในขณะที่จะให้ความร่วมมือกับส่วนราชการในการรณรงค์ด้านต่าง ๆ ตามที่ขอความร่วมมือมา เช่น วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพเข้าร่วมโครงการกรุงเทพร่วมใจริโซเคิล วิทยาลัยนาฏศิลป์ภูมิภาคเข้าร่วมโครงการรณรงค์จัดความไม่รู้จักสื่อต่อต้านยาเสพติด โทรทัศน์ เป็นต้น

4. ด้านการทำงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน

ทุกวิทยาลัยในภูมิภาคต่าง ๆ มีกวีศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมภาคในท้องถิ่นแตกต่างกันไปตามสภาพพื้นฐานของสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนที่วิทยาลัยตั้งอยู่ โดยการดำเนินการพัฒนารูปแบบการแสดง ตลอดจนการแต่งกายให้เป็นระบบและสวยงาม เช่น วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคกลาง ก็พัฒนาการแสดงพื้นบ้านประเภทเพลงอินทรี เพลงฉ่อยหรือรำโกน วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคเหนือ ก็พัฒนาการแสดงประเภทฟ้อนต่าง ๆ กลองสะบัดไชย รำวงแบบบท วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคอีสาน ก็พัฒนาการแสดงประเภทซำต่าง ๆ และ วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคใต้ ก็พัฒนาการแสดงประเภทโนห์รา หนังตะลุง เป็นต้น มีเพียงวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพที่ไม่ได้พัฒนาการแสดงของท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะวิทยาลัยอยู่ในชุมชนเมือง คือ กรุงเทพมหานครที่ไม่มีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ชัดเจน แต่อย่างไรก็ตามทางวิทยาลัยก็ยังดำเนินการให้บุคลากรรับการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมของทั้ง 4 ภาค ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการช่วยดำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นได้เช่นกัน

ในด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น นอกจากทุกวิทยาลัยจะเป็นศูนย์กลางในการดำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นแล้ว ยังได้มีการจัดการแสดงศิลปวัฒนธรรมซึ่งประกอบด้วยการแสดงของท้องถิ่น และการแสดงแบบมาตรฐานในสถานที่ต่าง ๆ ทั้งภายในจังหวัดที่วิทยาลัยตั้งอยู่ รวมถึงจังหวัดใกล้เคียง พร้อมทั้งนั้นวิทยาลัยนาฏศิลป์ยังได้ร่วมมือกันจัดการแสดงศิลปวัฒนธรรม 4 ภาค โดยหมุนเวียนไปแสดงยังวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้ง 12 แห่ง ซึ่งถือได้ว่าเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาค แต่ละท้องถิ่นได้เป็นอย่างดีอีกทางหนึ่งด้วย

ส่วนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์นั้นดำเนินการบ้างในวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ และวิทยาลัยนาฏศิลป์ปรีธรัตน์ ซึ่งเนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นศิลปวัฒนธรรมที่เป็นมาตรฐาน

5. ด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง

พบว่าทุกวิทยาลัยใน 4 ภูมิภาค ยังไม่ได้ดำเนินการในด้านนี้เนื่องจากบุคลากรใช้เวลาเกือบทั้งหมดไปกับการสอนนักศึกษาและจัดการแสดงทางศิลปวัฒนธรรมจนไม่มีเวลาให้กับการดำเนินการในด้านนี้เท่าที่ควร ประกอบกับขาดการประสานงานระหว่างวิทยาลัยกับหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงชุมชน โดยเฉพาะในวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพซึ่งเป็นวิทยาลัยที่อยู่ในชุมชนเมือง อาณาเขตกว้างขวางมากจึงเป็นภาระที่หนักและต้องใช้เวลาในการที่จะเริ่มดำเนินการในด้านนี้

6. ด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

จากการวิจัยพบว่า วิทยาลัยนาฏศิลป์ใน 4 ภูมิภาค 12 วิทยาลัย ดำเนินการใกล้เคียงกัน สรุปได้ดังนี้

6.1 ปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการชุมชน

ทุกวิทยาลัยได้ดำเนินการปรับปรุงอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และนันทนาการสอนอยู่เสมอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการฝึกอบรมระยะสั้น จัดกิจกรรมต่าง ๆ แก่ชุมชน

6.2 พัฒนาศักยภาพบุคลากรในวิทยาลัย

ทุกวิทยาลัยสนับสนุนให้บุคลากรได้ศึกษาค้นคว้าในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ตลอดจนส่งบุคลากรเข้าฝึกอบรมในเรื่องต่าง ๆ เช่น ในวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัยส่งบุคลากรเข้าอบรมคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองส่งบุคลากรอบรมการปักเครื่องละคร และในทุกวิทยาลัยส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเพื่อเสริมความรู้ด้านดนตรี นาฏศิลป์ เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็มีการพาศึกษาบุคลากรไปศึกษาคูงานด้านการสอน อบรมการใช้สื่อและเทคนิควิธีสอนบ้างตามความพร้อมของแต่ละวิทยาลัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการชุมชน

7. ด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น

จากการวิจัยพบว่าทุกวิทยาลัยใน 4 ภูมิภาค ยกเว้นวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ จะแสวงหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่น โดยการส่งบุคลากรไปรับการถ่ายทอดความรู้และ

นาฏศิลป์พื้นเมืองหรือเชิดผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนเข้ามาเป็นอาจารย์พิเศษด้านวิชาชีพ ซึ่งในรายละเอียดของวิชาชีพนั้นแตกต่างกันไปตามสภาพสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนที่วิทยาลัยตั้งอยู่ ในส่วนของวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนมาเป็นอาจารย์พิเศษเช่นกัน แต่จะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรี-นาฏศิลป์โขนและสากล ไม้ซออู้-นาฏศิลป์พื้นเมือง

ส่วนการส่งนักศึกษาไปฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการนั้น เนื่องจากวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะวิทยาลัยชุมชนเพิ่งเปิดหลักสูตรระยะยาวได้เพียง 1 ปีการศึกษาเท่านั้น ดังนั้นจึงยังไม่ได้ดำเนินการส่งนักศึกษาไปฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ

8. ด้านการเป็นหน่วยรับแจ้งวิชาการแก่ท้องถิ่น

พบว่าทุกวิทยาลัยใน 4 ภูมิภาค เป็นศูนย์ข้อมูลทางวิชาการด้านดนตรี นาฏศิลป์ สำหรับชุมชนและในขณะเดียวกันก็ส่งบุคลากรไปให้คำแนะนำด้านดนตรี นาฏศิลป์แก่หน่วยงานราชการในชุมชนควบคู่กันไปด้วย โดยการบริหารวิชาชีพ เป็นวิชาการสาธิต หรือเป็นกรรมการตัดสินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ปัญหาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในฐานะวิทยาลัยชุมชน ตามการบริหารของอาจารย์และผู้บริหารของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภูมิภาคต่างกัน

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการสอนนักศึกษาตามการบริหารของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวนกรวยภูมิภาคและวิทยาลัย

ภูมิภาค/วิทยาลัยอาชีวศึกษา	ภาคกลาง/กรุงเทพฯ						ภาคอีสาน/ร้อยเอ็ด						รวม					
	อาจารย์ (n=84)			ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=37)			ผู้บริหาร (n=6)			อาจารย์ (n=121)			ผู้บริหาร (n=11)		
ขบวนการและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1. ด้านการสอนนักศึกษา																		
1. ขาดบุคลากรสำรวจความต้องการของนักเรียน	3.16	.68	ปานกลาง	4.00	.71	มาก	3.54	.77	มาก	4.00	1.10	มาก	3.29	.72	ปานกลาง	4.00	.89	มาก
2. ขาดงบประมาณในการสำรวจความต้องการของนักเรียน	3.43	.68	ปานกลาง	4.40	.55	มาก	3.78	.85	มาก	4.33	1.03	มาก	3.54	.74	มาก	4.36	.81	มาก
3. ชุมชนตอบแบบสำรวจล่าช้า	3.19	.59	ปานกลาง	4.00	.71	มาก	3.32	.71	ปานกลาง	3.33	1.37	ปานกลาง	3.23	.63	ปานกลาง	3.64	1.12	มาก
4. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการตอบแบบสำรวจ	3.14	.64	ปานกลาง	3.60	.69	มาก	3.24	.69	ปานกลาง	3.50	1.22	มาก	3.18	.66	ปานกลาง	3.55	1.04	มาก
5. ผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดทำหลักสูตร	2.94	.63	ปานกลาง	3.00	1.00	ปานกลาง	2.87	.70	ปานกลาง	2.87	1.03	ปานกลาง	2.93	.65	ปานกลาง	2.82	.98	ปานกลาง
6. ไม่สามารถเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพได้ตามความต้องการของนักเรียน	3.10	.72	ปานกลาง	3.40	.55	ปานกลาง	3.35	.98	ปานกลาง	3.50	.84	มาก	3.17	.81	ปานกลาง	3.45	.69	ปานกลาง
7. หลักสูตรที่นิเทศสอนไม่สอดคล้องกับอาชีพในชุมชน	3.05	.79	ปานกลาง	3.60	.55	มาก	2.97	1.09	ปานกลาง	2.83	1.17	ปานกลาง	3.02	.69	ปานกลาง	3.18	.98	ปานกลาง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ภูมิภาค/วิทยาลัยนาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	ภาคกลาง/กรุงเทพฯ			ภาคอีสาน/ร้อยเอ็ด			รวม		
	อาจารย์ (n=84) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=5) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา		อาจารย์ (n=37) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=8) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา		อาจารย์ (n=121) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=11) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	
8. ผลการขาดความเข้าใจ พลีกส์ตร	2.92 .85 ผ่านกลาง	3.60 .55 มาก		3.19 .81 ผ่านกลาง	3.33 1.51 ผ่านกลาง		3.00 .85 ผ่านกลาง	3.45 1.13 ผ่านกลาง	
9. ขาดผลการสอนในวิชาสามัญ	2.52 .76 ผ่านกลาง	2.20 1.30 น้อย		2.65 .86 ผ่านกลาง	2.17 .75 น้อย		2.60 .79 ผ่านกลาง	2.18 .98 น้อย	
10. ขาดผลการเรียนการสอนวิชาวิชาชีพ	2.82 .85 ผ่านกลาง	3.00 .71 ผ่านกลาง		3.03 1.19 ผ่านกลาง	3.67 1.75 มาก		2.88 .97 ผ่านกลาง	3.38 1.38 ผ่านกลาง	
11. มีเพื่อนร่วมวิชาชีพในชุมชนไม่ ยินยอมมาเป็นอาจารย์พิเศษ	2.76 .75 ผ่านกลาง	2.60 .89 ผ่านกลาง		2.76 1.01 ผ่านกลาง	2.00 .63 น้อย		2.76 .84 ผ่านกลาง	2.27 .79 น้อย	
12. ระเบียบการจ้างวิทยากรไม่ เลือกการจ้างค่าตอบแทน วิทยากร	3.57 .85 มาก	4.80 .45 มากที่สุด		3.70 .94 มาก	4.50 1.22 มากที่สุด		3.61 .88 มาก	4.64 .92 มากที่สุด	
13. อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ	3.23 .72 ผ่านกลาง	4.00 .71 มาก		3.76 .95 มาก	2.88 1.33 ผ่านกลาง		3.39 .83 ผ่านกลาง	3.36 1.21 ผ่านกลาง	
14. อาคารสถานที่ไม่เพียงพอ	3.38 .98 ผ่านกลาง	4.60 .55 มากที่สุด		3.19 1.05 ผ่านกลาง	2.17 1.47 น้อย		3.31 1.00 ผ่านกลาง	3.27 1.68 ผ่านกลาง	
15. การประเมินผลขาดมาตรฐาน	2.80 .67 ผ่านกลาง	2.80 .84 ผ่านกลาง		3.32 1.13 ผ่านกลาง	2.67 1.03 ผ่านกลาง		2.96 .87 ผ่านกลาง	2.73 .90 ผ่านกลาง	
16. ไม่สามารถจัดเวลาเรียนได้ ตามความต้องการของนักเรียน	3.17 1.00 ผ่านกลาง	2.40 .89 น้อย		3.19 1.00 ผ่านกลาง	3.17 .75 ผ่านกลาง		3.17 1.00 ผ่านกลาง	2.82 .87 ผ่านกลาง	
17. ไม่สามารถสอนได้จนพลีกส์ตร ในเวลาที่กำหนด	2.82 .79 ผ่านกลาง	2.80 .84 ผ่านกลาง		3.03 .83 ผ่านกลาง	3.00 1.10 ผ่านกลาง		2.88 .81 ผ่านกลาง	2.91 .94 ผ่านกลาง	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ภูมิภาค/วิทยาลัยสัตวศาสตร์	ภาคกลาง/กรุงเทพฯ						ภาคอีสาน/ร้อยเอ็ด						รวม					
	อาจารย์ (n=84)			ผู้วิพากษ์ (n=5)			อาจารย์ (n=37)			ผู้วิพากษ์ (n=6)			อาจารย์ (n=121)			ผู้วิพากษ์ (n=11)		
ขนาดและหน้าที่วิทยาลัยสัตวศาสตร์	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
18. ผู้เรียนที่มีอายุไม่สามารถเปิดสอนได้	3.38	.98	ปานกลาง	4.40	1.34	มาก	3.51	1.10	มาก	4.00	.89	มาก	3.42	1.01	ปานกลาง	4.18	1.08	มาก
19. ผู้เรียนขาดความเข้าใจหลักการ	3.40	.79	ปานกลาง	3.60	.55	มาก	3.54	.99	มาก	4.17	.75	มาก	3.45	.88	ปานกลาง	3.91	.70	มาก
20. ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนวิชาสามัญ	3.10	.77	ปานกลาง	3.60	1.52	มาก	3.27	.84	ปานกลาง	3.17	1.17	ปานกลาง	3.15	.79	ปานกลาง	3.36	1.29	ปานกลาง
21. ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนภาคปฏิบัติ	3.11	.89	ปานกลาง	4.40	.89	มาก	3.65	.92	มาก	4.17	.75	มาก	3.27	.93	ปานกลาง	4.27	.79	มาก
22. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น	3.26	.92	ปานกลาง	4.60	.55	มากที่สุด	3.38	1.08	ปานกลาง	3.67	1.37	มาก	3.30	.98	ปานกลาง	4.09	1.14	มาก
23. ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย	3.31	.89	ปานกลาง	4.40	.55	มาก	3.68	.94	มาก	4.00	.89	มาก	3.42	.92	ปานกลาง	4.18	.75	มาก
24. ผู้เรียนลาออกกลางคัน	3.07	.80	ปานกลาง	4.20	.84	มาก	3.46	.98	ปานกลาง	4.00	.83	มาก	3.19	.87	ปานกลาง	4.09	.70	มาก
25. อื่นๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.11	.46	ปานกลาง	3.67	.22	มาก	3.31	.51	ปานกลาง	3.37	.37	ปานกลาง	3.17	.48	ปานกลาง	3.50	.34	มาก

จากตารางที่ 13 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โศกรวมรับรู้ว่าวิชาดีสนาฤศิลป์ในฐานะวิชาดีสนาฤศิลป์ประสบปัญหาด้านการสอนในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.17$) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ระเบียบการใช้จ่ายประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.81$) และขาดงบประมาณในการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=3.54$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง สำหรับผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นระเบียบการใช้จ่ายประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากรเป็นปัญหามากที่สุด ($\bar{X}=4.64$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ขาดงบประมาณในการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=4.38$) ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนภาคปฏิบัติ ($\bar{X}=4.27$) ผู้เรียนมีข้อจรรยาไม่สามารรถเปิดสอนได้ ($\bar{X}=4.18$) ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย ($\bar{X}=4.18$) ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ($\bar{X}=4.09$) ผู้เรียนลาออกกลางคัน ($\bar{X}=4.09$) ขาดบุคลากรสำรวจความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=4.00$) ชุมชนตอบแบบสำรวจล่าช้า ($\bar{X}=3.84$) และไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการตอบแบบสำรวจ ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ส่วนการพิจารณารายภูมิภาคและรายวิชาดีสนาฤศิลป์ เนื่องจากบทบาทด้านการเรียนการสอน นักศึกษานั้นมีเพียง 2 วิชาดีสนาฤศิลป์ ที่เปิดสอนในหลักสูตรระยะยาวคือ วิชาดีสนาฤศิลป์ศิลปกรุงเทพฯ เป็นวิชาดีสนาฤศิลป์ในภาคกลาง กับวิชาดีสนาฤศิลป์ร้อยเอ็ดซึ่งเป็นวิชาดีสนาฤศิลป์ในภาคอีสาน ดังนั้นการนำเสนอข้อมูลในด้านนี้จึงเสนอเพียง 2 วิชาดีสนาฤศิลป์ ดังนี้

วิชาดีสนาฤศิลป์ในภาคกลาง คือ วิชาดีสนาฤศิลป์ศิลปกรุงเทพฯ

อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาด้านการสอนนักศึกษานักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีเพียงเรื่องเดียวที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องระเบียบการใช้จ่ายประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.57$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาด้านการสอนนักศึกษานักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องระเบียบการใช้จ่ายประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร อาคารสถานที่ไม่เพียงพอ และผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นเป็นเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากที่สุด โศกรวมค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตามลำดับคือ 4.80, 4.60 และ 4.80 ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ขาดงบประมาณในการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=4.40$) ผู้เรียนมี

น้อยจนไม่สามารถเปิดสอนได้ ($\bar{X}=4.20$) ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนภาคปฏิบัติ ($\bar{X}=4.40$) ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย ($\bar{X}=4.40$) ผู้เรียนลาออกกลางคัน ($\bar{X}=4.20$) ขาดบุคลากรในการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=4.00$) ชุมชนตอบแบบสำรวจล่าช้า ($\bar{X}=4.00$) อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ ($\bar{X}=4.00$) หลักสูตรไม่สอดคล้องกับอาชีพในชุมชน ($\bar{X}=3.80$) ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการตอบแบบสำรวจ ($\bar{X}=3.60$) บุคลากรขาดความเข้าใจหลักสูตร ($\bar{X}=3.80$) ผู้เรียนขาดความเข้าใจหลักสูตร ($\bar{X}=3.80$) และผู้เรียนขาดทักษะในการเรียนวิชาสามัญ ($\bar{X}=3.80$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยในภาคอีสาน คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการสอนนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$) เมื่อพิจารณาารข้อพบว่า เรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ขาดงบประมาณในการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=3.78$) อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.78$) ระเบียบการอ้างอิงงบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.70$) ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย ($\bar{X}=3.88$) ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียน ($\bar{X}=3.65$) ขาดบุคลากรสำรวจความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=3.54$) ผู้เรียนขาดความเข้าใจหลักสูตร ($\bar{X}=3.54$) และผู้เรียนมีน้อยจนไม่สามารถเปิดสอนได้ ($\bar{X}=3.51$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการสอนนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$) เมื่อพิจารณาารข้อพบว่า เรื่องระเบียบการอ้างอิงงบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.50$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ ขาดงบประมาณในการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=4.38$) ผู้เรียนขาดความเข้าใจหลักสูตร ($\bar{X}=4.17$) ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียน ($\bar{X}=4.17$) ขาดบุคลากรในการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=4.00$) ผู้เรียนมีน้อยจนไม่สามารถเปิดสอนได้ ($\bar{X}=4.00$) ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย ($\bar{X}=4.00$) ผู้เรียนลาออกกลางคัน ($\bar{X}=4.00$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพ ($\bar{X}=3.87$) ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ($\bar{X}=3.87$) ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการตอบแบบสำรวจ ($\bar{X}=3.50$) และไม่สามารถเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหาร จำแนกรายภูมิภาค

ภูมิภาค	ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคอีสาน			ภาคใต้			รวม		
	อาจารย์ (n=165) ผู้บริหาร (n=22) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (n=82) ผู้บริหาร (n=9) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (n=82) ผู้บริหาร (n=13) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (n=75) ผู้บริหาร (n=8) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (n=404) ผู้บริหาร (n=52) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา		
2. ด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย															
1. ต้นสังกัดไม่สนับสนุนการวิจัย	2.96	1.02	ปานกลาง	3.63	1.22	มาก	2.88	1.13	ปานกลาง	3.25	.92	ปานกลาง	3.13	1.11	ปานกลาง
	2.86	.99	ปานกลาง	3.11	1.62	ปานกลาง	2.62	1.19	ปานกลาง	3.38	1.19	ปานกลาง	2.92	1.19	ปานกลาง
2. ผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย	2.80	1.05	ปานกลาง	3.49	1.21	ปานกลาง	2.67	1.07	ปานกลาง	2.80	.87	ปานกลาง	2.90	1.10	ปานกลาง
	2.36	.85	น้อย	3.00	1.66	ปานกลาง	2.38	1.19	น้อย	2.88	.64	ปานกลาง	2.56	1.09	ปานกลาง
3. บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย	3.34	1.06	ปานกลาง	3.76	.85	มาก	3.34	1.11	ปานกลาง	3.40	1.07	ปานกลาง	3.44	1.04	ปานกลาง
	3.86	1.08	มาก	3.78	.97	มาก	3.15	1.52	ปานกลาง	3.00	.93	ปานกลาง	3.54	1.20	มาก
4. บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย	3.84	.96	มาก	3.84	.95	มาก	3.34	1.01	ปานกลาง	3.48	1.03	ปานกลาง	3.67	1.00	มาก
	4.64	.49	มากที่สุด	4.44	.73	มาก	3.38	1.19	ปานกลาง	3.63	.74	มาก	4.13	.95	มาก
5. ขาดงบประมาณในการวิจัย	3.96	1.04	มาก	4.24	.87	มาก	3.91	1.15	มาก	4.05	.82	มาก	4.03	.99	มาก
	3.91	1.06	มาก	4.00	1.12	มาก	3.69	1.38	มาก	4.25	.89	มาก	3.92	1.12	มาก
6. บุคลากรขาดความสนใจการทำวิจัย	3.19	1.10	ปานกลาง	3.70	.93	มาก	3.17	1.04	ปานกลาง	3.19	.93	ปานกลาง	3.30	1.05	ปานกลาง
	3.05	1.00	ปานกลาง	4.11	.93	มาก	3.31	1.44	ปานกลาง	3.88	.64	มาก	3.42	1.13	ปานกลาง
7. บุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการวิจัย	3.08	1.03	ปานกลาง	3.49	.86	ปานกลาง	3.13	.99	ปานกลาง	3.11	.89	ปานกลาง	3.18	.97	ปานกลาง
	2.79	.92	ปานกลาง	3.33	.87	ปานกลาง	3.15	1.41	ปานกลาง	3.38	.52	ปานกลาง	3.06	1.02	ปานกลาง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ภูมิภาค	ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคอีสาน			ภาคใต้			รวม		
	อาจารย์ (n=165) ผู้บริหาร (n=22) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=82) ผู้บริหาร (n=9) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=82) ผู้บริหาร (n=13) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=75) ผู้บริหาร (n=8) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=404) ผู้บริหาร (n=52) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา										
บทบาทและหน้าที่ทางวิชาชีพ	3.51 1.06 มาก	3.62 .92 มาก	3.44 .93 ปานกลาง	3.33 .91 ปานกลาง	3.49 .98 ปานกลาง										
	3.27 1.03 ปานกลาง	3.56 .73 มาก	3.23 1.42 ปานกลาง	3.50 1.07 มาก	3.35 1.08 ปานกลาง										
9. ระเบียบการลาศึกษาต่อเพื่อ พัฒนาการศึกษาต่อได้น้อย	3.48 1.08 ปานกลาง	3.45 .94 ปานกลาง	3.28 1.08 ปานกลาง	3.16 1.04 ปานกลาง	3.38 1.05 ปานกลาง										
	3.32 1.17 ปานกลาง	3.22 .67 ปานกลาง	2.92 1.19 ปานกลาง	2.75 1.28 ปานกลาง	3.12 1.11 ปานกลาง										
10. บุคลากรขาดโอกาสในการเข้า รับการอบรมเกี่ยวกับการทำ วิจัย	3.61 1.08 มาก	3.91 .95 มาก	3.45 1.03 ปานกลาง	3.80 .99 มาก	3.68 1.04 มาก										
	3.23 .81 ปานกลาง	3.44 1.24 ปานกลาง	3.31 1.38 ปานกลาง	3.63 1.19 มาก	3.35 1.08 ปานกลาง										
11. ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ใน การสอน	3.53 1.08 มาก	3.65 .87 มาก	3.17 1.02 ปานกลาง	3.65 .92 มาก	3.51 1.00 มาก										
	3.82 .80 มาก	3.56 1.13 มาก	3.08 1.19 ปานกลาง	4.00 .53 มาก	3.62 .97 มาก										
12. อื่นๆ (โปรดระบุ)	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -										
	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -										
รวม	3.39 .74 ปานกลาง	3.71 .87 มาก	3.25 .81 ปานกลาง	3.38 .50 ปานกลาง	3.43 .72 ปานกลาง										
	3.37 .55 ปานกลาง	3.60 .61 มาก	3.11 1.09 ปานกลาง	3.48 .48 ปานกลาง	3.36 .72 ปานกลาง										

จากตารางที่ 14 สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โศกรวมรับรู้ว่ามีทัศนคติ
 นาถศิลป์ในฐานะนักศึกษาสัมพันธ์ประสบปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยใน
 ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับ
 ปานกลางเช่นกัน ($\bar{X}=3.36$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับ
 มากได้แก่ การขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.03$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการ
 อบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\bar{X}=3.66$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.67$) และไม่มี
 การนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.51$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง
 ส่วนผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากได้แก่ บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.13$)
 ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=3.92$) ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน
 ($\bar{X}=3.62$) และบุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.54$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับ
 ปานกลาง

ส่วนการพิจารณารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้ สรุปได้
 ตามลำดับดังนี้

วิทยาลัยในภาคกลาง

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ใน
 ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาใน
 ระดับมาก ได้แก่ เรื่องขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=3.96$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำ
 วิจัย ($\bar{X}=3.84$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\bar{X}=3.81$)
 ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.53$) และขาดบรรณาสานในการวิจัย
 ($\bar{X}=3.51$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ใน
 ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องบุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย
 เป็นปัญหามากที่สุด ($\bar{X}=4.64$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณใน
 การวิจัย ($\bar{X}=3.91$) บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.86$) และไม่มีกานำผลการวิจัย
 ไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.82$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาศาสตร์ในภาคเหนือ

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.24$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัย ($\bar{X}=3.91$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.48$) บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.76$) บุคลากรขาดความสนใจการทำวิจัย ($\bar{X}=3.70$) ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.65$) ต้นสังกัดไม่สนับสนุนการวิจัย ($\bar{X}=3.63$) และขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.62$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.44$) บุคลากรขาดความสนใจการทำวิจัย ($\bar{X}=4.11$) ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) บุคลากรขาดความรู้ในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.76$) ขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.82$) และไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.65$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาศาสตร์ในภาคอีสาน

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีเพียงเรื่องเดียวที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด คือ เรื่องขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=3.91$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีเพียงเรื่องเดียวที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด คือ เรื่องขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=3.69$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาศาสตร์ในภาคใต้

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.05$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรม

เกี่ยวกับการวิจัย ($\bar{X}=3.80$) และไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.65$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.25$) ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.00$) บุคลากรขาดความสนใจการทำวิจัย ($\bar{X}=3.88$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.63$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\bar{X}=3.63$) และขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการสว่างทาคามรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหาร จำนวนรายวิทยาลัยในภาคกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพ			จันทบุรี			ฉะเชิงเทรา			สุพรรณบุรี			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84) ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=20) ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=22) ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=11) ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=28) ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
2. ด้านการสว่างทาคามรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย															
1. ต้นสังกัดไม่สนับสนุนการวิจัย	3.05	.89	ปานกลาง	3.30	1.08	ปานกลาง	2.73	.98	ปานกลาง	2.55	1.29	ปานกลาง	2.68	1.25	ปานกลาง
	2.60	.55	ปานกลาง	2.40	.89	น้อย	2.75	.96	ปานกลาง	3.75	.96	มาก	3.00	1.41	ปานกลาง
2. ผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย	2.87	.89	ปานกลาง	3.55	1.15	มาก	2.32	1.21	น้อย	2.45	1.21	น้อย	2.43	1.00	น้อย
	2.40	.55	น้อย	2.40	.89	น้อย	1.75	.50	น้อย	3.00	1.41	ปานกลาง	2.25	.50	น้อย
3. บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย	3.42	.97	ปานกลาง	3.65	1.09	มาก	2.95	.90	ปานกลาง	3.36	1.43	ปานกลาง	3.21	1.17	ปานกลาง
	3.40	.89	ปานกลาง	3.60	1.67	มาก	5.00	.00	มากที่สุด	4.00	.82	มาก	3.50	.58	มาก
4. บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย	3.94	.77	มาก	3.95	.83	มาก	3.59	1.22	มาก	4.55	.69	มากที่สุด	3.39	1.20	ปานกลาง
	4.80	.45	มากที่สุด	4.80	.55	มากที่สุด	4.75	.50	มากที่สุด	4.75	.50	มากที่สุด	4.25	.50	มาก
5. ขาดงบประมาณในการวิจัย	3.74	1.05	มาก	4.45	.76	มาก	4.09	1.06	มาก	4.45	.93	มาก	4.00	.98	มาก
	3.60	.89	มาก	3.60	1.67	มาก	4.50	1.00	มากที่สุด	4.00	.82	มาก	4.00	.82	มาก
6. บุคลากรขาดความสนใจการทำวิจัย	3.40	.97	ปานกลาง	3.30	1.22	ปานกลาง	2.82	1.01	ปานกลาง	2.91	1.04	ปานกลาง	3.00	1.44	ปานกลาง
	3.20	.84	ปานกลาง	3.00	1.22	ปานกลาง	2.25	.96	น้อย	3.50	.58	มาก	3.25	1.26	ปานกลาง
7. บุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการวิจัย	3.33	.87	ปานกลาง	2.80	1.11	ปานกลาง	2.45	.86	น้อย	2.91	1.04	ปานกลาง	3.04	1.29	ปานกลาง
	3.20	.45	ปานกลาง	2.00	.71	น้อย	1.75	.50	น้อย	3.75	.50	มาก	3.25	.50	ปานกลาง

ตารางที่ 15 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพฯ			จันทบุรี			ฉะเชิงเทรา			สุพรรณบุรี			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84)	ผู้บริพัตร (n=5)	ระดับปริญญา	อาจารย์ (n=20)	ผู้บริพัตร (n=5)	ระดับปริญญา	อาจารย์ (n=22)	ผู้บริพัตร (n=4)	ระดับปริญญา	อาจารย์ (n=11)	ผู้บริพัตร (n=4)	ระดับปริญญา	อาจารย์ (n=28)	ผู้บริพัตร (n=4)	ระดับปริญญา
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปริญญา	\bar{X}	S.D.	ระดับปริญญา	\bar{X}	S.D.	ระดับปริญญา	\bar{X}	S.D.	ระดับปริญญา	\bar{X}	S.D.	ระดับปริญญา
8. ขาดบรรยากาศในการวิจัย	3.76	.79	มาก	3.80	1.11	มาก	2.91	1.02	ปานกลาง	3.09	1.22	ปานกลาง	3.21	1.37	ปานกลาง
	3.80	.84	มาก	3.00	1.58	ปานกลาง	2.50	1.00	ปานกลาง	3.50	.58	มาก	3.50	.58	มาก
9. ระเบียบการลาศึกษาต่อเลือกได้บุคลากรศึกษาต่อได้น้อย	3.58	.93	มาก	3.50	1.15	มาก	3.32	1.09	ปานกลาง	3.55	1.37	มาก	3.29	1.30	ปานกลาง
	3.60	.55	มาก	2.60	1.14	ปานกลาง	3.00	1.41	ปานกลาง	4.00	.82	มาก	3.50	1.73	มาก
10. บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย	3.56	1.02	มาก	4.10	.91	มาก	3.55	1.06	มาก	3.91	.83	มาก	3.46	1.40	ปานกลาง
	3.00	1.00	ปานกลาง	3.20	.45	ปานกลาง	3.25	.50	ปานกลาง	3.25	1.50	ปานกลาง	3.50	.58	มาก
11. ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน	3.52	.87	มาก	4.00	1.03	มาก	3.41	1.18	ปานกลาง	4.00	1.00	มาก	3.18	1.36	ปานกลาง
	3.60	.89	มาก	3.80	.45	มาก	3.50	1.00	มาก	4.75	.50	มากที่สุด	3.50	.58	มาก
12. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.47	.82	ปานกลาง	3.87	.72	มาก	3.10	.71	ปานกลาง	3.43	.80	ปานกลาง	3.17	.96	ปานกลาง
	3.38	.40	ปานกลาง	3.11	.70	ปานกลาง	3.18	.55	ปานกลาง	3.84	.45	มาก	3.41	.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคกลางได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.47$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.94$) ขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.76$) ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=3.74$) ระเบียบการลาศึกษาต่อเอื้อให้บุคลากรศึกษาต่อได้น้อย ($\bar{X}=3.58$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\bar{X}=3.56$) และไม่มีให้นำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.52$) นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องบุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัยผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากที่สุด ($\bar{X}=4.80$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.80$) ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=3.60$) ระเบียบการลาศึกษาต่อเอื้อให้บุคลากรศึกษาต่อได้น้อย ($\bar{X}=3.60$) และไม่มีให้นำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.60$) นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.67$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.45$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\bar{X}=4.10$) ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.00$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.95$) ขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.80$) บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.65$) ผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย ($\bar{X}=3.55$) และระเบียบการลาศึกษาต่อเอื้อให้บุคลากรศึกษาต่อได้น้อย ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องบุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย

เป็นปัญหามากที่สุด ($\bar{X}=4.80$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.80$) บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.80$) และขาดงบประมาณในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.80$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี

อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.10$) เมื่อพิจารณาารข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ขาดงบประมาณในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.09$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.59$) และบุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัย ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.18$) เมื่อพิจารณาารข้อพบว่า เรื่องบุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=5.00$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.75$) และขาดงบประมาณในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.50$) เป็นเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากที่สุด ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากมีเพียงเรื่องเดียวคือ ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) เมื่อพิจารณาารข้อพบว่า เรื่องบุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัยเป็นเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากที่สุด ($\bar{X}=4.55$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ขาดงบประมาณในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.45$) ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.00$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัย ($\bar{X}=3.91$) และระเบียบการลาศึกษาต่อเพื่อให้บุคลากรศึกษาต่อได้น้อย ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.84$) เมื่อพิจารณาารข้อพบว่า เรื่องบุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.75$) และไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.75$) เป็นเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากที่สุด ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ บุคลากรขาดความรู้

ในการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ระเบียบการศึกษาค้นคว้า
 ให้บุคลากรศึกษาค้นคว้าได้น้อย ($\bar{X}=4.00$) ต้นสังกัดไม่สนับสนุนการวิจัย ($\bar{X}=3.75$) บุคลากรขาด
 ความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการวิจัย ($\bar{X}=3.75$) บุคลากรขาดความสนใจในการทำวิจัย
 ($\bar{X}=3.50$) และขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่
 ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.17$) เมื่อพิจารณาารข้อพบว่ามีเพียงเรื่องเดียวที่อาจารย์รับรู้ว่า
 เป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) นอกจากนั้นเป็นปัญหา
 ในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่
 ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.41$) เมื่อพิจารณาารข้อพบว่ามีเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่
 บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.25$) ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) บุคลากร
 ขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.50$) ขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.50$) ระเบียบการลา
 ศึกษาค้นคว้าให้บุคลากรศึกษาค้นคว้าได้น้อย ($\bar{X}=3.50$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการ
 อบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\bar{X}=3.50$) และไม่มีหรือนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน
 ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จําแนกรายวิทยาลัยในภาคเหนือ

วิทยาลัยนาฏศิลป์	เชียงใหม่						สุโขทัย					
	อาจารย์ (n=53)			ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=29)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
2. ด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย												
1. ต้นสังกัดไม่สนับสนุนการวิจัย	3.86	1.27	มาก	4.00	1.41	มาก	3.59	1.15	มาก	2.00	1.15	น้อย
2. ผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย	3.57	1.29	มาก	4.00	1.41	มาก	3.34	1.04	ปานกลาง	1.75	.96	น้อย
3. บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย	3.86	.78	มาก	3.60	.55	มาก	3.93	.96	มาก	4.00	1.41	มาก
4. บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย	3.79	.97	มาก	4.40	.89	มาก	3.93	.92	มาก	4.50	.58	มากที่สุด
5. ขาดงบประมาณในการวิจัย	4.17	.94	มาก	4.00	1.41	มาก	4.38	.73	มาก	4.00	.82	มาก
6. บุคลากรขาดความสนใจในการทำวิจัย	3.53	.93	มาก	4.00	1.00	มาก	4.00	.85	มาก	4.25	.98	มาก
7. บุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการวิจัย	3.30	.70	ปานกลาง	3.40	.55	ปานกลาง	3.83	1.04	มาก	3.25	1.28	ปานกลาง
8. ขาดบรรยากาศในการวิจัย	3.58	.91	มาก	3.40	.89	ปานกลาง	3.69	.97	มาก	3.75	.50	มาก
9. ระเบียบการลาศึกษาต่อเอื้อให้บุคลากรศึกษาต่อได้น้อย	3.30	.80	ปานกลาง	3.40	.55	ปานกลาง	3.72	1.13	มาก	3.00	.82	ปานกลาง
10. บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย	3.74	.98	มาก	3.60	1.14	มาก	4.24	.79	มาก	3.25	1.50	ปานกลาง
11. ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน	3.42	.84	ปานกลาง	3.20	.84	ปานกลาง	4.07	.75	มาก	4.00	1.41	มาก
12. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.81	.70	มาก	3.73	.76	มาก	3.88	.60	มาก	3.43	.42	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคเหนือได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.61$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.17$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.79$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\bar{X}=3.74$) ต้นสังกัดไม่สนับสนุนการวิจัย ($\bar{X}=3.66$) บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.66$) ขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.58$) ผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการวิจัย ($\bar{X}=3.57$) และบุคลากรขาดความสนใจในการวิจัย ($\bar{X}=3.53$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.40$) ต้นสังกัดไม่สนับสนุนการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ผู้บริหารไม่สนับสนุนการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) บุคลากรขาดความสนใจในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.00$) และบุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\bar{X}=3.60$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.38$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\bar{X}=4.24$) ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.07$) บุคลากรขาดความสนใจในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.00$) บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.93$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.93$) บุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการวิจัย ($\bar{X}=3.83$) ระเบียบการลาศึกษาต่อเอื้อให้บุคลากรศึกษาต่อได้น้อย ($\bar{X}=3.72$) ขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.69$) และต้นสังกัดไม่สนับสนุนการวิจัย ($\bar{X}=3.59$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหา ในระดับมากที่สุดได้แก่ บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.50$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหา ในระดับมากได้แก่ บุคลากรขาดความสนใจในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.25$) บุคลากรขาดความรู้ใน การวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ขาดงบประมาณในการทำวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.00$) และขาดบรรยากาศในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.75$) นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนรายวิทยาลัย ในภาคอีสาน

วิทยาลัยนาฏศิลป์	ภาคอีสาน				นครราชสีมา				ร้อยเอ็ด						
	อาจารย์ (n=32)		ผู้บริหาร (n=4)		อาจารย์ (n=13)		ผู้บริหาร (n=3)		อาจารย์ (n=37)		ผู้บริหาร (n=6)				
บทบาทหน้าที่วิทยาลัยฯ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
2. ด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย															
1. ค้นสิ่งที่ไม่สนับสนุนการวิจัย	2.63	1.01	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง	1.85	.90	น้อย	2.33	.58	น้อย	3.46	.96	ปานกลาง
2. ผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย	2.37	.79	น้อย	2.50	.58	ปานกลาง	2.08	1.26	น้อย	2.00	1.00	น้อย	3.14	1.03	ปานกลาง
3. ขาดการขาดความรู้ในการวิจัย	3.72	.73	มาก	2.50	.58	ปานกลาง	2.15	1.28	น้อย	4.33	1.15	มาก	3.43	1.07	ปานกลาง
4. ขาดการไม่มีเวลาในการทำวิจัย	3.56	.72	มาก	3.00	.82	ปานกลาง	2.38	1.50	น้อย	3.33	1.15	ปานกลาง	3.49	.84	ปานกลาง
5. ขาดงบประมาณในการวิจัย	4.19	.69	มาก	4.00	.82	มาก	2.54	1.71	ปานกลาง	3.67	.58	มาก	4.16	.87	มาก
6. ขาดการขาดความสนใจการทำวิจัย	3.06	.72	ปานกลาง	3.50	1.00	มาก	2.08	1.12	น้อย	4.00	1.00	มาก	3.65	.95	มาก
7. ขาดการขาดความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการวิจัย	3.00	.92	ปานกลาง	3.50	1.29	มาก	2.38	.96	น้อย	3.33	.58	ปานกลาง	3.51	.90	มาก
8. ขาดบรรยากาศในการวิจัย	3.56	.67	มาก	3.75	.96	มาก	2.62	1.19	ปานกลาง	3.00	1.00	ปานกลาง	3.62	.89	มาก
9. ระเบียบการลาศึกษาต่อเพื่อให้บุคลากรศึกษาต่อได้น้อย	3.44	1.01	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง	2.31	1.49	น้อย	3.67	.58	มาก	3.49	.77	ปานกลาง

ตารางที่ 17 (ต่อ)

วิทยาฐานะศิลป วิทยาการ	ภาคีสันต์				นครราชสีมา				ร้อยเอ็ด									
	อาจารย์ (n=32) \bar{X} S.D. ระดับปริญญา		ผู้บริหาร (n=4) \bar{X} S.D. ระดับปริญญา		อาจารย์ (n=13) \bar{X} S.D. ระดับปริญญา		ผู้บริหาร (n=3) \bar{X} S.D. ระดับปริญญา		อาจารย์ (n=37) \bar{X} S.D. ระดับปริญญา		ผู้บริหาร (n=8) \bar{X} S.D. ระดับปริญญา							
10. บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับ การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย	3.81	.78	มาก	3.25	1.26	ปานกลาง	2.23	1.42	น้อย	4.33	1.15	มาก	3.57	.73	มาก	2.83	1.47	ปานกลาง
11. ใฝ่ใฝ่การนำผลการวิจัยไปใช้ใน การเรียนการสอน	3.12	.79	ปานกลาง	2.75	.50	ปานกลาง	2.08	1.26	น้อย	4.00	1.00	มาก	3.59	.80	มาก	2.83	1.47	ปานกลาง
12. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.32	.38	ปานกลาง	3.07	.60	ปานกลาง	2.24	1.22	น้อย	3.45	.48	ปานกลาง	3.56	.63	มาก	2.97	1.57	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในการค้นคว้าวิจัยของวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคอีสานได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคอีสาน

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.19$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัย ($\bar{X}=3.81$) บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.72$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.58$) และขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.56$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.07$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=3.75$) บุคลากรขาดความสนใจการทำวิจัย ($\bar{X}=3.50$) และบุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการวิจัย ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.24$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าไม่มีเรื่องใดที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด โดยมีปัญหาเริ่มต้นที่ระดับปานกลาง ได้แก่ ขาดบรรยากาศในการวิจัย ($\bar{X}=2.62$) ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=2.54$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=4.33$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัย ($\bar{X}=4.33$) บุคลากรขาดความสนใจการทำวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.00$) ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=3.67$) และระเบียบการศึกษาค้นคว้าให้บุคลากรศึกษาค้นคว้าได้น้อย ($\bar{X}=3.67$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ทัศนคติของคณาจารย์

อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.16$) บุคลากรขาดความสนใจในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.65$) ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.59$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ($\bar{X}=3.57$) และบุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการวิจัย ($\bar{X}=3.51$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.97$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X}=3.67$) และขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนกรรณการวิทยาลัยในภาคใต้

วิทยาลัยนาฏศิลป์	นครศรีธรรมราช						พัทลุง					
	อาจารย์ (n=44)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=31)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
2. ด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัย												
1. ค้นสิ่งที่ไม่สนับสนุนการวิจัย	3.30	1.09	ปานกลาง	4.00	.82	มาก	3.19	.80	ปานกลาง	2.75	1.28	ปานกลาง
2. ผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการค้นคว้าวิจัย	2.81	.92	ปานกลาง	3.25	.50	ปานกลาง	3.08	.73	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง
3. บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย	3.32	1.09	ปานกลาง	2.50	1.00	ปานกลาง	3.52	1.03	มาก	3.50	.58	มาก
4. บุคลากรไม่มีเวลาในการทำวิจัย	3.25	1.08	ปานกลาง	3.25	.98	ปานกลาง	3.81	.87	มาก	4.00	.00	มาก
5. ขาดงบประมาณในการวิจัย	4.18	.76	มาก	4.00	.82	มาก	3.87	.88	มาก	4.50	1.00	มากที่สุด
6. บุคลากรขาดความสนใจในการทำวิจัย	3.11	.92	ปานกลาง	3.50	.58	มาก	3.29	.94	ปานกลาง	4.25	.50	มาก
7. บุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการวิจัย	3.09	.98	ปานกลาง	3.25	.50	ปานกลาง	3.13	.81	ปานกลาง	3.50	.58	มาก
8. ขาดบรรยากาศในการวิจัย	3.25	.94	ปานกลาง	3.25	.98	ปานกลาง	3.45	.85	ปานกลาง	3.75	1.28	มาก
9. ระเบียบการลาศึกษาต่อเอื้อให้บุคลากรศึกษาต่อได้น้อย	3.09	1.16	ปานกลาง	2.75	.98	ปานกลาง	3.28	.86	ปานกลาง	2.75	1.71	ปานกลาง
10. บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย	3.70	1.07	มาก	3.50	1.29	มาก	3.94	.85	มาก	3.75	1.26	มาก
11. ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน	3.55	.95	มาก	4.00	.00	มาก	3.81	.87	มาก	4.00	.82	มาก
12. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.31	.49	ปานกลาง	3.39	.05	ปานกลาง	3.48	.51	ปานกลาง	3.57	.72	มาก

จากตารางที่ 18 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคใต้ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$) เมื่อพิจารณาจากข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.18$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำการวิจัย ($\bar{X}=3.70$) และไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$) เมื่อพิจารณาจากข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ต้นสังกัดไม่สนับสนุนการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ไม่มีการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.00$) บุคลากรขาดความสนใจการทำวิจัย ($\bar{X}=3.50$) และบุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัย ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$) เมื่อพิจารณาจากข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำการวิจัย ($\bar{X}=3.94$) ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=3.87$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำการวิจัย ($\bar{X}=3.81$) ไม่มีผลการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.81$) และบุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.52$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.57$) เมื่อพิจารณาจากข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ ขาดงบประมาณในการวิจัย ($\bar{X}=4.50$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ บุคลากรขาดความสนใจการทำวิจัย ($\bar{X}=4.25$) บุคลากรไม่มีเวลาในการทำการวิจัย ($\bar{X}=4.00$) ไม่มีผลการนำผลการวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.00$) บุคลากรขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการทำการวิจัย ($\bar{X}=3.75$) บุคลากรขาดความรู้ในการวิจัย ($\bar{X}=3.50$) และบุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเองเพื่อการวิจัย ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์จำนวนกรรณภูมิภาค

ภูมิภาค	ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคอีสาน			ภาคใต้			รวม		
	อาจารย์ (n=165) ผู้บริหาร (n=22) X̄ S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (n=82) ผู้บริหาร (n=9) X̄ S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (n=82) ผู้บริหาร (n=13) X̄ S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (n=75) ผู้บริหาร (n=8) X̄ S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (n=404) ผู้บริหาร (n=52) X̄ S.D. ระดับปัญหา		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน															
3. <u>ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน</u>															
3.1 <u>บริการด้านความรู้</u>															
ก. <u>การมีกิจกรรมหลักสูตรระยะสั้น</u>															
1. วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่															
นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์															
3.55 1.12 มาก															
3.91 1.06 มาก															
2. ผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการ															
จัดหลักสูตร															
2.71 .98 ปานกลาง															
2.73 .94 ปานกลาง															
3. บุคลากรขาดความเข้าใจหลักสูตร															
2.82 1.01 ปานกลาง															
2.77 .75 ปานกลาง															
4. ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจาก															
ดนตรี นาฏศิลป์															
3.30 1.31 ปานกลาง															
3.59 1.14 มาก															
5. ผู้รับในชุมชนไม่ยินยอมมาเป็นอาจารย์พิเศษ															
ด้านวิชาชีพ															
2.81 .97 ปานกลาง															
3.00 1.07 ปานกลาง															
6. ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่าย															
ค่าตอบแทนวิทยากร															
3.72 1.18 มาก															
3.95 1.13 มาก															
7. วัสดุ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ															
3.31 1.07 ปานกลาง															
3.45 .96 ปานกลาง															
3.44 1.13 ปานกลาง															
3.77 1.42 มาก															
3.50 .93 มาก															
3.48 1.06 ปานกลาง															
3.54 1.09 มาก															

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ภูมิภาค	ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคอีสาน			ภาคใต้			รวม		
	อาจารย์ (n=165) ผู้บริหาร (n=22)			อาจารย์ (n=82) ผู้บริหาร (n=9)			อาจารย์ (n=82) ผู้บริหาร (n=13)			อาจารย์ (n=75) ผู้บริหาร (n=8)			อาจารย์ (n=404) ผู้บริหาร (n=52)		
บทบาทหน้าที่ที่วิทยาลัยฯ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
8. สถานที่ฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ	2.84	1.15	ปานกลาง	3.30	1.14	ปานกลาง	2.66	1.06	ปานกลาง	2.81	1.05	ปานกลาง	2.89	1.13	ปานกลาง
	3.18	1.10	ปานกลาง	2.56	1.13	ปานกลาง	1.92	1.12	น้อย	3.00	1.07	ปานกลาง	2.73	1.19	ปานกลาง
9. ขาดมาตรฐานในการประเมินผล	2.80	.95	ปานกลาง	3.12	1.00	ปานกลาง	3.17	1.13	ปานกลาง	2.99	1.02	ปานกลาง	2.98	1.02	ปานกลาง
	2.68	.65	ปานกลาง	2.56	1.01	ปานกลาง	2.38	1.26	น้อย	3.00	1.20	ปานกลาง	2.63	.97	ปานกลาง
10. ไม่สามารถจัดเวลาเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน	2.91	1.06	ปานกลาง	3.23	1.07	ปานกลาง	2.78	1.14	ปานกลาง	3.17	1.11	ปานกลาง	3.00	1.10	ปานกลาง
	3.41	.80	ปานกลาง	3.22	1.30	ปานกลาง	2.08	1.19	น้อย	2.88	1.25	ปานกลาง	2.98	1.17	ปานกลาง
11. ไม่สามารถสอนได้ครบตามหลักสูตรกำหนด	2.72	.99	ปานกลาง	3.05	.98	ปานกลาง	2.87	1.16	ปานกลาง	3.12	.99	ปานกลาง	2.90	1.03	ปานกลาง
	2.55	.91	ปานกลาง	2.67	1.32	ปานกลาง	2.23	1.09	น้อย	2.75	1.04	ปานกลาง	2.52	1.04	ปานกลาง
12. ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ	3.19	1.02	ปานกลาง	3.21	.77	ปานกลาง	3.43	1.02	ปานกลาง	3.61	.88	มาก	3.33	.96	ปานกลาง
	3.41	1.01	ปานกลาง	3.11	.78	ปานกลาง	2.92	1.28	ปานกลาง	3.00	.93	ปานกลาง	3.17	1.02	ปานกลาง
13. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น	2.87	.97	ปานกลาง	2.88	.74	ปานกลาง	2.87	1.06	ปานกลาง	3.03	.90	ปานก			
	2.36	.73	น้อย	3.33	.87	ปานกลาง	2.46	1.20	น้อย	2.62	.92	ปานกลาง	2.60	.96	ปานกลาง
14. ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย	2.74	1.00	ปานกลาง	2.65	.88	ปานกลาง	2.77	1.23	ปานกลาง	2.59	1.10	ปานกลาง	2.70	1.05	ปานกลาง
	2.23	.81	น้อย	3.00	1.22	ปานกลาง	2.46	1.27	น้อย	2.50	.93	ปานกลาง	2.46	1.04	น้อย
15. ผู้เรียนลาออกกลางคัน	2.42	1.00	น้อย	2.22	1.02	น้อย	2.68	1.27	ปานกลาง	2.31	1.00	น้อย	2.42	1.07	น้อย
	2.00	.82	น้อย	2.33	1.22	น้อย	2.31	1.25	น้อย	2.50	.93	ปานกลาง	2.21	1.02	น้อย

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ภูมิภาค	ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคอีสาน			ภาคใต้			รวม		
	อาจารย์ (n=165) คณาจารย์ (n=22) X̄ S.D. ระดับปริญญา			อาจารย์ (n=82) คณาจารย์ (n=9) X̄ S.D. ระดับปริญญา			อาจารย์ (n=82) คณาจารย์ (n=13) X̄ S.D. ระดับปริญญา			อาจารย์ (n=75) คณาจารย์ (n=8) X̄ S.D. ระดับปริญญา			อาจารย์ (n=404) คณาจารย์ (n=52) X̄ S.D. ระดับปริญญา		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัษณ์															
ข. การบริการตามวิถีทั่วไป															
16. ประชาชนขาดความสนใจการจัดการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น	3.29	1.08	ปานกลาง	3.17	.81	ปานกลาง	3.02	1.04	ปานกลาง	3.49	.91	ปานกลาง	3.26	1.01	ปานกลาง
	3.14	.83	ปานกลาง	3.33	.87	ปานกลาง	2.85	1.34	ปานกลาง	3.25	.46	ปานกลาง	3.12	.94	ปานกลาง
17. ประชาชนขาดความสนใจการบรรยายหรือ การอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัษณ์	3.28	1.10	ปานกลาง	3.20	.81	ปานกลาง	3.07	1.09	ปานกลาง	3.41	.77	ปานกลาง	3.25	.99	ปานกลาง
	3.23	.69	ปานกลาง	3.33	1.12	ปานกลาง	2.92	1.32	ปานกลาง	3.13	.64	ปานกลาง	3.15	.94	ปานกลาง
18. ชุมชนเข้ารับการตรวจสุขภาพ ประจำปีของวิทยาลัษณ์	2.77	.98	ปานกลาง	3.16	.88	ปานกลาง	3.05	1.22	ปานกลาง	3.23	.86	ปานกลาง	2.99	1.01	ปานกลาง
	2.82	1.05	ปานกลาง	2.78	1.20	ปานกลาง	2.62	1.50	ปานกลาง	3.25	1.28	ปานกลาง	2.83	1.22	ปานกลาง
3.2 การบริการด้านทรัพยากร															
19. ขาดงบประมาณในการจัดซื้อ วัสดุทางการแพทย์	3.66	.96	มาก	3.72	.82	มาก	3.62	1.07	มาก	3.69	.68	มาก	3.67	.91	มาก
	3.55	1.01	มาก	3.58	.88	มาก	4.08	.64	มาก	3.63	1.19	มาก	3.69	.94	มาก
20. ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด ของวิทยาลัษณ์	3.49	.96	ปานกลาง	3.51	.93	มาก	3.44	1.13	ปานกลาง	3.56	.88	มาก	3.51	.97	มาก
	3.36	1.09	ปานกลาง	3.58	1.01	มาก	3.15	1.34	ปานกลาง	3.50	.93	มาก	3.37	1.10	ปานกลาง
21. ไม่สามารถบริการอาคารสถานที่ได้ตาม ความต้องการของชุมชน	3.10	1.11	ปานกลาง	3.24	.90	ปานกลาง	3.06	1.08	ปานกลาง	3.03	.79	ปานกลาง	3.10	1.02	ปานกลาง
	3.00	.98	ปานกลาง	2.67	.87	ปานกลาง	2.46	1.20	น้อย	3.13	.83	ปานกลาง	2.83	1.00	ปานกลาง
22. ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตาม ความต้องการของชุมชน	3.18	1.01	ปานกลาง	3.56	.85	มาก	3.32	1.11	ปานกลาง	3.24	.84	ปานกลาง	3.29	.98	ปานกลาง
	3.45	.96	ปานกลาง	3.56	.88	มาก	3.23	1.09	ปานกลาง	3.75	.71	มาก	3.46	.94	ปานกลาง

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ภูมิภาค	ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคอีสาน		ภาคใต้		รวม	
	อาจารย์ (n=165) คณาจารย์ (n=22) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=82) คณาจารย์ (n=9) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=82) คณาจารย์ (n=13) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=75) คณาจารย์ (n=8) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=404) คณาจารย์ (n=52) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา					
บทบาทและหน้าที่ของคณาจารย์										
3.3 การส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์										
23. วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาคณาจารย์ในด้าน										
- สิ่งแวดล้อม	3.28 .96 ปานกลาง	3.34 .96 ปานกลาง	3.27 1.03 ปานกลาง	3.84 .82 มาก	3.35 .96 ปานกลาง					
	3.05 .90 ปานกลาง	3.22 1.20 ปานกลาง	3.31 1.25 ปานกลาง	3.38 .74 ปานกลาง	3.19 1.01 ปานกลาง					
- ปรับปรุงความเป็นอยู่	3.15 .93 ปานกลาง	3.35 .95 ปานกลาง	3.29 .75 ปานกลาง	3.57 .82 มาก	3.30 .89 ปานกลาง					
	3.05 .84 ปานกลาง	3.11 1.17 ปานกลาง	3.08 1.04 ปานกลาง	3.00 .53 ปานกลาง	3.08 .89 ปานกลาง					
24. คณาจารย์ไม่สนใจกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์	3.24 .94 ปานกลาง	3.05 .78 ปานกลาง	3.23 .99 ปานกลาง	3.29 .75 ปานกลาง	3.21 .88 ปานกลาง					
	3.05 .79 ปานกลาง	3.22 1.20 ปานกลาง	2.77 1.17 ปานกลาง	3.13 .64 ปานกลาง	3.02 .94 ปานกลาง					
25. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -					
	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -					
รวม	3.08 .59 ปานกลาง	3.24 .49 ปานกลาง	3.12 .85 ปานกลาง	3.25 .44 ปานกลาง	3.15 .56 ปานกลาง					
	3.08 .41 ปานกลาง	3.17 .41 ปานกลาง	2.75 .72 ปานกลาง	3.14 .56 ปานกลาง	3.02 .54 ปานกลาง					

จากตารางที่ 19 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โศครวมรับรู้่วิกษัตย นาฏศิลป์ในฐานะวิทยาสถัษฐมชนประสบปัญหาด้านการบริการวิชาการในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.15$) ในขณะที่ผู้บริหารก็รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X}=3.02$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอาจารย์รับรู้ว่เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.72$) รางดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.67$) วิทยาสถัษฐขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.65$) และฐมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาสถัษฐ ($\bar{X}=3.51$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย ส่วนผู้บริหารรับรู้ว่เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ วิทยาสถัษฐขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรีนาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.79$) รางดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.69$) ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.63$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.54$) และขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย ส่วนการพิจารณารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ และอีสานและภาคใต้ สรุปได้ดังนี้

วิทยาสถัษฐในภาคกลาง

อาจารย์รับรู้ว่ปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ฐมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.08$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่อาจารย์รับรู้ว่เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ เรื่อง ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.72$) รางดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.68$) และวิทยาสถัษฐขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ฐมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.08$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ผู้บริหารรับรู้ว่เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ เรื่อง ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.95$) วิทยาสถัษฐขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.91$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.59$) และรางดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยในภาคเหนือ

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.24$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่เรื่อง วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.94$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.79$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.74$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.72$) ระเบียบการให้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.65$) ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.56$) และชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้ของห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.51$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.17$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ เรื่อง วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.22$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.00$) ระเบียบการให้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.78$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.56$) ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.56$) และไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.56$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยในภาคอีสาน

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่เรื่อง ระเบียบการให้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.79$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.69$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.62$) และวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.75$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ เรื่อง ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=4.08$) และวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ

($\bar{X}=3.77$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยในภาคใต้

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$) เมื่อพิจารณาข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่เรื่องระเบียบการอ้างอิงประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.79$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.69$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.69$) ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.65$) วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.64$) ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเขียนภาคปฏิบัติ ($\bar{X}=3.61$) และวิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนด้านปรับปรุงความเป็นอยู่ ($\bar{X}=3.57$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.14$) เมื่อพิจารณาข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่เรื่องวิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.13$) ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.75$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.63$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.50$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.50$) และชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนครูวิทยาลัยในภาคกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพฯ			จันทบุรี			ลพบุรี			สุพรรณบุรี			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84)	ผู้บริหาร (n=5)	\bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=20)	ผู้บริหาร (n=5)	\bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=22)	ผู้บริหาร (n=4)	\bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=11)	ผู้บริหาร (n=4)	\bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=28)	ผู้บริหาร (n=4)	\bar{X} S.D. ระดับปัญหา
3. ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน															
3.1 บริการด้านความรู้															
ก. การมีกรอบหลักสูตรระยะสั้น															
1. วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์	3.45	1.06	ปานกลาง	4.05	1.00	มาก	3.73	.94	มาก	4.18	1.25	มาก	3.07	1.25	ปานกลาง
	3.60	1.14	มาก	4.00	1.41	มาก	4.00	1.15	มาก	4.50	.58	มากที่สุด	3.50	1.00	มาก
2. ผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดหลักสูตร	2.92	.88	ปานกลาง	2.65	.93	ปานกลาง	2.41	.91	น้อย	2.36	1.21	น้อย	2.68	.31	ปานกลาง
	2.60	.55	ปานกลาง	3.00	1.22	ปานกลาง	2.25	.50	น้อย	3.25	1.50	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง
3. บุคลากรขาดความเข้าใจหลักสูตร	2.93	.90	ปานกลาง	3.20	1.20	ปานกลาง	2.50	.91	ปานกลาง	2.27	1.01	น้อย	2.79	1.17	ปานกลาง
	2.80	.45	ปานกลาง	3.20	1.10	ปานกลาง	2.25	.50	น้อย	2.75	.96	ปานกลาง	2.75	.50	ปานกลาง
4. ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์	3.18	1.28	ปานกลาง	3.80	1.24	มาก	3.09	1.19	ปานกลาง	4.55	.69	มากที่สุด	3.04	1.37	ปานกลาง
	3.40	1.14	ปานกลาง	3.80	1.30	มาก	3.00	1.15	ปานกลาง	4.75	.50	มากที่สุด	3.00	.82	ปานกลาง
5. ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่ยินยอมมาเป็นอาจารย์พิเศษด้านวิชาชีพ	2.80	.94	ปานกลาง	2.45	.83	น้อย	2.41	.73	น้อย	2.36	.92	น้อย	2.57	1.37	ปานกลาง
	2.80	1.30	ปานกลาง	2.80	1.48	ปานกลาง	3.00	1.15	ปานกลาง	3.75	.50	มาก	2.75	.50	ปานกลาง
6. ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร	3.55	1.24	มาก	3.90	1.12	มาก	3.82	1.14	มาก	4.27	1.27	มาก	3.82	.94	มาก
	4.40	1.34	มาก	3.80	.84	มาก	4.00	1.41	มาก	4.25	.96	มาก	3.25	1.26	ปานกลาง
7. วัสดุ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	3.15	1.02	ปานกลาง	3.25	1.21	ปานกลาง	3.45	1.18	ปานกลาง	3.82	1.25	มาก	3.57	.88	มาก
	4.00	1.22	มาก	3.40	1.14	ปานกลาง	3.00	.82	ปานกลาง	3.25	.96	ปานกลาง	3.50	.58	มาก

ตารางที่ 20 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพฯ			จันทบุรี			ฉะเชิงเทรา			สุพรรณบุรี			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84) ผู้บริวาร (n=5)			อาจารย์ (n=20) ผู้บริวาร (n=5)			อาจารย์ (n=22) ผู้บริวาร (n=4)			อาจารย์ (n=11) ผู้บริวาร (n=4)			อาจารย์ (n=28) ผู้บริวาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
8. สถานที่ฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ	3.02	1.19	ปานกลาง	2.75	1.02	ปานกลาง	2.59	1.01	ปานกลาง	2.55	1.29	ปานกลาง	2.61	1.13	ปานกลาง
	4.60	.55	มากที่สุด	2.40	.89	น้อย	3.00	1.15	ปานกลาง	2.75	.96	ปานกลาง	3.00	.00	ปานกลาง
9. มาตรฐานวิชาการในการประเมินผล	2.86	.85	ปานกลาง	3.25	1.21	ปานกลาง	2.55	.91	ปานกลาง	2.73	1.01	ปานกลาง	2.64	.99	ปานกลาง
	2.80	.45	ปานกลาง	2.60	.55	ปานกลาง	2.55	.96	ปานกลาง	3.00	.82	ปานกลาง	2.75	.50	ปานกลาง
10. ไม่สามารถจัดเวลาเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน	3.01	.99	ปานกลาง	2.95	1.15	ปานกลาง	2.86	1.21	ปานกลาง	2.55	.82	ปานกลาง	2.86	1.18	ปานกลาง
	3.40	1.34	ปานกลาง	3.60	.89	มาก	3.00	.00	ปานกลาง	3.75	.50	มาก	3.25	.50	ปานกลาง
11. ไม่สามารถสอนได้ครบตามแผนผังสอนกำหนด	2.75	.88	ปานกลาง	2.95	1.23	ปานกลาง	2.77	1.15	ปานกลาง	2.36	.92	น้อย	2.84	1.08	ปานกลาง
	2.40	.55	น้อย	2.80	1.48	ปานกลาง	2.55	.96	ปานกลาง	2.50	1.00	ปานกลาง	2.75	.50	ปานกลาง
12. ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ	3.24	.91	ปานกลาง	3.15	1.23	ปานกลาง	3.18	1.14	ปานกลาง	3.36	1.03	ปานกลาง	3.14	1.21	ปานกลาง
	3.80	1.10	มาก	3.40	1.14	ปานกลาง	3.25	1.26	ปานกลาง	3.75	.50	มาก	2.75	.96	ปานกลาง
13. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น	3.11	.92	ปานกลาง	2.60	1.14	ปานกลาง	2.91	.82	ปานกลาง	2.73	.79	ปานกลาง	2.29	.85	น้อย
	2.80	1.10	ปานกลาง	2.00	.71	น้อย	2.25	.50	น้อย	2.50	.58	ปานกลาง	2.25	.50	น้อย
14. ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย	3.14	.98	ปานกลาง	2.05	.89	น้อย	2.45	1.08	น้อย	2.55	.69	ปานกลาง	2.38	.87	น้อย
	2.80	1.10	ปานกลาง	2.00	.71	น้อย	2.00	.00	น้อย	1.50	.58	น้อย	2.75	.50	ปานกลาง
15. ผู้เรียนขาดออกกลางคัน	2.77	1.02	ปานกลาง	2.00	.85	น้อย	2.09	.92	น้อย	2.09	.70	น้อย	2.11	.96	น้อย
	2.80	1.10	ปานกลาง	2.00	.71	น้อย	1.50	.58	น้อย	1.50	.58	น้อย	2.00	.00	น้อย

ตารางที่ 20 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพฯ			จันทบุรี			ฉะเชิงเทรา			สุพรรณบุรี			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84)	ผู้บริหาร (n=5)		อาจารย์ (n=20)	ผู้บริหาร (n=5)		อาจารย์ (n=22)	ผู้บริหาร (n=4)		อาจารย์ (n=11)	ผู้บริหาร (n=4)		อาจารย์ (n=28)	ผู้บริหาร (n=4)	
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
๖. การบริการความถี่ทั่วไป															
16. ประสิทธิภาพความสนใจการจัดนิทรรศการทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น	3.19	1.16	ปานกลาง	3.55	1.10	มาก	3.55	.80	มาก	3.27	1.56	ปานกลาง	3.32	.86	ปานกลาง
	3.00	.71	ปานกลาง	3.00	1.41	ปานกลาง	3.00	.00	ปานกลาง	3.50	1.00	มาก	3.25	.50	ปานกลาง
17. ประสิทธิภาพความสนใจการบรรยายหรือการอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น	3.13	1.11	ปานกลาง	3.35	1.09	ปานกลาง	3.64	.90	มาก	3.38	1.69	ปานกลาง	3.38	.99	ปานกลาง
	3.00	.71	ปานกลาง	2.80	.45	ปานกลาง	3.00	.00	ปานกลาง	4.00	.82	มาก	3.50	.58	มาก
18. ชุมชนเข้ารับการบริการความรู้จากวิทยาลัยน้อยเนื่องจากวิทยาลัยอยู่ห่างจากชุมชน	2.70	.85	ปานกลาง	2.95	1.32	ปานกลาง	2.82	1.01	ปานกลาง	3.09	1.58	ปานกลาง	2.81	.74	ปานกลาง
	2.60	.89	ปานกลาง	1.80	.45	น้อย	2.75	.96	ปานกลาง	4.25	.50	มาก	3.00	.82	ปานกลาง
3.2 การบริการด้านทรัพยากร															
19. ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ	3.61	.94	มาก	3.70	1.13	มาก	3.50	.80	มาก	4.09	1.30	มาก	3.79	.83	มาก
	3.60	.89	มาก	3.80	1.10	มาก	2.50	1.00	ปานกลาง	4.50	.58	มากที่สุด	3.25	.50	ปานกลาง
20. ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย	3.48	.87	ปานกลาง	3.80	1.06	มาก	3.36	.90	ปานกลาง	3.55	1.57	มาก	3.38	.87	ปานกลาง
	3.00	1.00	ปานกลาง	3.20	1.10	ปานกลาง	2.75	1.50	ปานกลาง	4.00	.82	มาก	4.00	.82	มาก
21. ไม่สามารถบริการอาคารสถานที่ได้ตามความต้องการของชุมชน	3.32	1.01	ปานกลาง	3.60	.88	มาก	2.69	1.18	ปานกลาง	2.82	1.08	ปานกลาง	2.43	1.200000	
	4.40	.55	มาก	2.60	.89	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง	2.75	.50	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง
22. ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน	3.32	1.07	ปานกลาง	3.25	.79	ปานกลาง	2.88	.77	ปานกลาง	2.91	.94	ปานกลาง	3.04	1.10	ปานกลาง
	4.40	.55	มาก	3.80	1.10	มาก	2.50	.58	ปานกลาง	3.50	.58	มาก	2.75	.50	ปานกลาง

ตารางที่ 20 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพ			จันทบุรี			ฉะเชิงเทรา			สุพรรณบุรี			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84) ผู้บริพา (n=5) Y S.D. ระดับปัทพ	อาจารย์ (n=20) ผู้บริพา (n=5) X S.D. ระดับปัทพ	อาจารย์ (n=22) ผู้บริพา (n=4) Y S.D. ระดับปัทพ	อาจารย์ (n=11) ผู้บริพา (n=4) Y S.D. ระดับปัทพ	อาจารย์ (n=28) ผู้บริพา (n=4) X S.D. ระดับปัทพ										
3.3 การส่งเสวมและพัชณาพัชชน															
23. วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัชณาพัชชนในด้าน															
- สิ่งทวค้ลล	3.37 .80 ปานกลาง	3.75 .97 มาก	2.77 1.02 ปานกลาง	3.27 1.10 ปานกลาง	3.04 1.10 ปานกลาง										
	2.80 .84 ปานกลาง	3.60 .89 มาก	2.25 .96 น้ลล	3.75 .50 มาก	2.75 .50 ปานกลาง										
- ปวัณปรงควาเป็นอยู่	3.14 .71 ปานกลาง	3.80 .89 มาก	2.73 1.08 ปานกลาง	3.27 1.10 ปานกลาง	3.00 1.09 ปานกลาง										
	2.80 .45 ปานกลาง	3.60 .89 มาก	2.25 .96 น้ลล	3.75 .50 มาก	2.75 .50 ปานกลาง										
24. พุชชนใช้ส่วนิจกิจกรรมการส่งเสวมและพัชณาพัชชน	3.19 .74 ปานกลาง	3.60 1.05 มาก	3.09 1.15 ปานกลาง	3.18 1.17 ปานกลาง	3.25 1.08 ปานกลาง										
	3.00 .71 ปานกลาง	2.60 .89 ปานกลาง	2.75 .50 ปานกลาง	3.50 1.00 มาก	3.50 .58 มาก										
25. อื่น ๆ (ไปรระบุ)	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -										
	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -										
รวม	3.13 .57 ปานกลาง	3.21 .47 ปานกลาง	2.95 .62 ปานกลาง	3.10 .68 ปานกลาง	2.93 .64 ปานกลาง										
	3.26 .38 ปานกลาง	3.02 .59 ปานกลาง	2.69 .24 ปานกลาง	3.41 .28 ปานกลาง	2.96 .11 ปานกลาง										

จากตารางที่ 20 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการบริการวิชาการแก่ชุมชนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคกลางได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อาจารย์รับรู้ว่ามีเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ เรื่องขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.61$) และระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่ามีเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่องสถานที่ฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ ($\bar{X}=4.60$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=4.40$) ไม่สามารถบริการอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=4.40$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=4.00$) ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ ($\bar{X}=3.80$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.80$) และขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.80$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.21$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.05$) ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.90$) ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.80$) วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนด้านปรับปรุงความเป็นอยู่ ($\bar{X}=3.80$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.80$) วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.75$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.70$) ไม่สามารถบริการอาคารสถานที่ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.80$) ชุมชนไม่สนใจกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาชุมชน ($\bar{X}=3.80$) ประชาชนขาดความสนใจ

การจัดนิทรรศการทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.02$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.00$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.80$) ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.80$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.80$) ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ให้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.80$) ไม่สามารถจัดเวลาเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=3.60$) วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนในด้านสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงความเป็นอยู่ ($\bar{X}=3.60$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์อพบรี

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.95$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ เรื่องระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.82$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.73$) ประชาชนขาดความสนใจการบรรเทาหรือการอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X}=3.64$) รวมทั้งขาดความสนใจการจัดนิทรรศการทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X}=3.55$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.89$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.00$) และระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=4.00$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.10$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุดคือ

ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากคนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.55$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=4.27$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านคนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.18$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=4.09$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.82$) และชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.41$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่ามีเรื่องขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านคนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.75$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านคนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.50$) และขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=4.50$) เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=4.25$) ชุมชนเข้ารับการบริการความรู้จากวิทยาลัยน้อยเนื่องจากวิทยาลัยอยู่ห่างจากชุมชน ($\bar{X}=4.25$) ประชาชนขาดความสนใจการจัดบรรณหรืออภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X}=4.00$) ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=4.00$) ผู้เชี่ยวชาญไม่ยินยอมมาเป็นอาจารย์พิเศษด้านวิชาชีพ ($\bar{X}=3.75$) ไม่สามารถจัดเวลาเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=3.75$) ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ ($\bar{X}=3.75$) วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนในด้านสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงความเป็นอยู่ ($\bar{X}=3.75$) ประชาชนขาดความสนใจการจัดนิทรรศการทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X}=3.50$) ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.50$) และชุมชนไม่สนใจกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาชุมชน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.93$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.82$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.79$) และวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.57$)

นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.96$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่นักชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=4.00$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.50$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.50$) ประสิทธิภาพความสนใจการบรรยายหรือการอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X}=3.50$) ชุมชนไม่สนใจกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาชุมชน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน ตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์
จำนวนรายวิทยาลัยในภาคเหนือ

วิทยาลัยนาฏศิลป์	เชียงใหม่						สุโขทัย					
	อาจารย์ (n=53)			ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=29)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
3. ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน												
3.1 บริการด้านความรู้												
ก. การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น												
1. วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์	3.77	1.09	มาก	3.80	1.30	มาก	3.83	.93	มาก	4.75	.50	มากที่สุด
2. ผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดหลักสูตร	3.38	.86	ปานกลาง	3.20	1.10	ปานกลาง	2.62	.86	ปานกลาง	2.50	1.00	ปานกลาง
3. บุคลากรขาดความเข้าใจหลักสูตร	3.13	.96	ปานกลาง	3.40	.89	ปานกลาง	3.24	.91	ปานกลาง	3.00	.82	ปานกลาง
4. ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์	3.75	1.00	มาก	3.40	1.34	ปานกลาง	3.72	1.18	มาก	4.75	.50	มากที่สุด
5. ผู้รับในชุมชนไม่ยินยอมมาเป็นอาจารย์พิเศษด้านวิชาชีพ	2.79	.63	ปานกลาง	2.60	.55	ปานกลาง	2.21	.94	ปานกลาง	2.50	1.29	ปานกลาง
6. ระเบียบการจ้างงบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิชาการ	3.92	.92	มาก	4.20	1.30	มาก	3.14	1.03	ปานกลาง	3.25	1.26	ปานกลาง
7. วัสดุ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	3.85	.84	มาก	3.60	.55	มาก	4.10	.90	มาก	3.25	1.71	ปานกลาง
8. สถานที่ฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ	3.21	1.06	ปานกลาง	3.40	.55	ปานกลาง	3.48	1.27	ปานกลาง	1.50	.58	น้อย

ตารางที่ 21 (ต่อ)

วิทยาฐานะศิลป บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	เชียงใหม่						สุโขทัย					
	อาจารย์ (n=53)			ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=29)			ผู้บริหาร (n=4)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
9. มาตรฐานในการประเมินผล	2.89	.82	ปานกลาง	2.40	.89	น้อย	3.55	1.15	มาก	2.75	1.26	ปานกลาง
10. ไม่สามารถจัดเวลาเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน	3.21	.99	ปานกลาง	3.60	.89	มาก	3.28	1.22	ปานกลาง	2.75	1.71	ปานกลาง
11. ไม่สามารถสอนได้ครบตามที่หลักสูตรกำหนด	3.25	.98	ปานกลาง	3.20	1.30	ปานกลาง	2.69	.89	ปานกลาง	2.00	1.15	น้อย
12. ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ	3.19	.76	ปานกลาง	3.00	.71	ปานกลาง	3.24	.79	ปานกลาง	3.25	.98	ปานกลาง
13. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น	2.81	.76	ปานกลาง	3.20	1.10	ปานกลาง	3.00	.71	ปานกลาง	3.50	.58	มาก
14. ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย	2.51	.70	ปานกลาง	2.80	1.48	ปานกลาง	2.90	1.11	ปานกลาง	3.25	.98	ปานกลาง
15. ผู้เรียนลาออกกลางคัน	1.94	.86	น้อย	1.80	.84	น้อย	2.72	1.10	ปานกลาง	3.00	1.41	ปานกลาง
ข. การบริการความรู้ทั่วไป												
16. ประชาชนขาดความสนใจการจัดนิทรรศการทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น	3.26	.68	ปานกลาง	3.20	.84	ปานกลาง	3.00	1.00	ปานกลาง	3.50	1.00	มาก
17. ประชาชนขาดความสนใจการบรรยายหรือการอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น	3.26	.66	ปานกลาง	3.60	.55	มาก	3.03	1.02	ปานกลาง	3.00	1.63	ปานกลาง
18. ชุมชนเข้ารับบริการความรู้จากวิทยาลัยน้อยเนื่องจากวิทยาลัยอยู่ห่างจากชุมชน	3.36	.76	ปานกลาง	3.60	.55	มาก	2.79	.98	ปานกลาง	1.75	.96	น้อย

ตารางที่ 21 (ต่อ)

วิทยานิพนธ์ศิลป	เชียงใหม่						สุโขทัย					
	อาจารย์ (n=53)			ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=29)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่ที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
3.2 การบริการด้านทรัพยากร												
19. ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ	3.75	.73	มาก	3.60	.55	มาก	3.66	.97	มาก	3.50	1.29	มาก
20. ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย	3.43	.69	ปานกลาง	3.20	.45	ปานกลาง	3.66	1.26	มาก	4.00	1.41	มาก
21. ไม่สามารถบริการอาคารสถานที่ได้ตามความต้องการของชุมชน	3.09	.66	ปานกลาง	2.80	.45	ปานกลาง	3.52	1.18	มาก	2.50	1.29	ปานกลาง
22. ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน	3.43	.69	ปานกลาง	3.60	.55	มาก	3.79	1.05	มาก	3.50	1.29	มาก
3.3 การส่งเสริมและพัฒนาชุมชน												
23. วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนในด้าน												
- สิ่งแวดล้อม	3.15	.69	ปานกลาง	3.20	.84	ปานกลาง	3.69	1.26	มาก	3.25	1.71	ปานกลาง
- ปรับปรุงความเป็นอยู่	3.21	.72	ปานกลาง	3.20	.84	ปานกลาง	3.82	1.24	มาก	3.00	1.63	ปานกลาง
24. ชุมชนไม่สนใจกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาชุมชน	3.13	.62	ปานกลาง	3.20	.84	ปานกลาง	2.90	1.01	ปานกลาง	3.25	1.71	ปานกลาง
25. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.23	.49	ปานกลาง	3.23	.51	ปานกลาง	3.26	.49	ปานกลาง	3.09	.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคเหนือได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.92$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.85$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.77$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.75$) และขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.75$) นอกจากนั้น เป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=4.20$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.38$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.80$) ไม่สามารถจัดเวลาเรียนตามความต้องการของผู้เรียนได้ ($\bar{X}=3.60$) ประชาชนขาดความสนใจการบรรเทาหรือการอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น ($\bar{X}=3.60$) ชุมชนเข้ารับบริการความรู้จากวิทยาลัยน้อยเนื่องจากวิทยาลัยอยู่ห่างจากชุมชน ($\bar{X}=3.60$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.60$) และไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.60$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=4.10$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.83$) ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.79$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.72$) วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม

($\bar{X}=3.69$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.68$) ชุมชนไม่สนใจ
 คำนวณหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.66$) วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสาน
 งานในการพัฒนาชุมชนด้านปรับปรุงความเป็นอยู่ ($\bar{X}=3.62$) ขาดมาตรฐานในการประเมินผล
 ($\bar{X}=3.55$) และไม่สามารถบริการอาคารสถานที่ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.52$)
 นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง
 ($\bar{X}=3.09$) เมื่อพิจารณาข้อร้องเรียนว่าผู้บริหารรับรู้เรื่องวิทยาลัยขาดความพร้อมในการ
 สอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.75$) และการขาดบุคลากรในการสอน
 วิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.75$) เป็นปัญหามากที่สุด ส่วนเรื่องที่เป็น
 ปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ชุมชนไม่สนใจคำนวณหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=4.00$)
 ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ($\bar{X}=3.50$) ประชาชนขาดความสนใจการจัดนิทรรศการ
 ทางวิชาการที่วิทยาลัยจัด ($\bar{X}=3.50$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ
 ($\bar{X}=3.50$) และไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.50$)
 นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตด้านบริการวิชาการแก่ชุมชนตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนรายวิทยาลัยในภาคอีสาน

วิทยาลัยนาฏศิลป์	คณาจารย์		นค.รราชภัฏ				รองคณบดี	
	อาจารย์ (n=32) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=4) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=13) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=3) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=37) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=6) X̄ S.D. ระดับปัญหา		
3. ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน								
3.1 บริการด้านความรู้								
ก. การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น								
1. วิทยาลัยขาดความรู้หรือในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์	3.41 .95 ผ่านกลาง	3.50 1.29 มาก	4.31 .85 มาก	4.23 .58 มาก	3.65 1.03 มาก	2.17 1.60 น้อย		
2. ผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการจัดหลักสูตร	3.34 .55 ผ่านกลาง	2.50 .58 ผ่านกลาง	2.00 1.06 น้อย	2.67 .58 ผ่านกลาง	3.03 .87 ผ่านกลาง	1.50 .84 น้อย		
3. ขาดบุคลากรความเข้าใจหลักสูตร	2.69 .74 ผ่านกลาง	2.25 1.50 น้อย	2.31 1.38 น้อย	2.33 .58 ผ่านกลาง	2.88 .95 ผ่านกลาง	1.33 .82 น้อยที่สุด		
4. ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์	3.19 1.23 ผ่านกลาง	3.50 1.29 มาก	2.46 1.51 น้อย	4.00 1.00 มาก	3.49 1.02 ผ่านกลาง	2.17 1.63 น้อย		
5. ผู้วิเศษในชุมชนไม่ยินยอมมาเป็นอาจารย์พิเศษด้านวิชาชีพ	2.25 .67 น้อย	2.25 .50 น้อย	2.00 1.00 น้อย	2.33 .58 ผ่านกลาง	2.73 .96 ผ่านกลาง	1.50 .84 น้อย		
6. ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร	4.00 .88 มาก	4.50 .50 มากที่สุด	3.54 1.33 มาก	3.00 .00 ผ่านกลาง	3.59 1.12 มาก	2.67 1.88 ผ่านกลาง		
7. วัสดุ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	3.81 1.03 มาก	4.00 1.41 มาก	2.46 1.27 น้อย	4.00 1.00 มาก	3.70 .94 มาก	3.50 1.76 มาก		
8. สถานที่ฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ	2.59 .84 ผ่านกลาง	1.75 .96 น้อย	1.92 1.19 น้อย	2.33 .58 ผ่านกลาง	2.97 1.07 ผ่านกลาง	1.33 .82 น้อยที่สุด		

ตารางที่ 22 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	คณาจารย์		บุคลากรอื่น		ร้อยละ	
	อาจารย์ (n=32) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=4) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=13) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=3) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=37) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=6) X̄ S.D. ระดับปัญหา
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน						
9. ขาดมาตรฐานในการประเมินผล	3.37 1.04 ปานกลาง	2.75 1.71 ปานกลาง	2.00 1.15 น้อย	3.00 .00 ปานกลาง	3.41 .96 ปานกลาง	1.83 1.17 น้อย
10. ไม่สามารถจัดเวลาเรียนได้ตามความต้องการของโรงเรียน	2.69 1.06 ปานกลาง	1.75 .98 น้อย	1.92 .95 น้อย	3.67 .58 มาก	3.18 1.12 ปานกลาง	1.50 .84 น้อย
11. ไม่สามารถสอนได้ครบตามหลักสูตรกำหนด	2.84 1.08 ปานกลาง	2.75 .50 ปานกลาง	2.23 1.24 น้อย	3.33 .58 ปานกลาง	3.11 1.15 ปานกลาง	1.33 .82 น้อยที่สุด
12. ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ	3.81 .64 มาก	4.00 .00 มาก	2.23 1.24 น้อย	3.67 .58 มาก	3.51 .90 มาก	1.83 .98 น้อย
13. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น	2.66 .90 ปานกลาง	2.50 1.29 ปานกลาง	2.08 1.12 น้อย	3.33 .58 ปานกลาง	3.32 .97 ปานกลาง	2.00 1.26 น้อย
14. ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย	2.19 1.03 น้อย	2.25 1.50 น้อย	2.31 1.38 น้อย	3.67 .58 มาก	3.43 1.01 ปานกลาง	2.00 1.10 น้อย
15. ผู้เรียนลาออกกลางคัน	2.13 1.07 น้อย	2.00 1.41 น้อย	2.38 1.56 น้อย	3.67 .58 มาก	3.27 1.07 ปานกลาง	1.83 .98 น้อย
ข. การบริการความรู้ทั่วไป						
16. งบประมาณขาดความสนใจการจัดนิทรรศการทางวิชาการที่วิทยาลัยชุมชน	3.28 .92 ปานกลาง	3.75 .50 มาก	1.92 1.04 น้อย	4.00 1.00 มาก	3.19 .91 ปานกลาง	1.67 .82 น้อย
17. งบประมาณขาดความสนใจการขยายหรือการอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยชุมชน	3.31 1.06 ปานกลาง	3.75 .50 มาก	2.31 1.32 น้อย	3.67 1.15 มาก	3.14 .92 ปานกลาง	2.00 1.26 น้อย
18. ผู้สอนเข้ารับการความรู้จากวิทยาลัยอื่นเนื่องมาจากวิทยาลัยอยู่ห่างจากชุมชน	2.69 1.23 ปานกลาง	3.00 1.83 ปานกลาง	4.38 .77 มาก	3.67 .58 มาก	2.89 1.02 ปานกลาง	1.83 1.33 น้อย

ตารางที่ 22 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	วิทยาลัยนาฏศิลป์						นรราชสีมา						ร้อยเอ็ด					
	อาจารย์ (n=32)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=13)			ผู้บริหาร (n=3)			อาจารย์ (n=37)			ผู้บริหาร (n=6)		
พหุภาคและหน้าที่วิทยาลัยฯ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ	\bar{X}	S.D.	ระดับคุณภาพ
3.2 การบริการด้านวิชาชีพ																		
19. ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ	3.91	.89	มาก	4.00	.82	มาก	2.31	1.32	น้อย	3.67	.58	มาก	3.84	.76	มาก	4.33	.52	มาก
20. ชุมชนไม่สนใจศึกษาวิชาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย	3.47	.98	ปานกลาง	4.00	.82	มาก	2.62	1.71	ปานกลาง	3.67	1.15	มาก	3.70	.68	มาก	2.33	1.37	น้อย
21. ไม่สามารถบริการอาคารสถานที่ได้ตามความต้องการของชุมชน	2.91	.96	ปานกลาง	2.00	.82	น้อย	2.28	1.50	น้อย	3.33	.58	ปานกลาง	3.43	.87	ปานกลาง	2.33	1.51	น้อย
22. ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน	3.44	.91	ปานกลาง	3.00	1.15	ปานกลาง	2.23	1.38	น้อย	3.33	.58	ปานกลาง	3.59	.98	มาก	3.33	1.37	ปานกลาง
3.3 การส่งเสริมและพัฒนารัฐบาล																		
23. วิทยาลัยฯ มีส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนารัฐบาลในด้าน																		
- สิ่งแวดล้อม	3.38	.83	ปานกลาง	2.25	.98	น้อย	2.31	1.44	น้อย	2.67	.58	ปานกลาง	3.51	.84	มาก	4.33	.82	มาก
- ทรัพยากรธรรมชาติ	3.31	.88	ปานกลาง	2.25	.50	น้อย	3.08	.64	ปานกลาง	2.67	.58	ปานกลาง	3.35	.68	ปานกลาง	3.83	.98	มาก
24. ชุมชนไม่สนใจกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนารัฐบาล	3.12	.49	ปานกลาง	2.50	1.00	ปานกลาง	2.31	1.44	น้อย	3.33	.58	ปานกลาง	3.65	.89	มาก	2.67	1.51	ปานกลาง
25. อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.11	.46	ปานกลาง	2.91	.57	ปานกลาง	2.48	.95	น้อย	3.45	.34	ปานกลาง	3.34	.51	ปานกลาง	2.29	.65	น้อย

จากตารางที่ 22 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้าน การบริการวิชาการแก่ชุมชนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคอีสานได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=4.00$) ขาดงบประมาณ ในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.91$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.81$) และผู้เรียน ขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ ($\bar{X}=3.81$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.91$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=4.50$) เป็นเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากที่สุด ส่วนเรื่องที่เป็น ปัญหาในระดับมากที่สุด วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=4.00$) ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการ เรียนภาคปฏิบัติ ($\bar{X}=4.00$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=4.00$) ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=4.00$) ประชาชนขาดความสนใจ การจัดนิทรรศการทางวิชาการ การบรรยายหรือการอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัด ($\bar{X}=3.75$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากค่านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.50$) และขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากค่านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.48$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ชุมชน เข้ารับบริการความรู้จากวิทยาลัยน้อยเนื่องจากวิทยาลัยอยู่ห่างจากชุมชน ($\bar{X}=4.38$) วิทยาลัย ขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากค่านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.31$) และระเบียบการ ใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.54$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับ ปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากคนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.83$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากคนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.00$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=4.00$) ประชาชนขาดความสนใจการจัดนิทรรศการทางวิชาการ การบรรเทาหรือการอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัด ($\bar{X}=4.00$) ไม่สามารถจัดเวลาเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=3.67$) ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ ($\bar{X}=3.67$) ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย ($\bar{X}=3.67$) ผู้เรียนลาออกกลางคัน ($\bar{X}=3.67$) ประชาชนขาดความสนใจการบรรเทาหรืออภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัด ($\bar{X}=3.67$) ชุมชนเข้ามารับบริการความรู้จากวิทยาลัยน้อยเนื่องจากวิทยาลัยอยู่ห่างจากชุมชน ($\bar{X}=3.67$) และขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.67$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ยอมรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.84$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.70$) ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.70$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากคนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.65$) ชุมชนไม่สนใจกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาชุมชน ($\bar{X}=3.65$) ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.59$) ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.59$) ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ ($\bar{X}=3.51$) และวิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.51$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.29$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=4.83$) วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=4.83$) และด้านการปรับปรุงความเป็นอยู่ ($\bar{X}=3.63$) และวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อยที่สุด

ตารางที่ 23 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์
จำแนกรายวิทยาลัยในภาคใต้

วิทยาลัยนาฏศิลป์	นครศรีธรรมราช						พัทลุง					
	อาจารย์ (n=44)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=31)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
3. ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน												
3.1 บริการด้านความรู้												
ก. การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น												
1. วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่ นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์	3.73	.82	มาก	3.75	.50	มาก	3.65	.88	มาก	4.50	1.00	มากที่สุด
2. ผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการจัด หลักสูตร	2.91	.80	ปานกลาง	3.00	.82	ปานกลาง	3.00	.63	ปานกลาง	3.25	.96	ปานกลาง
3. บุคลากรขาดความเข้าใจหลักสูตร	2.95	.91	ปานกลาง	2.75	.96	ปานกลาง	3.32	.94	ปานกลาง	3.00	.82	ปานกลาง
4. ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจาก ดนตรี นาฏศิลป์	3.45	1.13	ปานกลาง	3.50	.58	มาก	4.03	.84	มาก	3.50	1.29	มาก
5. ผู้รู้ในชุมชนไม่ยินยอมมาเป็นอาจารย์พิเศษด้าน วิชาชีพ	2.84	.71	ปานกลาง	3.00	.82	ปานกลาง	2.68	.83	ปานกลาง	2.50	1.29	ปานกลาง
6. ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่าย ค่าตอบแทนวิทยากร	3.84	.99	มาก	3.25	1.50	ปานกลาง	3.71	.90	มาก	3.00	.82	ปานกลาง
7. วัสดุ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	3.05	1.10	ปานกลาง	3.25	.96	ปานกลาง	3.58	.76	มาก	3.75	.96	มาก
8. สถานที่ฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ	2.55	1.09	ปานกลาง	2.25	.50	น้อย	3.19	.87	ปานกลาง	3.75	.96	มาก

ตารางที่ 23 (ต่อ)

วิทยาฐานะศิลป บทยานและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	นครศรีธรรมราช						พัทลุง					
	อาจารย์ (n=44)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=31)			ผู้บริหาร (n=4)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
9. ขาดมาตรฐานในการประเมินผล	2.64	.89	ปานกลาง	2.50	1.00	ปานกลาง	3.48	1.00	ปานกลาง	3.50	1.29	มาก
10. ไม่สามารถจัดเวลาเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน	2.98	1.09	ปานกลาง	2.25	1.28	น้อย	3.45	1.09	ปานกลาง	3.50	1.00	มาก
11. ไม่สามารถสอนได้ครบตามที่หลักสูตรกำหนด	3.02	.93	ปานกลาง	2.25	1.28	น้อย	3.26	1.06	ปานกลาง	3.25	.50	ปานกลาง
12. ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ	3.82	.84	มาก	3.00	.00	ปานกลาง	3.32	.87	ปานกลาง	3.00	1.41	ปานกลาง
13. ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น	2.95	.94	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง	3.13	.85	ปานกลาง	2.75	1.28	ปานกลาง
14. ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย	2.34	1.14	น้อย	2.25	.96	น้อย	2.99	.96	ปานกลาง	2.75	.96	ปานกลาง
15. ผู้เรียนลาออกกลางคัน	2.02	1.00	น้อย	2.25	.96	น้อย	2.71	.86	ปานกลาง	2.75	.96	ปานกลาง
ข. การบริการความรู้ทั่วไป												
16. ประสิทธิภาพความสนใจการจัดนิทรรศการทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น	3.41	1.00	ปานกลาง	3.25	.50	ปานกลาง	3.61	.76	มาก	3.25	.50	ปานกลาง
17. ประสิทธิภาพความสนใจการบรรยายหรือการอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัดขึ้น	3.32	.83	ปานกลาง	3.25	.50	ปานกลาง	3.55	.88	มาก	3.00	.82	ปานกลาง
18. ชุมชนเข้ามารับบริการความรู้จากวิทยาลัยน้อยเนื่องจากวิทยาลัยอยู่ห่างจากชุมชน	3.11	.95	ปานกลาง	3.00	.82	ปานกลาง	3.39	.72	ปานกลาง	3.50	1.73	มาก

ตารางที่ 23 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	นครศรีธรรมราช						พัทลุง					
	อาจารย์ (n=44)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=31)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
3.2 การบริการด้านทรัพยากร												
19. ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ	3.70	.67	มาก	3.25	.96	ปานกลาง	3.68	.70	มาก	4.00	1.41	มาก
20. ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย	3.75	.84	มาก	3.25	.96	ปานกลาง	3.52	.93	มาก	3.75	.96	มาก
21. ไม่สามารถบริการอาคารสถานที่ได้ตามความต้องการของชุมชน	2.84	.71	ปานกลาง	2.75	.96	ปานกลาง	3.29	.82	ปานกลาง	3.50	.58	มาก
22. ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน	3.14	.82	ปานกลาง	3.50	.58	มาก	3.39	.84	ปานกลาง	4.00	.82	มาก
3.3 การส่งเสริมและพัฒนาชุมชน												
23. วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนในด้าน												
- สิ่งแวดล้อม	3.64	.84	มาก	3.00	.82	ปานกลาง	3.65	.80	มาก	3.75	.50	มาก
- ปรับปรุงความเป็นอยู่	3.52	.88	มาก	3.00	.82	ปานกลาง	3.65	.75	มาก	3.00	.00	ปานกลาง
24. ชุมชนไม่สนใจกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาชุมชน	3.14	.77	ปานกลาง	3.25	.50	ปานกลาง	3.52	.68	มาก	3.00	.82	ปานกลาง
25. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.15	.36	ปานกลาง	2.93	.51	ปานกลาง	3.39	.51	ปานกลาง	3.34	.61	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคใต้ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.15$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ เรื่องระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.84$) ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาคปฏิบัติ ($\bar{X}=3.82$) ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.75$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.73$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.70$) และวิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและด้านปรับปรุงความเป็นอยู่ ($\bar{X}=3.64, 3.52$) นอกจากนี้เป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.93$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ เรื่องวิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.75$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.75$) และไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนี้เป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.03$) ระเบียบการใช้งบประมาณไม่เอื้อต่อการจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ($\bar{X}=3.71$) ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=3.68$) วิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.65$) วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงความเป็นอยู่ ($\bar{X}=3.65$) ประชาชนขาดความสนใจการจัดนิทรรศการทางวิชาการที่วิทยาลัยจัด ($\bar{X}=3.61$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.58$) ประชาชนขาดความสนใจการบรรยายหรือการอภิปรายทางวิชาการที่วิทยาลัยจัด ($\bar{X}=3.55$)

ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.52$) และชุมชนไม่สนใจกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาชุมชน ($\bar{X}=3.52$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องวิทยาลัยขาดความพร้อมในการสอนวิชาชีพที่นอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=4.50$) เป็นปัญหามากที่สุด ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดงบประมาณในการจัดทำเอกสารทางวิชาการ ($\bar{X}=4.00$) ไม่สามารถบริการวัสดุอุปกรณ์ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=4.00$) วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.75$) สถานที่ฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ ($\bar{X}=3.75$) ชุมชนไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุดวิทยาลัย ($\bar{X}=3.75$) วิทยาลัยกับส่วนราชการขาดการประสานงานในการพัฒนาชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=3.75$) ขาดบุคลากรในการสอนวิชาชีพนอกเหนือจากดนตรี นาฏศิลป์ ($\bar{X}=3.50$) ขาดมาตรฐานในการประเมินผล ($\bar{X}=3.50$) ไม่สามารถจัดเวลาเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X}=3.50$) ชุมชนเข้ารับบริการความรู้จากวิทยาลัยน้อยเนื่องจากวิทยาลัยอยู่ห่างจากชุมชน ($\bar{X}=3.50$) และไม่สามารถบริการอาคารสถานที่ได้ตามความต้องการของชุมชน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24. ผลค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการทำาร่งศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนราษฎรภาค

ภูมิภาค	ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคอีสาน			ภาคใต้			รวม		
	อาจารย์ (K=165) ผู้บริหาร (N=22)	Y	S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (K=82) ผู้บริหาร (N=9)	Y	S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (K=82) ผู้บริหาร (N=13)	Y	S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (K=75) ผู้บริหาร (N=8)	Y	S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (K=404) ผู้บริหาร (N=52)	Y	S.D. ระดับปัญหา
4. ด้านการทำาร่งศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน															
1. บุคลากรในวิทยาลัยไม่ยอมรับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	2.21 .98 น้อย			2.20 .92 น้อย			2.22 .88 น้อย			2.27 .78 น้อย			2.21 .91 น้อย		
	2.05 .84 น้อย			2.11 .78 น้อย			1.85 .90 น้อย			2.75 1.04 ปานกลาง			2.12 .90 น้อย		
2. ในท้องถิ่นขาดศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์	2.56 1.11 ปานกลาง			1.93 .93 น้อย			2.38 1.01 น้อย			2.11 .88 น้อย			2.30 1.04 น้อย		
	2.86 1.25 ปานกลาง			2.44 1.67 น้อย			2.08 1.19 น้อย			2.25 1.04 น้อย			2.50 1.29 ปานกลาง		
3. ผู้รู้ด้านศิลปวัฒนธรรมชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม	2.29 .93 น้อย			2.01 .95 น้อย			2.60 .97 ปานกลาง			2.47 1.00 น้อย			2.34 .98 น้อย		
	2.23 .69 น้อย			2.44 1.59 น้อย			2.08 .86 น้อย			2.88 .89 ปานกลาง			2.33 .98 น้อย		
4. ชุมชนขาดความสนใจศิลปวัฒนธรรมชุมชน	2.91 .89 ปานกลาง			2.74 1.08 ปานกลาง			2.73 1.02 ปานกลาง			3.00 1.12 ปานกลาง			2.85 1.00 ปานกลาง		
	2.91 1.02 ปานกลาง			2.67 1.00 ปานกลาง			2.89 1.18 ปานกลาง			3.49 .53 ปานกลาง			2.90 1.01 ปานกลาง		
5. วิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่															
- ด้านการจัดพิมพ์เอกสาร	3.45 1.01 ปานกลาง			3.83 1.13 มาก			3.44 1.19 ปานกลาง			3.64 .80 มาก			3.56 1.04 มาก		
	3.59 .85 มาก			4.00 1.12 มาก			3.77 1.09 มาก			3.50 .76 มาก			3.69 .94 มาก		
- ด้านการจัดนิทรรศการ	3.42 1.03 ปานกลาง			3.91 1.06 มาก			3.52 1.15 มาก			3.55 .84 มาก			3.58 1.04 มาก		
	3.55 .91 มาก			4.22 .83 มาก			3.62 1.19 มาก			3.83 .92 มาก			3.69 .98 มาก		

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ภูมิภาค	ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคอีสาน			ภาคใต้			รวม		
	อาจารย์ (N=165) ผู้บริหาร (N=22)			อาจารย์ (N=82) ผู้บริหาร (N=9)			อาจารย์ (N=82) ผู้บริหาร (N=13)			อาจารย์ (N=75) ผู้บริหาร (N=8)			อาจารย์ (N=404) ผู้บริหาร (N=52)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
- ด้านการเผยแพร่ทางวิทยุ	3.55	1.15	มาก	3.94	1.06	มาก	3.43	1.26	ปานกลาง	3.85	.90	มาก	3.66	1.12	มาก
	3.68	.99	มาก	4.00	1.12	มาก	3.15	1.28	ปานกลาง	3.50	.76	มาก	3.58	1.07	มาก
- ด้านการเผยแพร่ทางโทรทัศน์	3.60	1.16	มาก	3.83	1.11	มาก	3.51	1.25	มาก	3.85	.93	มาก	3.68	1.14	มาก
	3.91	.92	มาก	4.22	.97	มาก	3.38	1.39	ปานกลาง	3.50	.76	มาก	3.77	1.06	มาก
- ด้านการจัดการขนส่ง	3.16	1.10	ปานกลาง	3.54	1.27	มาก	3.01	1.16	ปานกลาง	3.15	1.06	ปานกลาง	3.19	1.16	ปานกลาง
	3.18	1.14	ปานกลาง	3.78	1.30	ปานกลาง	2.77	1.42	ปานกลาง	3.38	.92	ปานกลาง	3.21	1.23	ปานกลาง
6. สถานที่กึ่งไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่สื่อวิทยุชุมชน	2.85	1.04	ปานกลาง	2.85	.88	ปานกลาง	2.59	1.10	ปานกลาง	2.75	.84	ปานกลาง	2.78	.99	ปานกลาง
	2.45	.91	น้อย	3.11	1.05	ปานกลาง	1.85	.90	น้อย	2.63	.92	ปานกลาง	2.44	1.00	น้อย
7. สถานที่กึ่งไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่สื่อวิทยุชุมชน	2.91	1.06	ปานกลาง	2.93	1.06	ปานกลาง	2.55	1.00	ปานกลาง	2.69	.91	ปานกลาง	2.81	1.04	ปานกลาง
	2.55	1.01	ปานกลาง	3.00	1.00	ปานกลาง	2.00	.91	น้อย	2.75	.71	ปานกลาง	2.52	.98	ปานกลาง
8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2.98	.71	ปานกลาง	3.06	.68	ปานกลาง	2.91	.79	ปานกลาง	3.03	.47	ปานกลาง	3.00	.68	ปานกลาง
	3.00	.57	ปานกลาง	3.27	.62	ปานกลาง	2.66	.74	ปานกลาง	3.11	.53	ปานกลาง	2.98	.64	ปานกลาง

จากตารางที่ 24 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์ โดสรวมรับรู้่วิกษาลือ นานุกูลป็นฐานะวิกษาลือซุ่มซ่นประสพปัญหาค้นการท่นบ่งรุ่งศึลปวีตณธรรมท่งฉึนและซุ่มซ่นใน ระคึบปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) ในขณะท่ผู้บรหการท่รับรู้่ว่าเป็นปัญหาละระคึบปานกลางเช่นกัน ($\bar{X}=2.98$) เมื่อนิจารณารายธ้อพบว่าอาจารย์รับรู้่ว่าเร่องท่เป็นปัญหาละระคึบมาก ด้น่ก่ วิกษาลือชางบประมาณในการเมษนพ่วศึลปวีตณธรรมทางโทรทศ์น ($\bar{X}=3.68$) ชางบประมาณ ในการเมษนพ่วศึลปวีตณธรรมทางวิกษุ ($\bar{X}=3.66$) ชางบประมาณในการนิจมภ์เอกสารและจึค นิจรศการเพื่อเมษนพ่วศึลปวีตณธรรม ($\bar{X}=3.56$) นอกนึนเป็นปัญหาละระคึบปานกลางถึงน้อส ส่วนผู้บรหการรับรู้่ว่าเร่องท่เป็นปัญหาละระคึบมาก ด้น่ก่ วิกษาลือชางบประมาณ ในการเมษนพ่วศึลปวีตณธรรมทางโทรทศ์น ($\bar{X}=3.77$) ชางบประมาณในการนิจมภ์เอกสารและ จึค นิจรศการเพื่อเมษนพ่วศึลปวีตณธรรม ($\bar{X}=3.69$) และชางบประมาณในการเมษนพ่วศึลป วีตณธรรมทางวิกษุ ($\bar{X}=3.58$) นอกจากนึนเป็นปัญหาละระคึบปานกลางถึงน้อส

ส่วนการนิจารณารายภูมิละคึล ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคฉึสานและภาคฉึดี สรุปได้ ตามล้าคึบคังนึ

วิกษาลือในภาคกลาง

อาจารย์รับรู้่ว่าปัญหาค้นการท่นบ่งรุ่งศึลปวีตณธรรมท่งฉึนและซุ่มซ่นอู่ใน ระคึบปานกลาง ($\bar{X}=2.99$) เมื่อนิจารณารายธ้อพบว่าเร่องท่อาจารย์รับรู้่ว่าเป็นปัญหามากคึล เร่องวิกษาลือชางบประมาณในการเมษนพ่วศึลปวีตณธรรมในค้นต่าง ๆ ด้น่ก่ การเมษนพ่ว ทางโทรทศ์น ($\bar{X}=3.60$) และการเมษนพ่วทางวิกษุ ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนึนเป็นปัญหาละระคึบ ปานกลางถึงน้อส

ผู้บรหการรับรู้่ว่าปัญหาค้นการท่นบ่งรุ่งศึลปวีตณธรรมท่งฉึนและซุ่มซ่นอู่ใน ระคึบปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) เมื่อนิจารณารายธ้อพบว่าเร่องท่ผู้บรหการรับรู้่ว่าเป็นปัญหามากคึล เร่องวิกษาลือชางบประมาณในการเมษนพ่วศึลปวีตณธรรมในค้นต่าง ๆ ด้น่ก่ การเมษนพ่ว ทางโทรทศ์น ($\bar{X}=3.91$) การเมษนพ่วทางวิกษุ ($\bar{X}=3.66$) การจึค นิจมภ์เอกสาร ($\bar{X}=3.59$) และการจึค นิจรศการ ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนึนเป็นปัญหาละระคึบปานกลางถึงน้อส

วิกษาลือในภาคเหนือ

อาจารย์รับรู้่ว่าปัญหาค้นการท่นบ่งรุ่งศึลปวีตณธรรมท่งฉึนและซุ่มซ่นอู่ใน ระคึบปานกลาง ($\bar{X}=3.06$) เมื่อนิจารณารายธ้อพบว่าเร่องท่อาจารย์รับรู้่ว่าเป็นปัญหามากคึล

เรื่อง วิชาศิลปะตามงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเผยแพร่ทางวิทยุ ($\bar{X}=3.94$) การจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=3.91$) การจัดพิมพ์เอกสาร ($\bar{X}=3.83$) การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.83$) และด้านการจัดการแสดง ($\bar{X}=3.54$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.27$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิชาศิลปะตามงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=4.22$) การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=4.22$) การจัดพิมพ์เอกสาร ($\bar{X}=4.00$) และการเผยแพร่ทางวิทยุ ($\bar{X}=4.00$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิชาศิลปะในภาคอีสาน

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.91$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิชาศิลปะตามงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=3.52$) และการเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.51$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.66$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิชาศิลปะตามงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดพิมพ์เอกสาร ($\bar{X}=3.77$) และการจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=3.62$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิชาศิลปะในภาคใต้

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.03$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิชาศิลปะตามงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเผยแพร่ทางวิทยุ ($\bar{X}=3.85$) การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.85$) การจัดพิมพ์เอกสาร ($\bar{X}=3.64$) และการจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการดำเนินงานธุรกิจป้อนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิถีชีวิตขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดการการศึกษา ($\bar{X}=3.63$) การจัดพิมพ์เอกสาร การเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งก่อนและหลังผ่านกระบวนการรับรู้อาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนรายวิทยาลัย
ในภาคกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพฯ			จันทบุรี			ฉะเชิงเทรา			สุพรรณบุรี			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84)	คณาจารย์ (n=5)	ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=20)	คณาจารย์ (n=5)	ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=22)	คณาจารย์ (n=4)	ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=11)	คณาจารย์ (n=4)	ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=28)	คณาจารย์ (n=4)	ระดับปัญหา
บทบาทหน้าที่วิทยาลัยฯ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งก่อนและหลัง															
1. บุคลากรในวิทยาลัยไม่ยอมรับศิลปวัฒนธรรมทั้งก่อน	2.39	.84	น้อย	2.30	1.34	น้อย	1.82	.98	น้อย	1.36	.67	น้อยที่สุด	2.14	1.01	น้อย
	2.60	.89	ปานกลาง	1.80	.84	น้อย	1.50	.58	น้อย	1.75	.50	น้อย	2.50	1.00	ปานกลาง
2. ในท้องถิ่นขาดศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์	2.61	.98	ปานกลาง	3.45	1.28	ปานกลาง	2.41	1.10	น้อย	1.55	.69	น้อย	2.21	1.10	น้อย
	2.20	.45	น้อย	4.20	1.30	มาก	1.75	.96	น้อย	3.00	1.15	ปานกลาง	3.00	.82	ปานกลาง
3. ผู้รู้ด้านศิลปวัฒนธรรมชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม	2.42	.85	น้อย	2.15	.99	น้อย	2.00	.76	น้อย	1.82	.98	น้อย	2.57	1.17	ปานกลาง
	2.20	.45	น้อย	1.80	.45	น้อย	1.75	.50	น้อย	2.50	.58	ปานกลาง	3.00	.82	ปานกลาง
4. ชุมชนขาดความสนใจศิลปวัฒนธรรมชุมชน	2.92	.68	ปานกลาง	3.30	.92	ปานกลาง	2.86	1.17	ปานกลาง	2.36	1.03	น้อย	2.79	1.03	ปานกลาง
	2.20	.45	น้อย	3.00	1.22	ปานกลาง	2.75	.96	ปานกลาง	3.25	.96	ปานกลาง	3.50	1.29	มาก
5. วิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่															
- ด้านการจัดพิมพ์เอกสาร	3.36	.93	ปานกลาง	3.85	.88	มาก	3.27	1.03	ปานกลาง	3.45	1.44	ปานกลาง	3.64	1.06	มาก
	3.20	1.10	ปานกลาง	3.80	.84	มาก	3.25	.50	ปานกลาง	4.25	.50	มาก	3.50	1.00	มาก
- ด้านการจัดนิทรรศการ	3.29	.96	ปานกลาง	3.80	.95	มาก	3.38	1.09	ปานกลาง	3.36	1.43	ปานกลาง	3.61	.99	มาก
	3.20	1.10	ปานกลาง	3.80	.84	มาก	3.00	.00	ปานกลาง	4.25	.50	มาก	3.50	1.29	มาก

ตารางที่ 25 (ต่อ)

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพฯ			จันทบุรี			ฉะเชิงเทรา			สุพรรณบุรี			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84)	ผู้บริพา (n=5)	ระดับปริญญา	อาจารย์ (n=20)	ผู้บริพา (n=5)	ระดับปริญญา	อาจารย์ (n=22)	ผู้บริพา (n=4)	ระดับปริญญา	อาจารย์ (n=11)	ผู้บริพา (n=4)	ระดับปริญญา	อาจารย์ (n=28)	ผู้บริพา (n=4)	ระดับปริญญา
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยฯ	\bar{X}	S.D.	ระดับปริญญา	\bar{X}	S.D.	ระดับปริญญา	\bar{X}	S.D.	ระดับปริญญา	\bar{X}	S.D.	ระดับปริญญา	\bar{X}	S.D.	ระดับปริญญา
- ด้านการเผยแพร่ทางวิทยุ	3.23	1.07	ปานกลาง	4.35	.75	มาก	3.59	1.14	มาก	3.27	1.56	ปานกลาง	3.96	1.04	มาก
	3.20	1.10	ปานกลาง	4.40	.55	มาก	2.75	.50	ปานกลาง	4.25	.50	มาก	3.75	1.26	มาก
- ด้านการเผยแพร่ทางโทรทัศน์	3.32	1.08	ปานกลาง	4.35	.75	มาก	3.59	1.22	มาก	3.36	1.63	ปานกลาง	4.07	1.12	มาก
	3.20	1.10	ปานกลาง	4.40	.55	มาก	4.00	.82	มาก	4.25	.50	มาก	3.75	1.26	มาก
- ด้านการจัดการแสดง	3.12	.92	ปานกลาง	3.45	1.10	ปานกลาง	2.95	1.43	ปานกลาง	3.09	1.58	ปานกลาง	3.11	1.23	ปานกลาง
	3.20	1.10	ปานกลาง	3.80	.84	มาก	2.75	.98	ปานกลาง	3.50	1.00	มาก	2.50	1.73	ปานกลาง
6. สถานที่วิทยุไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่สื่อมวลชน	2.82	.95	ปานกลาง	2.75	1.25	ปานกลาง	2.91	1.06	ปานกลาง	3.09	1.45	ปานกลาง	2.89	.96	ปานกลาง
	2.80	1.30	ปานกลาง	2.20	.45	น้อย	1.75	.96	น้อย	2.75	.96	ปานกลาง	2.75	.50	ปานกลาง
7. สถานที่โทรทัศน์ไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่สื่อมวลชน	2.89	.94	ปานกลาง	2.70	1.26	ปานกลาง	3.00	1.07	ปานกลาง	3.09	1.45	ปานกลาง	3.14		
	2.80	1.30	ปานกลาง	2.20	.45	น้อย	1.75	.96	น้อย	3.50	1.00	มาก	2.50	.50	ปานกลาง
8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2.94	.73	ปานกลาง	3.31	.53	ปานกลาง	2.89	.66	ปานกลาง	2.71	1.08	ปานกลาง	3.10	.57	ปานกลาง
	2.80	.69	ปานกลาง	3.22	.14	ปานกลาง	2.45	.29	น้อย	3.39	.28	ปานกลาง	3.11	.85	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคกลางได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพฯ

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.94$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.80$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือเรื่อง วิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเผยแพร่ทางวิทยุ ($\bar{X}=4.35$) การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=4.35$) การจัดพิมพ์เอกสาร ($\bar{X}=3.85$) และการจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=3.80$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือเรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ ($\bar{X}=4.40$) รองลงมาคือภายในท้องถิ่นขาดศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ($\bar{X}=4.20$) ขาดงบประมาณในการจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ ($\bar{X}=3.80$) ขาดงบประมาณในการจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=3.80$) และขาดงบประมาณในการจัดการแสดง ($\bar{X}=3.80$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์ชลบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.89$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือเรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.59$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการดำเนินงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.45$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ วิชาศิลปะขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านการเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=4.00$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการดำเนินงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.71$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการดำเนินงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่มีผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิชาศิลปะขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดพิมพ์เอกสาร การจัดการนิทรรศการ การเผยแพร่ทางวิทยุ โทรทัศน์ ($\bar{X}=4.25$) การจัดการแสดง ($\bar{X}=3.50$) และสถานีโทรทัศน์ไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการดำเนินงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.10$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิชาศิลปะขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=4.07$) การเผยแพร่ทางวิทยุ การจัดพิมพ์เอกสาร ($\bar{X}=3.84$) และการจัดการนิทรรศการ ($\bar{X}=3.81$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการดำเนินงานบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่มีผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิชาศิลปะขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.75$) การจัดพิมพ์เอกสารและการจัดการนิทรรศการ ($\bar{X}=3.50$) และชุมชนขาดความสนใจศิลปวัฒนธรรมชุมชน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนกรรราชวิทยาลัยในภาคเหนือ

วิทยาลัยนาฏศิลป์	เชียงใหม่						สุโขทัย					
	อาจารย์ (n=53)			ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=29)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน												
1. บุคลากรในวิทยาลัยไม่ยอมรับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	2.43	.82	น้อย	2.60	.55	ปานกลาง	1.76	.95	น้อย	1.50	.58	น้อย
2. ในท้องถิ่นขาดศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์	1.81	.88	น้อย	1.60	.89	น้อย	2.14	.99	น้อย	3.49	1.91	ปานกลาง
3. ผู้รู้ด้านศิลปวัฒนธรรมชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม	2.11	1.01	น้อย	1.80	.84	น้อย	1.83	.80	น้อย	3.25	2.08	ปานกลาง
4. ชุมชนขาดความสนใจศิลปวัฒนธรรมชุมชน	2.58	.99	ปานกลาง	2.20	.45	น้อย	3.03	1.18	ปานกลาง	3.25	1.26	ปานกลาง
5. วิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่												
- ด้านการจัดพิมพ์เอกสาร	3.96	1.11	มาก	4.00	1.00	มาก	3.59	1.15	มาก	4.00	1.41	มาก
- ด้านการจัดนิทรรศการ	3.98	1.08	มาก	4.20	.84	มาก	3.79	1.01	มาก	4.25	.98	มาก
- ด้านการเผยแพร่ทางวิทยุ	3.94	1.10	มาก	4.00	1.00	มาก	3.93	1.00	มาก	4.00	1.41	มาก
- ด้านการเผยแพร่ทางโทรทัศน์	3.75	1.18	มาก	4.00	1.00	มาก	3.97	.98	มาก	4.50	1.00	มากที่สุด
- ด้านการจัดการแสดง	3.68	1.27	มาก	3.80	1.30	มาก	3.31	1.28	ปานกลาง	3.75	1.50	มาก
6. สถานที่วิทยุไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม	2.91	.97	ปานกลาง	3.00	.71	ปานกลาง	2.76	.69	ปานกลาง	3.25	1.50	ปานกลาง
7. สถานที่โทรทัศน์ไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม	3.08	1.19	ปานกลาง	3.20	1.10	ปานกลาง	2.66	.72	ปานกลาง	2.75	.98	ปานกลาง
8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.11	.73	ปานกลาง	3.13	.42	ปานกลาง	2.98	.58	ปานกลาง	3.45	.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 26 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคเหนือได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.11$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=3.98$) การจัดนิทรรศน์เอกสาร ($\bar{X}=3.96$) การเผยแพร่ทางวิทยุ ($\bar{X}=3.94$) การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.75$) และการจัดการแสดง ($\bar{X}=3.66$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=4.20$) การจัดนิทรรศน์เอกสาร การเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ ($\bar{X}=4.00$) และการจัดการแสดง ($\bar{X}=3.60$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.98$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.97$) การเผยแพร่ทางวิทยุ ($\bar{X}=3.93$) การจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=3.79$) และการจัดนิทรรศน์เอกสาร ($\bar{X}=3.59$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากที่สุดคือ เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในการเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=4.50$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากที่สุดได้แก่ การขาดงบประมาณในการจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=4.25$) การจัดนิทรรศน์เอกสาร การเผยแพร่ทางวิทยุ ($\bar{X}=4.00$) และการจัดการแสดง ($\bar{X}=3.75$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการอ่านข่าวของศิษย์นิเทศวิทยุท้องถิ่นและชุมชนตามการบริหารของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนการวิทยาลัยในภาคอีสาน

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กาฬสินธุ์						นครราชสีมา						ร้อยเอ็ด					
	อาจารย์ (n=32)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=13)			ผู้บริหาร (n=3)			อาจารย์ (n=37)			ผู้บริหาร (n=6)		
ชื่อยาขและหน้าวิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
4. ก้านการอ่านข่าวของศิษย์นิเทศวิทยุท้องถิ่นและชุมชน																		
1. ขาดการในวิทยาลัยไม่ยอมรับศิษย์นิเทศวิทยุท้องถิ่น	2.12	.61	น้อย	2.00	1.15	น้อย	1.77	.83	น้อย	2.33	.58	น้อย	2.46	1.02	น้อย	1.50	.84	น้อย
2. ในท้องถิ่นขาดศิษย์นิเทศวิทยุที่เป็นเอกลักษณ์	2.44	.95	น้อย	1.75	.96	น้อย	1.77	.93	น้อย	3.33	.58	ปานกลาง	2.54	1.04	ปานกลาง	1.67	1.21	น้อย
3. ผู้รื้อดาศิษย์นิเทศวิทยุชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิษย์นิเทศวิทยุ	2.69	.78	ปานกลาง	2.25	.50	น้อย	2.00	1.00	น้อย	3.00	.00	ปานกลาง	2.73	1.04	ปานกลาง	1.50	.84	น้อย
4. ชุมชนขาดความสนใจศิษย์นิเทศวิทยุชุมชน	2.72	.92	ปานกลาง	2.75	.96	ปานกลาง	2.15	1.28	น้อย	3.33	.58	ปานกลาง	2.95	.94	ปานกลาง	2.33	1.51	น้อย
5. วิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิษย์นิเทศวิทยุด้านต่าง ๆ ได้แก่																		
- ด้านการจัดพิมพ์เอกสาร	3.53	1.19	มาก	3.50	.58	มาก	2.48	1.58	น้อย	4.00	.00	มาก	3.70	.85	มาก	3.83	1.60	มาก
- ด้านการจัดนิทรรศการ	3.75	1.02	มาก	3.25	.96	ปานกลาง	2.46	1.58	น้อย	4.00	.00	มาก	3.70	.88	มาก	3.67	1.63	มาก
- ด้านการเผยแพร่ทางวิทยุ	3.72	1.35	มาก	3.25	1.28	ปานกลาง	2.54	1.66	ปานกลาง	3.00	1.00	ปานกลาง	3.49	.84	ปานกลาง	3.17	1.60	ปานกลาง
- ด้านการเผยแพร่ทางโทรทัศน์	3.69	1.23	มาก	3.00	1.41	ปานกลาง	2.54	1.66	ปานกลาง	4.00	1.00	มาก	3.70	.94	มาก	3.33	1.63	ปานกลาง
- ด้านการจัดการแสดง	3.00	1.19	ปานกลาง	1.75	.96	น้อย	1.85	.99	น้อย	3.33	.58	ปานกลาง	3.43	.90	ปานกลาง	3.17	1.72	ปานกลาง
6. สถานที่วิทยุไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่ศิษย์นิเทศวิทยุ	2.69	1.23	ปานกลาง	2.00	1.15	น้อย	2.23	1.48	น้อย	2.33	.58	น้อย	2.62	.79	ปานกลาง	1.50	.84	น้อย
7. สถานที่โทรทัศน์ไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่ศิษย์นิเทศวิทยุ	2.56	.95	ปานกลาง	1.75	.96	น้อย	2.15	1.28	น้อย	2.67	.58	ปานกลาง	2.68	.91	ปานกลาง	1.83	.96	น้อย
8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2.99	.63	ปานกลาง	2.48	.84	น้อย	2.17	1.19	น้อย	3.21	.10	ปานกลาง	3.09	.59	ปานกลาง	2.50	.81	ปานกลาง

จากตารางที่ 27 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคอีสานได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.99$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดการนิทรรศการ ($\bar{X}=3.75$) การเผยแพร่ทางวิทยุ ($\bar{X}=3.72$) การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.89$) และการจัดการแสดง ($\bar{X}=3.89$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.46$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าไม่มีเรื่องใดที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านการจัดพิมพ์เอกสาร ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.17$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าไม่มีเรื่องใดที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก มีเพียงระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.21$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ยุติการบริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดพิมพ์เอกสาร การจัดการนิทรรศการ และการเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=4.00$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.09$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดพิมพ์เอกสาร การจัดการนิทรรศการ และการเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.70$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านการจัดพิมพ์เอกสาร ($\bar{X}=3.83$) การจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=3.87$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนกรรชาวิทยาลัยในภาคใต้

วิทยาลัยนาฏศิลป์	นครศรีธรรมราช						พัทลุง					
	อาจารย์ (n=44)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=31)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน												
1. บุคลากรในวิทยาลัยไม่ยอมรับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	2.07	.73	น้อย	3.00	1.41	ปานกลาง	2.55	.77	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง
2. ในท้องถิ่นขาดศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์	1.98	.79	น้อย	2.00	.82	น้อย	2.29	.97	น้อย	2.50	1.29	ปานกลาง
3. ผู้รู้ด้านศิลปวัฒนธรรมชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม	2.43	1.07	น้อย	3.00	1.41	ปานกลาง	2.52	.93	ปานกลาง	2.75	.50	ปานกลาง
4. ชุมชนขาดความสนใจศิลปวัฒนธรรมชุมชน	2.91	1.18	ปานกลาง	3.25	.50	ปานกลาง	3.13	1.02	ปานกลาง	3.75	.50	มาก
5. วิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่												
- ด้านการจัดพิมพ์เอกสาร	3.61	.75	มาก	3.25	.96	ปานกลาง	3.68	.87	มาก	3.75	.50	มาก
- ด้านการจัดนิทรรศการ	3.48	.88	ปานกลาง	3.25	.96	ปานกลาง	3.65	.80	มาก	4.00	.82	มาก
- ด้านการเผยแพร่ทางวิทยุ	3.80	.93	มาก	3.25	.96	ปานกลาง	3.94	.85	มาก	3.75	.50	มาก
- ด้านการเผยแพร่ทางโทรทัศน์	3.75	.94	มาก	3.25	.96	ปานกลาง	4.00	.89	มาก	3.75	.50	มาก
- ด้านการจัดการแสดง	3.02	1.00	ปานกลาง	3.25	.96	ปานกลาง	3.32	1.14	ปานกลาง	3.50	1.00	มาก
6. สถานที่วิทยุไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม	2.43	.68	น้อย	2.75	.96	ปานกลาง	3.19	.87	ปานกลาง	2.50	1.00	ปานกลาง
7. สถานที่โทรทัศน์ไม่เปิดโอกาสให้เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม	2.30	.70	น้อย	2.75	.96	ปานกลาง	3.26	.89	ปานกลาง	2.75	1.00	ปานกลาง
8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2.89	.41	ปานกลาง	3.00	.68	ปานกลาง	3.23	.50	ปานกลาง	3.23	.40	ปานกลาง

จากตารางที่ 28 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคใต้ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.69$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเผยแพร่ทางวิทยุ ($\bar{X}=3.60$) การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.75$) และการจัดพิมพ์เอกสาร ($\bar{X}=3.61$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าไม่มีเรื่องปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากคือ เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเผยแพร่ทางโทรทัศน์ ($\bar{X}=4.00$) การเผยแพร่ทางวิทยุ ($\bar{X}=3.94$) การจัดพิมพ์เอกสาร ($\bar{X}=3.68$) และการจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=3.65$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่มีผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ เรื่องวิทยาลัยขาดงบประมาณในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจัดนิทรรศการ ($\bar{X}=4.00$) การจัดพิมพ์เอกสาร การเผยแพร่ทางวิทยุและโทรทัศน์ ($\bar{X}=3.75$) และการจัดการแสดง ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 29 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งในตามการวิจัยของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยศิลป จําแนกรายภาค

ภูมิภาค	ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคอีสาน			ภาคใต้			รวม		
	อาจารย์ (K=165) ผู้บริหาร (N=22) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (K=82) ผู้บริหาร (N=9) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (K=82) ผู้บริหาร (N=13) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (K=75) ผู้บริหาร (N=8) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (K=404) ผู้บริหาร (N=52) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน															
5. ด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง															
1. ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง	3.74	.95	มาก	3.88	.84	มาก	3.45	1.11	ปานกลาง	3.75	.89	มาก	3.71	.96	มาก
	3.95	.79	มาก	4.22	1.09	มาก	3.69	1.03	มาก	3.75	.71	มาก	3.90	.89	มาก
2. ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น	3.63	.91	มาก	3.93	.80	มาก	3.34	1.06	ปานกลาง	3.83	.78	มาก	3.67	.92	มาก
	3.82	.91	มาก	4.22	.83	มาก	3.38	1.19	ปานกลาง	3.75	.71	มาก	3.77	.96	มาก
3. ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น	3.55	.92	มาก	3.96	.78	มาก	3.43	1.08	ปานกลาง	3.81	.78	มาก	3.66	.92	มาก
	3.86	.83	มาก	4.22	.83	มาก	3.54	1.20	มาก	3.50	.93	มาก	3.79	.96	มาก
4. วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.57	.99	มาก	3.83	.80	มาก	3.45	1.13	ปานกลาง	3.84	.85	มาก	3.66	.97	มาก
	3.68	.72	มาก	4.11	.93	มาก	2.77	1.17	ปานกลาง	3.50	1.20	มาก	3.50	1.04	มาก
5. ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.66	.98	มาก	3.94	.81	มาก	3.52	1.08	มาก	3.73	.78	มาก	3.71	.94	มาก
	3.73	.77	มาก	4.22	.97	มาก	3.31	1.25	ปานกลาง	3.50	.93	มาก	3.67	.98	มาก
6. หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.66	.93	มาก	3.78	.94	มาก	3.52	1.08	มาก	3.77	.78	มาก	3.68	.94	มาก
	3.73	.83	มาก	4.11	1.17	มาก	3.85	1.28	มาก	3.75	.71	มาก	3.83	.98	มาก
7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.63	.85	มาก	3.89	.74	มาก	3.45	.99	ปานกลาง	3.79	.67	มาก	3.68	.84	มาก
	3.80	.69	มาก	4.19	.93	มาก	3.42	.95	ปานกลาง	3.62	.79	มาก	3.79	.83	มาก

จากตารางที่ 29 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โดยรวมทั้งรู้ว่าวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะวิทยาลัยชุมชนประสบปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งในระดับมาก ($\bar{X}=3.68$) ในขณะที่ผู้บริหารก็รับรู้ว่า เป็นปัญหาในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X}=3.74$) เมื่อพิจารณาารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมากเรื่องความล่าช้าได้ดังนี้ วิชาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.71$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.71$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.68$) วิชาการศึกษานานาชาติกับปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.67$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการกับปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.66$) และวิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.66$) ส่วนผู้บริหารรับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมากเช่นกัน เรื่องตามล่าช้าได้คือ วิชาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.90$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.83$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการกับปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.79$) วิชาการศึกษานานาชาติกับปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.77$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.67$) และวิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.50$)

ส่วนการพิจารณารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสานและภาคใต้ สรุปได้ตามลำดับดังนี้

วิทยาลัยในภาคกลาง

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.63$) เมื่อพิจารณาารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เรื่องตามล่าช้าได้ดังนี้ วิชาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.74$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.66$) หน่วยงานต่างๆในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.66$) วิชาการศึกษานานาชาติกับปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.63$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.57$) และขาดการติดตามผลการดำเนินการกับปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.55$)

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.80$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เว้นแต่ข้อลำดับได้ดังนี้ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.95$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.86$) ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.82$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.73$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.73$) และวิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.88$)

วิทยาลัยในภาคเหนือ

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เว้นแต่ข้อลำดับได้ดังนี้ ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.96$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.94$) ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.93$) ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.88$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.83$) และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.78$)

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เว้นแต่ข้อลำดับได้ดังนี้ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=4.22$) ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.22$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.22$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.22$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.11$) และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.11$)

วิทยาลัยในภาคอีสาน

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้เรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.52$) และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.52$)

นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.42$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.85$) ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.69$) และขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.54$) นอกจากนี้เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิธธำธในภาคใต้

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.79$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ วิธธำธไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.84$) ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.83$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.81$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.77$) ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.75$) และชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.73$)

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เรืองตามลำดับได้ดังนี้ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.75$) ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.50$) วิธธำธไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.50$) และชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.50$)

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งตามการวิจัยของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนานาชาติ จำนวนกรณศึกษาชั้นในภาคกลาง

วิทยาลัยนานาชาติ	กรุงเทพฯ			จันทบุรี			ฉะเชิงเทรา			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84) ผู้บริหาร (n=5) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=20) ผู้บริหาร (n=5) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=22) ผู้บริหาร (n=4) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=11) ผู้บริหาร (n=4) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=28) ผู้บริหาร (n=4) X̄ S.D. ระดับปัญหา							
5. ด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง												
1. ขนาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง	3.70 .83 มาก	4.30 .92 มาก	3.27 .94 ปานกลาง	3.82 1.17 มาก	3.79 1.03 มาก							
	3.00 .71 ปานกลาง	4.40 .55 มาก	4.00 .00 มาก	4.50 .58 มาก	4.00 .82 มาก							
2. ขนาดการศึกษาผ่านแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น	3.49 .75 ปานกลาง	4.20 .77 มาก	3.23 .97 ปานกลาง	3.91 1.22 มาก	3.86 1.01 มาก							
	3.00 .71 ปานกลาง	4.20 .45 มาก	3.50 .58 มาก	4.75 .50 มาก	3.75 1.26 มาก							
3. ขนาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น	3.48 .70 ปานกลาง	4.20 .77 มาก	3.00 1.07 ปานกลาง	3.73 1.27 มาก	3.71 1.05 มาก							
	3.00 .71 ปานกลาง	4.20 .45 มาก	3.75 .50 มาก	4.75 .50 มาก	3.75 .96 มาก							
4. วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.57 .83 มาก	4.10 .91 มาก	3.09 1.23 ปานกลาง	3.27 1.10 ปานกลาง	3.79 1.10 มาก							
	3.20 .45 ปานกลาง	4.00 .71 มาก	3.50 .58 มาก	4.00 .82 มาก	3.75 .96 มาก							
5. หน่วยงานความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.58 .89 มาก	4.10 .97 มาก	3.55 1.01 มาก	3.36 1.12 ปานกลาง	3.82 .06 มาก							
	2.80 .45 ปานกลาง	4.00 .71 มาก	3.75 .50 มาก	4.00 .82 มาก	4.25 .50 มาก							
6. หน่วยงานต่าง ๆ ในหน่วยงานความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.60 .79 มาก	4.20 .95 มาก	3.45 .86 ปานกลาง	3.18 .98 ปานกลาง	3.82 1.12 มาก							
	3.00 .71 ปานกลาง	4.00 .71 มาก	3.75 .96 มาก	4.00 .82 มาก	4.00 .82 มาก							
7. อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -							
	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -							
รวม	3.57 .73 มาก	4.18 .82 มาก	3.27 .82 ปานกลาง	3.55 1.05 มาก	3.80 .98 มาก							
	3.00 .59 ปานกลาง	4.13 .45 มาก	3.71 .37 มาก	4.33 .41 มาก	3.92 .82 มาก							

จากตารางที่ 30 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคกลาง ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.57$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.70$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.60$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.58$) และวิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.57$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับปานกลางเท่านั้น

วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=4.30$) ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.20$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.20$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.20$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.10$) และชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.10$)

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=4.40$) ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.20$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.20$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น

($\bar{X}=4.00$) ชุมชนขนาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.00$) และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขนาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.00$)

วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.27$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่า เรื่องชุมชนขนาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น เป็นปัญหาในระดับมากเพียงเรื่องเดียว ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ขนาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=4.00$) ขนาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) ชุมชนขนาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขนาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) ขนาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.50$) และวิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.50$)

วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.55$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหามาก ได้แก่ ขนาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.91$) ขนาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.82$) และขนาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.73$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่า เรื่องขนาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.75$) ขนาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.75$) และขนาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=4.50$) เป็นปัญหามากที่สุด ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.00$) ชุมชนขนาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์

ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.00$) และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์
ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.00$)

วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหามาก เว้นตาม
ลำดับได้ดังนี้ ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.86$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้น
ในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.82$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจใน
การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.82$) ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่าง
ลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.79$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น
($\bar{X}=3.79$) และขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.71$)

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่
ในระดับมาก ($\bar{X}=3.92$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับ
มาก เว้นตามลำดับได้ดังนี้ ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น
($\bar{X}=4.25$) ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=4.00$) หน่วยงานต่าง ๆ
ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.00$) ขาดการศึกษา
หาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น
($\bar{X}=3.75$) และวิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น
($\bar{X}=3.75$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหาร วิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนราชวิทยาลัยในภาคเหนือ

วิทยาลัยนาฏศิลป์	เชียงใหม่						สุโขทัย					
	อาจารย์ (n=53)			ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=29)			ผู้บริหาร (n=4)		
ขบขาคณะหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
5. ด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง												
1. มาตรการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง	3.91	.79	มาก	4.20	.84	มาก	3.83	.93	มาก	4.25	1.50	มาก
2. มาตรการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น	3.89	.78	มาก	4.20	.84	มาก	4.00	.85	มาก	4.25	.98	มาก
3. มาตรการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น	3.89	.78	มาก	4.20	.84	มาก	4.10	.77	มาก	4.25	.98	มาก
4. วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.83	.75	มาก	4.00	1.00	มาก	3.83	.89	มาก	4.25	.98	มาก
5. ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.83	.83	มาก	4.00	1.00	มาก	4.14	.74	มาก	4.50	1.00	มากที่สุด
6. หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.81	.81	มาก	4.00	1.00	มาก	3.72	1.16	มาก	4.25	1.50	มาก
7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.86	.74	มาก	4.10	.89	มาก	3.94	.76	มาก	4.29	1.11	มาก

จากตารางที่ 31 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้าน การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งของวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคเหนือได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับ ได้ดังนี้ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.91$) ขาดการศึกษาหาแนวทาง แก่ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.89$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.89$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.83$) ชุมชน ขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.83$) และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.81$)

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.10$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก และเรียงตามลำดับเช่นเดียวกับอาจารย์ แต่มีค่าเฉลี่ยตามลำดับคือ 3 ลำดับแรก $\bar{X}=4.20$ 3 ลำดับหลัง $\bar{X}=4.00$

วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.94$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหามาก เรียง ตามลำดับได้ดังนี้ ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.14$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.10$) ขาดการศึกษาหาแนวทาง แก่ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.00$) ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.83$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.83$) และ หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.72$)

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.29$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเรื่องชุมชนขาดความกระตือ รือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นเป็นปัญหามากที่สุด ($\bar{X}=4.50$) ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่าง ลึกซึ้ง ($\bar{X}=4.25$) ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=4.25$) ขาดการติดตาม

ผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.25$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิด
การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.25$) และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความ
สนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.25$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งตามการวิจัยของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยสาธิตในภาคอีสาน

วิทยาลัยสาธิต	กาฬสินธุ์		นครราชสีมา				ร้อยเอ็ด	
	อาจารย์ (n=32) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=4) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=13) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=3) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=37) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=6) X̄ S.D. ระดับปัญหา		
5. <u>ด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง</u>								
1. ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง	3.81 .82 มาก	3.75 .50 มาก	2.31 1.44 น้อย	3.67 .58 มาก	3.54 .96 มาก	3.67 1.51 มาก		
2. ขาดการศึกษาหาแนวทางการศึกษาท้องถิ่น	3.53 .84 มาก	2.75 .96 ปานกลาง	2.31 1.44 น้อย	3.67 .58 มาก	3.54 .87 มาก	3.67 1.51 มาก		
3. ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น	3.66 .75 มาก	3.00 .82 ปานกลาง	2.38 1.50 น้อย	3.67 .58 มาก	3.59 .96 มาก	3.83 1.60 มาก		
4. วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.75 .92 มาก	2.50 1.00 ปานกลาง	2.38 1.50 น้อย	3.00 1.00 ปานกลาง	3.57 .96 มาก	2.83 1.47 ปานกลาง		
5. ผู้มีส่วนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.84 .68 มาก	3.75 1.26 มาก	2.38 1.58 น้อย	3.67 .58 มาก	3.85 .92 มาก	2.83 1.47 ปานกลาง		
6. หน่วยงานต่าง ๆ ในผู้มีส่วนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.78 .71 มาก	4.25 .98 มาก	2.48 1.61 น้อย	3.67 .58 มาก	3.68 .91 มาก	3.67 1.75 มาก		
7. อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -		
รวม	3.73 .45 มาก	3.33 .69 ปานกลาง	2.37 1.48 น้อย	3.56 .63 มาก	3.59 .88 มาก	3.42 1.30 ปานกลาง		

จากตารางที่ 32 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้าน การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งของวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคอีสาน ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.73$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับ มาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.84$) ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.81$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.78$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.68$) และขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.53$)

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.33$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับ มาก ได้แก่ หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.21$) ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.75$) และชุมชนขาดความ กระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับ ปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน ระดับน้อย ($\bar{X}=2.37$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับน้อย ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.56$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.67$) ขาดการศึกษาหาแนวทาง แก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.67$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.67$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.67$) และหน่วยงาน ต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.67$) นอกจาก นั้นเป็นปัญหาในระดับน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.68$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.65$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.59$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.57$) ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.54$) และขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.54$)

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.42$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.83$) ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.67$) ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.67$) และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.67$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหาร วิทยาลัยนาฏศิลป์ จําแนกรายวิทยาลัยในภาคใต้

วิทยาลัยนาฏศิลป์	นครศรีธรรมราช						พัทลุง					
	อาจารย์ (n=44)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=31)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
5. ด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง												
1. ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง	3.84	.83	มาก	3.75	.96	มาก	3.61	.95	มาก	3.75	.50	มาก
2. ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น	3.84	.71	มาก	3.75	.96	มาก	3.81	.87	มาก	3.75	.50	มาก
3. ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น	3.84	.78	มาก	3.75	.96	มาก	3.77	.80	มาก	3.25	.96	ปานกลาง
4. วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.80	.79	มาก	3.75	.96	มาก	3.90	.94	มาก	3.25	1.50	ปานกลาง
5. ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.66	.71	มาก	3.75	.96	มาก	3.84	.86	มาก	3.25	.96	ปานกลาง
6. หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น	3.70	.70	มาก	3.75	.96	มาก	3.87	.88	มาก	3.75	.50	มาก
7. อื่น ๆ (ไปรกระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.78	.57	มาก	3.75	.96	มาก	3.80	.81	มาก	3.50	.71	มาก

จากตารางที่ 33 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้าน การศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งของวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคใต้ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.78$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.84$) ขาด การศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.84$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของ ท้องถิ่น ($\bar{X}=3.84$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.80$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.70$) และชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.68$)

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.75$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.75$) ขาด การศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) ขาดการติดตามผลการดำเนินการแก้ปัญหาของ ท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$)

วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

อาจารย์รับรู้ปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ วิทยาลัยไม่ได้ดำเนินการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของ ท้องถิ่น ($\bar{X}=3.90$) หน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหา ของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.87$) ชุมชนขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.84$) ขาดการศึกษาหาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.81$) ขาดการติดตามผลการ ดำเนินการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.77$) และขาดการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่าง ลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.61$)

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้งอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่มีผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากได้แก่ วิชาการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง ($\bar{X}=3.75$) วิชาการศึกษาแนวทางแก้ปัญหาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) และหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนขาดความสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่น ($\bar{X}=3.75$) นอกจากนี้เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิธีเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวนการสุ่มภาค

ภูมิภาค	ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคอีสาน			ภาคใต้			รวม		
	อาจารย์ (K=165) ผู้บริหาร (N=22) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (K=82) ผู้บริหาร (N=9) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (K=82) ผู้บริหาร (N=13) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (K=75) ผู้บริหาร (N=8) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา			อาจารย์ (K=404) ผู้บริหาร (N=52) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา		
6. ด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิธีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น															
1. หน่วยงานต้นสังกัดได้สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร	3.33	1.08	ปานกลาง	3.60	1.12	มาก	3.23	1.26	ปานกลาง	3.52	1.09	มาก	3.39	1.13	ปานกลาง
	3.23	.75	ปานกลาง	3.89	1.17	มาก	3.08	1.44	ปานกลาง	3.13	.99	ปานกลาง	3.29	1.07	ปานกลาง
2. ผู้บริหารวิทยาลัยได้สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร	2.83	1.07	ปานกลาง	2.91	.80	ปานกลาง	2.55	.98	ปานกลาง	2.84	1.12	ปานกลาง	2.78	1.02	ปานกลาง
	2.59	1.05	ปานกลาง	2.67	1.12	ปานกลาง	2.69	1.38	ปานกลาง	2.50	.53	ปานกลาง	2.82	1.07	ปานกลาง
3. บุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเอง	2.83	1.04	ปานกลาง	3.44	.86	ปานกลาง	2.87	1.03	ปานกลาง	3.15	.97	ปานกลาง	3.03	1.02	ปานกลาง
	2.55	.91	ปานกลาง	2.78	.83	ปานกลาง	2.46	1.20	น้อย	3.13	.99	ปานกลาง	2.85	.99	ปานกลาง
4. ขาดพลังในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง	3.12	1.12	ปานกลาง	3.52	.88	มาก	3.24	1.15	ปานกลาง	3.63	.96	มาก	3.32	1.06	ปานกลาง
	3.32	.89	ปานกลาง	3.67	.87	มาก	2.62	1.33	ปานกลาง	3.63	.52	มาก	3.25	1.03	ปานกลาง
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.03	.82	ปานกลาง	3.37	.70	ปานกลาง	2.97	.89	ปานกลาง	3.28	.75	ปานกลาง	3.13	.81	ปานกลาง
	2.92	.67	ปานกลาง	3.25	.52	ปานกลาง	2.71	.93	ปานกลาง	3.09	.38	ปานกลาง	2.95	.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 34 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โศกรวมรับรู้ว่าวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะวิทยาลัยชุมชนประสบปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.13$) ในขณะที่ผู้บริหารก็รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X}=2.95$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทั้งอาจารย์และผู้บริหารรับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ส่วนการพิจารณารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ สรุปได้คาลำดับดังนี้

วิทยาลัยในภาคกลาง

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.03$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.92$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยในภาคเหนือ

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหามากคือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.80$) และขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.52$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากคือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.89$) และขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.67$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยในภาคอีสาน

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.97$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิธีเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.71$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยในภาคใต้

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิธีเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ ขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.63$) หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.52$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิธีเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.09$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ ขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.63$) และหน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.13$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนครูวิทยาลัยในภาคกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพ			จันทบุรี			ฉะเชิงเทรา			สุพรรณบุรี			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84)	ผู้บริหาร (n=5)	ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=20)	ผู้บริหาร (n=5)	ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=22)	ผู้บริหาร (n=4)	ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=11)	ผู้บริหาร (n=4)	ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=28)	ผู้บริหาร (n=4)	ระดับปัญหา
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
6. ด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่น															
1. หน่วยงานต้นสังกัดได้สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร	3.51	1.02	มาก	3.60	.94	มาก	2.95	1.00	ปานกลาง	3.18	1.08	ปานกลาง	2.82	1.22	ปานกลาง
	3.00	.71	ปานกลาง	3.80	.84	มาก	3.00	.82	ปานกลาง	3.50	.58	มาก	2.75	.50	ปานกลาง
2. ผู้บริหารวิทยาลัยได้สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร	2.99	.91	ปานกลาง	3.70	.98	มาก	1.86	.83	น้อย	3.00	1.34	ปานกลาง	2.29	.98	น้อย
	2.20	.84	น้อย	3.40	1.14	ปานกลาง	1.50	.58	น้อย	3.50	.58	มาก	2.25	.50	น้อย
3. บุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเอง	3.10	1.06	ปานกลาง	2.90	.79	ปานกลาง	2.41	1.50	น้อย	2.18	.87	น้อย	2.68	1.02	ปานกลาง
	2.40	.55	น้อย	3.00	1.22	ปานกลาง	2.00	.82	น้อย	2.25	.96	น้อย	3.00	.82	ปานกลาง
4. ขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง	3.18	1.19	ปานกลาง	3.40	.94	ปานกลาง	3.09	.92	ปานกลาง	3.09	1.22	ปานกลาง	2.79	1.03	ปานกลาง
	2.80	.84	ปานกลาง	3.40	1.14	ปานกลาง	3.25	.50	ปานกลาง	4.25	.50	มาก	3.00	.82	ปานกลาง
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.19	.79	ปานกลาง	3.40	.59	ปานกลาง	2.58	.77	ปานกลาง	2.86	.67	ปานกลาง	2.64	.87	ปานกลาง
	2.60	.49	ปานกลาง	3.40	.95	ปานกลาง	2.44	.43	น้อย	3.38	.14	ปานกลาง	2.75	.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 35 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคกลางได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีเรื่องที่เป็นปัญหามากมีเพียงเรื่องเดียวคือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.51$) นอกนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.60$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีเรื่องที่เป็นปัญหามากคือผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.70$) และหน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.60$) นอกจากนี้เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่มีผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากมีเพียงเรื่องเดียวคือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.80$) นอกจากนี้เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.58$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.44$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.86$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าไม่มีเรื่องใดที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหา มาก ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย เท่านั้น

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.38$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากที่สุดคือ ขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=4.25$) รองลงมาคือหน่วยงานต้นสังกัดและผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.64$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.75$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิธีเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์
จําแนกรายวิทยาลัยในภาคเหนือ

วิทยาลัยนาฏศิลป์	เชียงใหม่						สุโขทัย					
	อาจารย์ (n=53)			ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=29)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
6. ด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิธีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น												
1. หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร	3.60	1.04	มาก	3.80	1.30	มาก	3.59	1.27	มาก	4.00	1.15	มาก
2. ผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร	2.85	.57	ปานกลาง	2.80	.45	ปานกลาง	3.03	1.12	ปานกลาง	2.50	1.73	ปานกลาง
3. บุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเอง	3.36	.68	ปานกลาง	3.20	.45	ปานกลาง	3.59	1.12	มาก	2.25	.96	น้อย
4. ขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง	3.38	.71	ปานกลาง	3.40	.55	ปานกลาง	3.79	1.08	มาก	4.00	1.15	มาก
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.30	.52	ปานกลาง	3.30	.41	ปานกลาง	3.50	.94	มาก	3.19	.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 36 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้าน การพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคเหนือ ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.80$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากมี เพียงเรื่องเดียวคือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.60$) นอกจากนั้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.30$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาอยู่ใน ระดับมากมีเพียงเรื่องเดียวคือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.80$) นอกจากนั้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ ขาด แหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.79$) หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนา ตนเองของบุคลากร และบุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.59$) นอกจากนั้น เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาอยู่ใน ระดับมากคือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากรและขาดแหล่งในการ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=4.00$) นอกจากนั้น เป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพของคณาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัย จำนวนภาควิชาศึกษาในภาคอีสาน

วิทยาลัยนาฏศิลป์	คณาจารย์			ผู้บริหาร			ร้อยละ		
	อาจารย์ (n=32) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=4) X̄ S.D. ระดับปัญหา		อาจารย์ (n=13) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=3) X̄ S.D. ระดับปัญหา		อาจารย์ (n=37) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=6) X̄ S.D. ระดับปัญหา	
ทบวงและหน้าวิทยาลัยส่วน									
6. <u>ด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพของคณาจารย์</u>									
1. หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร	3.25 1.32 ปานกลาง	2.25 .50 น้อย		2.15 1.21 น้อย	2.33 .58 น้อย		3.59 1.01 มาก	4.00 1.67 มาก	
2. ผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร	2.31 .86 น้อย	1.75 .98 น้อย		2.15 1.21 น้อย	2.33 .58 น้อย		2.89 .91 ปานกลาง	3.49 1.52 ปานกลาง	
3. บุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเอง	2.81 .93 ปานกลาง	2.25 .96 น้อย		2.33 1.30 น้อย	3.33 .58 ปานกลาง		3.14 .92 ปานกลาง	2.17 1.47 น้อย	
4. ขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง	3.38 1.16 ปานกลาง	2.50 1.29 ปานกลาง		2.46 1.51 น้อย	3.67 .58 มาก		3.41 .90 ปานกลาง	2.17 1.47 น้อย	
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)				- - -	- - -		- - -	- - -	
รวม	2.94 .76 ปานกลาง	2.19 .83 น้อย		2.25 1.25 น้อย	2.92 .14 ปานกลาง		3.26 .71 ปานกลาง	2.96 1.17 ปานกลาง	

จากตารางที่ 37 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคอีสาน ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.94$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีเรื่องใดที่เป็นปัญหา มาก ปัญหาารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่ามีเรื่องใดเป็นปัญหามาก ปัญหาารายข้ออยู่ที่ระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.25$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับน้อย

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.92$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีเพียงเรื่องเดียวที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ ขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.67$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีเพียงเรื่องเดียวที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาคณะของตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.59$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นของอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.96$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีเพียงเรื่องเดียวที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาคณะของตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=4.00$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ตารางที่ 38 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการพัฒนาความรู้เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์
จําแนกรายวิทยาลัยในภาคใต้

วิทยาลัยนาฏศิลป์	นครศรีธรรมราช						พัทลุง					
	อาจารย์ (n=44)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=31)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
6. ด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิชาชีพเพื่อพัฒนาท้องถิ่น												
1. หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาดตนเองของบุคลากร	3.25	1.08	ปานกลาง	3.50	.58	มาก	3.90	1.04	มาก	2.75	1.28	ปานกลาง
2. ผู้บริหารวิทยาลัยไม่สนับสนุนการพัฒนาดตนเองของบุคลากร	2.57	1.00	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง	3.23	1.18	ปานกลาง	2.50	.58	ปานกลาง
3. บุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาดตนเอง	3.18	1.02	ปานกลาง	2.75	1.28	ปานกลาง	3.10	.91	ปานกลาง	3.50	.58	มาก
4. ขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาดตนเอง	3.48	.95	ปานกลาง	3.25	.50	ปานกลาง	3.84	.93	มาก	4.00	.00	มาก
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.12	.72	ปานกลาง	3.00	.20	ปานกลาง	3.52	.74	มาก	3.19	.52	ปานกลาง

จากตารางที่ 38 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคใต้ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีเพียงเรื่องเดียวที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามาก คือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.52$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ หน่วยงานต้นสังกัดไม่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของบุคลากร ($\bar{X}=3.90$) และขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.84$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นของอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ ขาดแหล่งในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=4.00$) และบุคลากรขาดความสนใจในการพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลจากการสำรวจความพึงพอใจบุคคลและกิจการในท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนรายภูมิภาค

ภูมิภาค	ภาคกลาง			ภาคเหนือ			ภาคอีสาน			ภาคใต้			รวม		
	อาจารย์ (N=165) ผู้บริหาร (N=22) \bar{X} S.D. ระดับนัยยะ			อาจารย์ (N=82) ผู้บริหาร (N=9) \bar{X} S.D. ระดับนัยยะ			อาจารย์ (N=82) ผู้บริหาร (N=13) \bar{X} S.D. ระดับนัยยะ			อาจารย์ (N=75) ผู้บริหาร (N=8) \bar{X} S.D. ระดับนัยยะ			อาจารย์ (N=404) ผู้บริหาร (N=52) \bar{X} S.D. ระดับนัยยะ		
7. ด้านการสำรวจความพึงพอใจบุคคลและกิจการในท้องถิ่น															
1. ผลการของวิทยาลัยไม่เพิ่มความสำเร็จของ ผู้เกี่ยวข้องในชุมชน	2.75	1.01	ปานกลาง	3.02	.80	ปานกลาง	2.73	.94	ปานกลาง	2.99	1.01	ปานกลาง	2.84	.97	ปานกลาง
	2.55	.74	ปานกลาง	2.78	1.20	ปานกลาง	2.54	1.13	ปานกลาง	3.63	.92	มาก	2.75	1.01	ปานกลาง
2. ผู้เกี่ยวข้องในชุมชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการ ถ่ายทอดความรู้	2.67	.89	ปานกลาง	2.70	.83	ปานกลาง	2.78	.96	ปานกลาง	2.59	.82	ปานกลาง	2.69	.89	ปานกลาง
	2.64	.79	ปานกลาง	2.67	.50	ปานกลาง	2.38	1.04	น้อย	3.13	.83	ปานกลาง	2.65	.84	ปานกลาง
3. ผู้เกี่ยวข้องในชุมชนไม่สามารถหาเห็นอาจารย์ พิเศษได้	3.04	1.08	ปานกลาง	2.99	.94	ปานกลาง	3.05	1.09	ปานกลาง	2.96	.99	ปานกลาง	3.03	1.03	ปานกลาง
	2.91	1.11	ปานกลาง	3.56	1.01	มาก	2.85	1.34	ปานกลาง	2.88	.83	ปานกลาง	3.00	1.12	ปานกลาง
4. ผู้เกี่ยวข้องในชุมชนขาดเทคนิคในการสอน	2.85	.97	ปานกลาง	2.76	.73	ปานกลาง	3.35	1.08	ปานกลาง	3.27	.91	ปานกลาง	3.01	.97	ปานกลาง
	3.05	.90	ปานกลาง	3.00	.87	ปานกลาง	3.23	1.30	ปานกลาง	3.00	.76	ปานกลาง	3.08	.97	ปานกลาง
5. ผลการของวิทยาลัยไม่มีเวลาให้บริการถ่ายทอด ความรู้จากผู้เกี่ยวข้องในชุมชน	3.41	1.00	ปานกลาง	3.38	.90	ปานกลาง	3.28	1.18	ปานกลาง	3.47	1.00	ปานกลาง	3.39	1.02	ปานกลาง
	3.45	.86	ปานกลาง	3.89	.93	มาก	3.00	1.35	ปานกลาง	3.25	1.16	ปานกลาง	3.38	1.07	ปานกลาง
6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2.94	.70	ปานกลาง	2.97	.56	ปานกลาง	3.03	.76	ปานกลาง	3.05	.70	ปานกลาง	2.99	.69	ปานกลาง
	2.92	.50	ปานกลาง	3.18	.600	ปานกลาง	2.80	.95	ปานกลาง	3.18	.51	ปานกลาง	2.97	.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 39 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โศกรวมรับรู้่วิกษาลือ
นาฏศิลป์ในฐานะวิกษาลือผสมผสานประสบปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น
ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.99$) ในขณะที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางเช่นกัน
($\bar{X}=2.97$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทั้งอาจารย์และผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับ
ปานกลาง

ส่วนการพิจารณารายภูมิภาคคือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ สรุปได้
ตามลำดับดังนี้

วิกษาลือในภาคกลาง

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นอยู่
ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.94$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับ
ปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นอยู่
ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.92$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับ
ปานกลาง

วิกษาลือในภาคเหนือ

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.97$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาใน
ระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.18$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหา
มากคือ บุคลากรของวิกษาลือไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน
($\bar{X}=3.89$) และผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่สามารถมาเป็นอาจารย์พิเศษได้ ($\bar{X}=3.58$) นอกจาก
นั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิกษาลือในภาคอีสาน

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.03$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาใน
ระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.18$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหารายข้ออยู่ใน
ระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยในภาคใต้

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.05$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีทุกข้อเป็นปัญหาใน
ระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.18$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามาก
คือ บุคลากรของวิทยาลัยไม่เห็นความสำคัญของผู้เชี่ยวชาญในชุมชน ($\bar{X}=3.63$) นอกจากนี้
เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการสังเกตความรู้จักบุคคลและกิจการในท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนครูวิทยาลัย
ในภาคกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพฯ			จันทบุรี			ฉะเชิงเทรา			สุพรรณบุรี			อ่างทอง		
	อาจารย์ (n=84) ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=20) ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=22) ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=11) ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=26) ผู้บริหาร (n=4)		
หมายเหตุหน้าวิทยาลัยสัมพันธ์	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
7. ด้านการสังเกตความรู้จักบุคคลและกิจการในท้องถิ่น															
1. บุคลากรของวิทยาลัยไม่เพิ่มความสำคัญของ ผู้เกี่ยวข้องในชุมชน	2.94	.88	ปานกลาง	2.55	1.28	ปานกลาง	2.27	.88	น้อย	2.00	.89	น้อย	2.86	1.15	ปานกลาง
	2.80	.45	ปานกลาง	2.80	1.10	ปานกลาง	2.25	.96	น้อย	2.00	.00	น้อย	2.75	.50	ปานกลาง
2. ผู้เกี่ยวข้องในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการ ถ่ายทอดความรู้	2.64	.82	ปานกลาง	2.65	.99	ปานกลาง	2.45	.96	น้อย	2.45	1.13	น้อย	3.18	.94	ปานกลาง
	2.40	.55	น้อย	2.60	.55	ปานกลาง	2.50	1.00	ปานกลาง	2.75	1.50	ปานกลาง	3.00	.00	ปานกลาง
3. ผู้เกี่ยวข้องในชุมชนไม่สามารถหาเป็นอาจารย์ พิเศษได้	3.08	1.01	ปานกลาง	2.70	1.03	ปานกลาง	2.95	1.13	ปานกลาง	3.73	1.27	มาก	3.18	1.09	ปานกลาง
	2.40	.55	น้อย	2.20	.84	น้อย	3.00	.82	ปานกลาง	4.75	.50	มากที่สุด	2.50	.58	ปานกลาง
4. ผู้เกี่ยวข้องในชุมชนขาดเทคนิคในการสอน	2.80	.93	ปานกลาง	2.55	1.00	ปานกลาง	2.95	1.05	ปานกลาง	3.27	1.10	ปานกลาง	3.04	.96	ปานกลาง
	2.80	.84	ปานกลาง	2.80	1.10	ปานกลาง	3.50	1.00	มาก	3.50	1.00	มาก	2.75	.50	ปานกลาง
5. บุคลากรของวิทยาลัยไม่ใช้เวลาไปรับทราบถ่ายทอด ความรู้จากผู้เกี่ยวข้องในชุมชน	3.35	.98	ปานกลาง	3.40	1.10	ปานกลาง	3.27	1.03	ปานกลาง	3.64	1.12	มาก	3.68	.94	มาก
	2.80	.84	ปานกลาง	3.40	1.14	ปานกลาง	4.25	.50	มาก	3.75	.50	มาก	3.25	.50	ปานกลาง
6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2.96	.87	ปานกลาง	2.77	.83	ปานกลาง	2.78	.72	ปานกลาง	3.02	.68	ปานกลาง	3.19	.67	ปานกลาง
	2.64	.41	ปานกลาง	2.76	.71	ปานกลาง	3.10	.35	ปานกลาง	3.35	.44	ปานกลาง	2.85	.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 40 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคกลาง ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.96$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาใน ระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.84$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาใน ระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.77$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาใน ระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.76$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาใน ระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.78$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาใน ระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.10$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหา มาก ได้แก่ บุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน ($\bar{X}=4.25$) และผู้เชี่ยวชาญในชุมชนขาดเทคนิคในการสอน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหา ในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาคำถามการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.02$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหา ในระดับมากที่สุดคือ ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่สามารถมาเป็นอาจารย์พิเศษได้ ($\bar{X}=3.73$) และ บุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน ($\bar{X}=3.64$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาคำถามการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาใน ระดับมากที่สุดคือ ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่สามารถมาเป็นอาจารย์พิเศษได้ ($\bar{X}=4.75$) ส่วนเรื่อง ที่เป็นปัญหามาก ได้แก่ บุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ในชุมชน ($\bar{X}=3.75$) และผู้เชี่ยวชาญในชุมชนขาดเทคนิคการสอน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็น ปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาคำถามการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหา มากคือ บุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน ($\bar{X}=3.68$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาคำถามการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.85$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาใน ระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการส่งหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหาร วิทยาลัยนาฏศิลป์ จําแนกรายวิทยาลัยในภาคเหนือ

วิทยาลัยนาฏศิลป์	เชียงใหม่						สุโขทัย					
	อาจารย์ (n=53)			ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=29)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
7. ด้านการส่งหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น												
1. บุคลากรของวิทยาลัยไม่เห็นความสำคัญของผู้เชี่ยวชาญในชุมชน	3.17	.75	ปานกลาง	3.00	.71	ปานกลาง	2.76	.83	ปานกลาง	2.50	1.73	ปานกลาง
2. ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการถ่ายทอดความรู้	2.94	.86	ปานกลาง	2.80	.45	ปานกลาง	2.24	.91	น้อย	2.50	.58	ปานกลาง
3. ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่สามารถมาเป็นอาจารย์พิเศษได้	3.28	.77	ปานกลาง	3.00	.71	ปานกลาง	2.45	.99	น้อย	4.25	.96	มาก
4. ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนขาดเทคนิคในการสอน	2.98	.80	ปานกลาง	2.80	.45	ปานกลาง	2.34	.77	น้อย	3.25	1.28	ปานกลาง
5. บุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับบริการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน	3.36	.76	ปานกลาง	3.40	.89	ปานกลาง	3.41	1.12	ปานกลาง	4.50	.58	มากที่สุด
6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.15	.54	ปานกลาง	3.00	.60	ปานกลาง	2.64	.44	ปานกลาง	3.40	.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 41 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคเหนือ ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.15$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.64$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ปัญหาารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากที่สุดคือ บุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน ($\bar{X}=4.50$) ส่วนเรื่องที่เป็นปัญหามากคือ ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่ สามารถมาเป็นอาจารย์พิเศษ ได้ ($\bar{X}=4.25$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการส่วมพาคความรู้จักบุคคลและกิจการในท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนกรวิทยาลัยในภาคอีสาน

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กาฬสินธุ์		นครราชสีมา		ร้อยเอ็ด	
	อาจารย์ (n=32) X S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=4) X S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=13) X S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=3) X S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=37) X S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=6) X S.D. ระดับปัญหา
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน						
7. ด้านการส่วมพาคความรู้จักบุคคลและกิจการในท้องถิ่น						
1. บุคลากรของวิทยาลัยไม่เพิ่มค่าสำคัญของผู้เชี่ยวชาญในชุมชน	2.75 .98 ปานกลาง	2.50 1.00 ปานกลาง	2.23 .93 น้อย	3.33 .58 ปานกลาง	2.89 .88 ปานกลาง	2.17 1.33 น้อย
2. ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการถ่ายทอดความรู้	2.72 .92 ปานกลาง	2.50 .58 ปานกลาง	2.38 1.12 น้อย	3.33 .58 ปานกลาง	2.92 .92 ปานกลาง	1.83 1.17 น้อย
3. ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่สามารถหาเห็นอาจารย์พิเศษได้	3.12 1.04 ปานกลาง	3.75 1.26 มาก	2.92 1.61 ปานกลาง	3.33 .58 ปานกลาง	3.03 .93 ปานกลาง	2.00 1.26 น้อย
4. ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนขาดเทคนิคในการสอน	3.66 1.04 มาก	2.75 1.50 ปานกลาง	2.38 1.12 น้อย	3.00 .00 ปานกลาง	3.43 .93 ปานกลาง	3.67 1.51 มาก
5. บุคลากรของวิทยาลัยไม่ใช้เวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน	3.09 1.08 ปานกลาง	3.50 1.73 มาก	2.69 1.75 ปานกลาง	3.00 1.00 ปานกลาง	3.59 .96 มาก	2.87 1.37 ปานกลาง
6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -
รวม	3.07 .57 ปานกลาง	3.00 1.10 ปานกลาง	2.52 1.10 ปานกลาง	3.20 .20 ปานกลาง	3.17 .69 ปานกลาง	2.47 1.09 น้อย

จากตารางที่ 42 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคอีสานได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.07$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนภาคเทคนิคในการสอน ($\bar{X}=3.88$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากที่สุด ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่สามารถมาเป็นอาจารย์พิเศษได้ ($\bar{X}=3.75$) และบุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.52$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.20$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.17$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ บุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน ($\bar{X}=3.59$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.47$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนภาคเทคนิคการสอน ($\bar{X}=3.87$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลางถึงน้อย

ตารางที่ 43 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการสังเกตความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหาร วิทยาลัยนาฏศิลป์ จําแนกรายวิทยาลัยในภาคใต้

วิทยาลัยนาฏศิลป์	นครศรีธรรมราช						พัทลุง					
	อาจารย์ (n=44)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=31)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
7. ด้านการสังเกตความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น												
1. บุคลากรของวิทยาลัยไม่เห็นความสำคัญของ ผู้เชี่ยวชาญในชุมชน	2.86	1.00	ปานกลาง	3.25	.98	ปานกลาง	3.16	1.00	ปานกลาง	4.00	.82	มาก
2. ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการ ถ่ายทอดความรู้	2.48	.73	น้อย	2.75	.96	ปานกลาง	2.74	.93	ปานกลาง	3.50	.58	มาก
3. ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่สามารถมาเป็นอาจารย์ พิเศษได้	2.95	1.03	ปานกลาง	2.75	.98	ปานกลาง	2.97	.95	ปานกลาง	3.00	.82	ปานกลาง
4. ผู้เชี่ยวชาญในชุมชนขาดเทคนิคในการสอน	3.02	.88	ปานกลาง	3.50	.58	มาก	3.61	.84	มาก	2.50	.58	ปานกลาง
5. บุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอด ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน	3.32	1.01	ปานกลาง	3.50	1.00	มาก	3.88	.98	มาก	3.00	1.41	ปานกลาง
6. อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2.93	.87	ปานกลาง	3.15	.60	ปานกลาง	3.23	.74	ปานกลาง	3.20	.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 43 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคใต้ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.93$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.15$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่า เป็นปัญหา มากคือ บุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชนและผู้เชี่ยวชาญในชุมชนขาดเทคนิคการสอน ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์ทลุง

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.23$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์ รับรู้ว่าเป็นปัญหา มากคือ บุคลากรของวิทยาลัยไม่มีเวลาไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในชุมชน ($\bar{X}=3.68$) และผู้เชี่ยวชาญในชุมชนขาดเทคนิคในการสอน ($\bar{X}=3.61$) นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.20$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหา มากคือ บุคลากรของวิทยาลัยไม่เห็นความสำคัญของผู้เชี่ยวชาญในชุมชน ($\bar{X}=4.00$) และผู้เชี่ยวชาญในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 44 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตด้านการเห็นหน่วยรับเข้าเชิงวิชาการที่ท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนานาชาติ จำนวนการสุ่มภาค

ภูมิภาค	ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคอีสาน		ภาคใต้		รวม	
	อาจารย์ (N=165) คณบดี (N=22)	ระดับปริญญา X̄ S.D.	อาจารย์ (N=82) คณบดี (N=9)	ระดับปริญญา X̄ S.D.	อาจารย์ (N=82) คณบดี (N=13)	ระดับปริญญา X̄ S.D.	อาจารย์ (N=75) คณบดี (N=8)	ระดับปริญญา X̄ S.D.	อาจารย์ (N=404) คณบดี (N=52)	ระดับปริญญา X̄ S.D.
สหภาพและหน้าวิทยาลัยชุมชน										
8. ด้านการเห็นหน่วยรับเข้าเชิงวิชาการที่ท้องถิ่น										
1. ชุมชนขาดความสนใจการรับเข้าเชิงวิชาการของวิทยาลัย	3.16 1.13 ผ่านกลาง 3.05 .79 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง	3.44 .79 ผ่านกลาง 3.56 .73 มาก	ผ่านกลาง	3.26 .95 ผ่านกลาง 3.00 1.29 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง	3.49 .74 ผ่านกลาง 3.63 .52 มาก	ผ่านกลาง	3.30 .97 ผ่านกลาง 3.21 .91 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง
2. วิทยาลัยไม่สามารถรับเข้าเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้	3.87 1.07 มาก 3.91 .92 มาก	มาก	3.91 .77 มาก 3.78 .97 มาก	มาก	3.57 1.18 มาก 2.85 1.41 ผ่านกลาง	มาก	3.87 1.02 มาก 4.13 .35 มาก	มาก	3.82 1.03 มาก 3.65 1.10 มาก	มาก
3. ชุมชนขาดความสนใจในการค้นคว้าข้อมูลเชิงวิชาการ โดยเฉพาะด้านดนตรี นาฏศิลป์ที่ทางวิทยาลัยเตรียมไว้บริการ	3.13 1.03 ผ่านกลาง 3.14 .89 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง	3.22 .82 ผ่านกลาง 2.78 .97 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง	3.10 1.05 ผ่านกลาง 2.46 1.20 น้อย	ผ่านกลาง	3.52 .83 มาก 3.25 .71 ผ่านกลาง	มาก	3.21 .96 ผ่านกลาง 2.92 .99 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง
4. วิทยาลัยไม่สามารถรับเข้าเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง	3.28 1.07 ผ่านกลาง 3.50 .80 มาก	ผ่านกลาง	3.66 .82 มาก 3.44 1.33 ผ่านกลาง	มาก	3.34 1.00 ผ่านกลาง 2.62 1.26 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง	3.65 .78 มาก 4.00 .76 มาก	มาก	3.45 .98 ผ่านกลาง 3.35 1.10 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง
5. อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	- - - - - -	-	- - - - - -	-	- - - - - -	-	- - - - - -	-	- - - - - -	-
รวม	3.36 .84 ผ่านกลาง 3.40 .62 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง	3.56 .56 มาก 3.39 .57 ผ่านกลาง	มาก	3.32 .88 ผ่านกลาง 2.73 1.14 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง	3.63 .62 มาก 3.75 .40 มาก	มาก	3.44 .77 ผ่านกลาง 3.28 .81 ผ่านกลาง	ผ่านกลาง

จากตารางที่ 44 สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์โดยรวมทั้งรู้ว่าวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะวิทยาลัยชุมชนประสบปัญหาด้านการเป็นหน่วยขึ้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44$) ในขณะที่ผู้บริหารก็รู้ว่าประสบปัญหาด้านการเป็นหน่วยขึ้นนำเชิงวิชาการในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X}=3.28$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า อาจารย์และผู้บริหารรู้ว่าเรื่องวิทยาลัยไม่สามารถขึ้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ เป็นปัญหาในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$ และ 3.65) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ส่วนการพิจารณาารอภูมิภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ สรุปได้ตามลำดับดังนี้

วิทยาลัยในภาคกลาง

อาจารย์รู้ว่าปัญหาด้านการเป็นหน่วยขึ้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าอาจารย์รู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากคือ วิทยาลัยไม่สามารถขึ้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.87$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรู้ว่าปัญหาด้านการเป็นหน่วยขึ้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.40$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าเรื่อง que ผู้บริหารรู้ว่า เป็นปัญหา มากคือ วิทยาลัยไม่สามารถขึ้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.91$) และวิทยาลัยไม่สามารถขึ้นนำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยในภาคเหนือ

อาจารย์รู้ว่าปัญหาด้านการเป็นหน่วยขึ้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าอาจารย์รู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหามากคือ วิทยาลัยไม่สามารถขึ้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.91$) และวิทยาลัยไม่สามารถขึ้นนำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.66$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรู้ว่าปัญหาด้านการเป็นหน่วยขึ้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.39$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่าเรื่อง que ผู้บริหารรู้ว่า เป็นปัญหามากคือ วิทยาลัยไม่สามารถขึ้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการ

ของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.78$) และชุมชนขาดความสนใจการขึ้นาเชิงวิชาการของวิทยาลัย ($\bar{X}=3.56$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยในภาคอีสาน

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการเป็นหน่วยขึ้นาเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.82$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหามากคือวิทยาลัยไม่สามารถขึ้นาเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านคนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.57$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการเป็นหน่วยขึ้นาเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.73$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

วิทยาลัยในภาคใต้

อาจารย์รับรู้ว่าปัญหาด้านการเป็นหน่วยขึ้นาเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเรื่องที่เป็นปัญหามากคือวิทยาลัยไม่สามารถขึ้นาเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านคนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.87$) วิทยาลัยไม่สามารถขึ้นาเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.65$) และชุมชนขาดความสนใจในการค้นคว้าข้อมูลเชิงวิชาการด้านคนตรี นาฏศิลป์ที่วิทยาลัยเตรียมไว้บริการ ($\bar{X}=3.52$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่าปัญหาด้านการเป็นหน่วยขึ้นาเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.75$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่ผู้บริหารรับรู้ว่า เป็นปัญหามากคือวิทยาลัยไม่สามารถขึ้นาเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านคนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=4.13$) วิทยาลัยไม่สามารถขึ้นาเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.00$) และชุมชนขาดความสนใจการขึ้นาเชิงวิชาการของวิทยาลัย ($\bar{X}=3.83$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 45 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการของคณาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวนวิทยาลัยในภาคกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กรุงเทพฯ		จันทบุรี		ฉะเชิงเทรา		สุพรรณบุรี		อ่างทอง	
	อาจารย์ (n=84) ผู้บริหาร (n=5) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=20) ผู้บริหาร (n=5) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=22) ผู้บริหาร (n=4) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=11) ผู้บริหาร (n=4) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=28) ผู้บริหาร (n=4) \bar{X} S.D. ระดับปัญหา					
8. ด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการของคณาจารย์										
1. ผู้บริหารขาดความสนใจการนำเชิงวิชาการของวิทยาลัย	3.13 1.10 ปานกลาง	3.40 1.31 ปานกลาง	3.09 .87 ปานกลาง	2.73 1.01 ปานกลาง	3.29 1.21 ปานกลาง					
	2.80 .45 ปานกลาง	3.20 1.30 ปานกลาง	3.25 .50 ปานกลาง	2.75 .96 ปานกลาง	3.25 .50 ปานกลาง					
2. วิทยาลัยไม่สามารถนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของผู้รับได้	3.79 1.03 มาก	4.20 .89 มาก	4.08 1.06 มาก	4.45 .52 มาก	3.46 1.26 ปานกลาง					
	3.60 1.34 มาก	4.40 .55 มาก	4.00 .82 มาก	4.25 .50 มาก	3.25 .96 ปานกลาง					
3. ผู้บริหารขาดความสนใจในการค้นคว้าหรือผลเชิงวิชาการ โดยเฉพาะด้านดนตรี นาฏศิลป์ทางวิทยาลัยเตรียมวิทยากร	3.04 .87 ปานกลาง	3.25 1.02 ปานกลาง	3.27 .98 ปานกลาง	3.18 .98 ปานกลาง	3.18 1.22 ปานกลาง					
	3.00 .00 ปานกลาง	3.20 1.30 ปานกลาง	3.00 1.41 ปานกลาง	3.00 .82 ปานกลาง	3.50 .58 มาก					
4. วิทยาลัยไม่สามารถนำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง	3.10 .96 ปานกลาง	3.80 1.06 มาก	3.27 .88 ปานกลาง	3.82 1.33 มาก	3.39 1.34 ปานกลาง					
	2.60 .55 ปานกลาง	4.00 .71 มาก	3.75 .50 มาก	4.00 .82 มาก	3.25 .50 ปานกลาง					
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -					
	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -					
รวม	3.26 .79 ปานกลาง	3.66 .67 มาก	3.43 .65 ปานกลาง	3.55 .81 มาก	3.33 1.17 ปานกลาง					
	3.00 .31 ปานกลาง	3.70 .89 มาก	3.50 .54 มาก	3.50 .68 มาก	3.31 .55 ปานกลาง					

จากตารางที่ 45 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคกลางได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพฯ

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.79$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.60$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.66$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=4.20$) และวิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.80$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.70$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=4.40$) และวิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.00$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=4.00$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่มีผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ
วิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของ
ชุมชนได้ ($\bar{X}=4.00$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์พรหมบุรี

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X}=3.55$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ
วิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของ
ชุมชนได้ ($\bar{X}=4.45$) และวิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.82$)
นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่มีผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ
วิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของ
ชุมชนได้ ($\bar{X}=4.25$) และวิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.00$)
นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.33$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าทุกข้อเป็นปัญหาในระดับ
ปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.31$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่มีผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ
ชุมชนขาดความสนใจในการค้นคว้าข้อมูลเชิงวิชาการด้านดนตรี นาฏศิลป์ที่วิทยาลัยเตรียมไว้
บริการ ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 48 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์
จําแนกรายวิทยาลัยในภาคเหนือ

วิทยาลัยนาฏศิลป์	เชียงใหม่						สุโขทัย					
	อาจารย์ (n=53)			ผู้บริหาร (n=5)			อาจารย์ (n=29)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทและหน้าที่วิทยาลัยชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
8. ด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น												
1. ชุมชนขาดความสนใจการรื้อฟื้นเชิงวิชาการของวิทยาลัย	3.49	.87	ปานกลาง	3.60	.55	มาก	3.34	.61	ปานกลาง	3.50	1.00	มาก
2. วิทยาลัยไม่สามารถรื้อฟื้นเชิงวิชาการที่นอกเหนือจาก ด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้	3.85	.69	มาก	3.80	.45	มาก	4.03	.91	มาก	3.75	1.50	มาก
3. ชุมชนขาดความสนใจในการค้นคว้าข้อมูลเชิงวิชาการ โดยเฉพาะด้านดนตรี นาฏศิลป์ที่ทางวิทยาลัยเตรียมไว้ บริการ	3.17	.75	ปานกลาง	3.00	.71	ปานกลาง	3.31	.93	ปานกลาง	2.50	1.29	ปานกลาง
4. วิทยาลัยไม่สามารถรื้อฟื้นเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง	3.62	.71	มาก	3.60	.55	มาก	3.72	1.00	มาก	3.25	2.06	ปานกลาง
5. อื่น ๆ (ไปรละบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.53	.54	มาก	3.50	.47	มาก	3.60	.60	มาก	3.25	.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 46 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการเป็นหน่วยชี้นำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคเหนือได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการเป็นหน่วยการชี้นำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.53$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชี้นำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.85$) และวิทยาลัยไม่สามารถชี้นำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.62$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการเป็นหน่วยการชี้นำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่มีผู้บริหารรับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชี้นำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.80$) ชุมชนขาดความสนใจการชี้นำเชิงวิชาการของวิทยาลัย และวิทยาลัยไม่สามารถชี้นำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.60$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย

อาจารย์รับรู้ว่ามีปัญหาด้านการเป็นหน่วยการชี้นำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่มีอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชี้นำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=4.03$) และวิทยาลัยไม่สามารถชี้นำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.72$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ว่ามีปัญหาด้านการเป็นหน่วยการชี้นำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่เป็นปัญหาในระดับมากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชี้นำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.75$) และชุมชนขาดความสนใจการชี้นำเชิงวิชาการของวิทยาลัย ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 47 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการเห็นหน่วยหน้าเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัย จำนวนราชวิทยาลัยในภาคอีสาน

วิทยาลัยนาฏศิลป์	กาฬสินธุ์		นครราชสีมา			ร้อยเอ็ด		
	อาจารย์ (n=32) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=4) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=13) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=3) X̄ S.D. ระดับปัญหา	อาจารย์ (n=37) X̄ S.D. ระดับปัญหา	ผู้บริหาร (n=6) X̄ S.D. ระดับปัญหา		
ชบขบและหน้าวิทยาลัยชุมชน								
8. ด้านการเห็นหน่วยหน้าเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น								
1. ชุมชนขาดความสนใจการศึกษาระดับวิทยาลัย	3.31 .86 ปานกลาง	3.25 .50 ปานกลาง	2.62 1.19 ปานกลาง	4.00 1.00 มาก	3.43 .87 ปานกลาง	2.33 1.51 น้อย		
2. วิทยาลัยไม่สามารถนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้	3.84 1.17 มาก	3.25 1.28 ปานกลาง	2.85 1.41 ปานกลาง	3.00 1.00 ปานกลาง	3.59 1.01 มาก	2.50 1.76 ปานกลาง		
3. ชุมชนขาดความสนใจในการค้นคว้าวิจัยเชิงวิชาการ โดยเฉพาะด้านดนตรี นาฏศิลป์ที่ทางวิทยาลัยเตรียมไว้บริการ	3.22 1.01 ปานกลาง	2.75 .50 ปานกลาง	2.62 1.19 ปานกลาง	3.67 .58 มาก	3.16 1.01 ปานกลาง	1.67 1.21 น้อย		
4. วิทยาลัยไม่สามารถนำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง	3.41 1.01 ปานกลาง	2.50 1.29 ปานกลาง	2.62 1.26 ปานกลาง	3.33 .58 ปานกลาง	3.54 .77 มาก	2.33 1.51 น้อย		
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	- - -		
รวม	3.45 .80 ปานกลาง	2.94 .83 ปานกลาง	2.67 1.21 ปานกลาง	3.50 .75 มาก	3.43 .71 ปานกลาง	2.21 1.33 น้อย		

จากตารางที่ 47 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการเป็นหน่วยชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคอีสานได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยการชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.84$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยการชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.94$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกเรื่องเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยการชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.87$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยการชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้เรื่องที่เป็นปัญหามากคือ ชุมชนขาดความสนใจการชั้นนำเชิงวิชาการของวิทยาลัย ($\bar{X}=4.00$) และชุมชนขาดความสนใจในการค้นคว้าข้อมูลเชิงวิชาการด้านดนตรี นาฏศิลป์ที่วิทยาลัยเตรียมไว้บริการ ($\bar{X}=3.87$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยการชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าเรื่องที่อาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหามากคือ วิทยาลัยไม่สามารถชั้นนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.59$) นอกจากนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยการชั้นนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.21$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ปัญหารายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย

ตารางที่ 48 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นตามการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยนฤมิตร
จำนวนภาควิชาในภาคใต้

วิทยาลัยนฤมิตร	นครศรีธรรมราช						พัทลุง					
	อาจารย์ (n=44)			ผู้บริหาร (n=4)			อาจารย์ (n=31)			ผู้บริหาร (n=4)		
บทบาทหน้าที่ที่วิทยาลัยนฤมิตร	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
8. ด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น												
1. ชุมชนขาดความสนใจการนำเชิงวิชาการของวิทยาลัย	3.55	.73	มาก	3.75	.50	มาก	3.42	.76	ปานกลาง	3.50	.58	มาก
2. วิทยาลัยไม่สามารถนำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจาก ด้านดนตรี นฤมิตรตามความต้องการของชุมชนได้	3.89	1.13	มาก	4.25	.50	มาก	3.84	.86	มาก	4.00	.00	มาก
3. ชุมชนขาดความสนใจในการค้นคว้าข้อมูลเชิงวิชาการ โดยเฉพาะด้านดนตรี นฤมิตรที่ทางวิทยาลัยเตรียมไว้ บริการ	3.43	.85	ปานกลาง	3.50	.58	มาก	3.65	.80	มาก	3.00	.82	ปานกลาง
4. วิทยาลัยไม่สามารถนำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง	3.61	.81	มาก	4.00	.82	มาก	3.71	.74	มาก	4.00	.82	มาก
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	3.62	.81	มาก	3.88	.52	มาก	3.65	.84	มาก	3.63	.25	มาก

จากตารางที่ 48 สามารถสรุปการรับรู้ของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาด้านการเป็นหน่วยผู้นำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่นของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคใต้ได้ดังนี้

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยการผู้นำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด วิทยาลัยไม่สามารถผู้นำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.89$) วิทยาลัยไม่สามารถผู้นำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.61$) และชุมชนขาดความสนใจการผู้นำเชิงวิชาการของวิทยาลัย ($\bar{X}=3.55$) นอกจากนี้เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยการผู้นำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.88$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับได้ดังนี้ วิทยาลัยไม่สามารถผู้นำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=4.25$) วิทยาลัยไม่สามารถผู้นำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.00$) ชุมชนขาดความสนใจการผู้นำเชิงวิชาการของวิทยาลัย ($\bar{X}=3.75$) และชุมชนขาดความสนใจในการค้นคว้าข้อมูลเชิงวิชาการ โดยเฉพาะด้านดนตรี นาฏศิลป์ที่ทางวิทยาลัยเตรียมไว้บริการ ($\bar{X}=3.50$)

วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง

อาจารย์รับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยการผู้นำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.65$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอาจารย์รับรู้ว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด วิทยาลัยไม่สามารถผู้นำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ ($\bar{X}=3.84$) วิทยาลัยไม่สามารถผู้นำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.71$) และชุมชนขาดความสนใจการค้นคว้าข้อมูลเชิงวิชาการด้านดนตรี นาฏศิลป์ที่วิทยาลัยเตรียมไว้บริการ ($\bar{X}=3.65$) นอกจากนี้เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ผู้บริหารรับรู้ปัญหาด้านการเป็นหน่วยการผู้นำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผู้บริหารรับรู้ทุกข้อเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด วิทยาลัยไม่สามารถผู้นำเชิงวิชาการที่นอกเหนือจากด้านดนตรี นาฏศิลป์ตามความต้องการของชุมชนได้ วิทยาลัยไม่สามารถผู้นำเชิงวิชาการได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.00$) และชุมชนขาดความสนใจการผู้นำเชิงวิชาการของวิทยาลัย ($\bar{X}=3.50$) นอกจากนี้เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะวิทยาลัยชุมชนตามความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารของวิทยาลัยศิลป์

จากจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 321 คน พบว่าอาจารย์และผู้บริหารในแต่ละวิทยาลัยใน 4 ภูมิภาคให้ข้อเสนอแนะที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงสรุปรวมข้อเสนอแนะแต่ละด้านในภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะวิทยาลัยชุมชน ดังนี้

แนวทางการพัฒนาโดยรวม

จากข้อเสนอแนะในการพัฒนาวิทยาลัยชุมชนตามความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารพบว่า มีข้อเสนอแนะซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ทั้งอาจารย์และผู้บริหารได้เสนอให้เป็นแนวทางในการพัฒนาตามบทบาทและหน้าที่ทั้ง 8 ด้าน 3 ประเด็น คือ

1. ควรมีการพัฒนาด้านงบประมาณในการดำเนินการอย่างเพียงพอ (f=184)
2. ควรมีการพัฒนาบุคลากรของวิทยาลัยในทุกทาง เช่น ส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรี เปิดโอกาสให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรม ศึกษาคุณงาน เป็นต้น (f=134)
3. ควรมีการวางแผนการปฏิบัติงานตามบทบาทและหน้าที่ในแต่ละด้านอย่างชัดเจน พร้อมทั้งขึ้นใจกับบุคลากรเพื่อสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติงาน (f=70)

นอกจากนั้นยังมีข้อเสนอแนะซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยนาฏศิลป์ในฐานะวิทยาลัยชุมชนเฉพาะด้าน ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนาด้านการสอนนักศึกษา

การบริหาร

- 1.1 จัดการประชุมสัมมนาให้ชุมชนได้ทราบแนวทางการดำเนินงานด้านการสอนนักศึกษาอย่างกว้างขวาง เช่น ประชุมสัมมนาชั้นหลักสูตรที่เปิดสอน เป็นต้น (f=4)
- 1.2 เลือกสรรบุคลากรในการปฏิบัติงานตามความเหมาะสมและแจกจ่ายงานอย่างทั่วถึง (f=2)
- 1.3 ส่งเสริมให้มีการประสานงานกันระหว่างผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่าย (f=2)
- 1.4 กระตุ้นให้บุคลากรเกิดความกระตือรือร้นและเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน

(f=2)

บุคลากร

1.5 เปิดโอกาสให้ผู้รู้ในชุมชนเข้ามามีบทบาททั้งในการจัดหลักสูตรและด้านการสอนให้มากยิ่งขึ้น (f=4)

1.6 มีการอบรมเทคนิควิธีสอนแก่บุคลากรภายนอกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอน (f=4)

การเรียนการสอน

1.7 จัดหลักสูตรการสอนให้มีความยืดหยุ่น เช่น เวลาเรียน การประเมินผล เป็นต้น (f=4)

1.8 กำหนดจุดประสงค์ในการเปิดหลักสูตรให้ชัดเจน โดยเน้นที่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (f=4)

1.9 พยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะให้มากที่สุด (f=4)

1.10 ควรปลูกจิตสำนึกแก่ผู้เรียนให้เห็นความสำคัญของหลักสูตรทางศิลปวัฒนธรรมที่เรียนเพื่อป้องกันการสูญเปล่าทางการศึกษา อันอาจเกิดจากการขาดความสนใจในการเรียน หรือการลาออกกลางคันของผู้เรียน (f=4)

2. แนวทางการพัฒนาด้านการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมโดยการค้นคว้าวิจัยการบริหาร

2.1 กระตุ้นให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการค้นคว้าวิจัย เช่น

2.1.1 ให้มีการสัมมนาบุคลากรระหว่างวิทยาลัยเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการวิจัย (f=14)

2.1.2 จัดเก็บงานวิจัย หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยอย่างเป็นระบบเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางในการวิจัย (f=10)

2.1.3 เปิดโอกาสให้บุคลากรทำงานวิจัยได้อย่างกว้างขวางตามความสนใจ (f=10)

2.1.4 ถืองานวิจัยเป็นผลงานทางวิชาการอย่างชัดเจน (f=8)

- 2.1.5 จัดหาเวลาพิเศษให้กับบุคลากรที่แสดงความจำนงค์ในการ
ทำวิจัย (f=6)
- 2.1.6 มีศูนย์คอมพิวเตอร์ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อความ
สะดวกในการวิจัย (f=6)
- 2.2 เสริมแรงแก่บุคลากรโดยการทำวิทยุและกำลังใจตอบแทน (f=6)
อื่น ๆ
- 2.3 ควรจะมีหน่วยงานวิจัยด้านดนตรี นาฏศิลป์ระดับกรมเพื่อเป็นศูนย์
ข้อมูลแก่วิทยาลัยในภูมิภาค (f=8)
- 2.4 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้
- 2.4.1 ความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น เพื่อประโยชน์
ในการเปิดสอนวิชาชีพ (f=4)
- 2.4.2 ติดตามผลการนำความรู้จากการฝึกวิชาชีพไปใช้ในชีวิต
ประจำวัน (f=4)
- 2.4.3 เพลงไทย ทำรำในนาฏศิลป์ไทย-สากล (f=4)
3. แนวทางการพัฒนาด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน
- การบริหาร
- 3.1 ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนรู้จักวิทยาลัยชุมชน ในด้านต่างๆ เช่น (f=30)
- 3.1.1 หลักสูตร (มีความแตกต่างจากวิทยาลัยอย่างไร)
- 3.1.2 วัตถุประสงค์ หรือวัตถุประสงค์ที่จะได้รับเมื่อจบหลักสูตร
- 3.1.3 ระยะเวลาที่ทำการสอน
- 3.2 ดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพของงาน (f=10)
- 3.3 จัดเตรียมอาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ (f=8)
- 3.4 คัดสรรบุคลากรในการปฏิบัติงานตามความสามารถ (f=6)
- 3.5 กระตุ้นให้บุคลากรเห็นความสำคัญของงานและเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน
(f=6)

การบริการชุมชน

- 3.6 การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นควรมุ่งเน้นถึงกลุ่มผู้เรียนทุกเพศทุกวัยและคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก (f=12)
- 3.7 หลักสูตรฝึกอบรมควรหลากหลายและควรเปิดสอนด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากดนตรีนาฏศิลป์ (f=10)
- 3.8 จัดบุคลากรของวิทยาลัยไปให้ความรู้แก่ชุมชนในบางโอกาส (f=8)
- 3.9 จัดตั้งวิทยาลัยเป็นศูนย์บริการด้านดนตรีนาฏศิลป์โดยการเตรียมเครื่องดนตรีเครื่องแต่งกาย เทปเพลงไว้จำหน่ายแก่ผู้สนใจในชุมชน (f=6)
- 3.10 พยายามจัดหลักสูตรให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (f=4)
- 3.11 พยายามให้บริการชุมชนให้มากที่สุดโดยที่ชุมชนจ่ายค่าตอบแทนน้อยที่สุด (f=4)
- 3.12 บริการทรัพยากรของวิทยาลัย เช่น สนาม หอประชุม แก่ชุมชนอย่างเต็มที่พร้อมกับให้คำแนะนำในการใช้ การดูแลรักษาควบคู่กันไปด้วยเพื่อส่งเสริมให้ชุมชนร่วมรักษาทรัพยากรของวิทยาลัย (f=4)
- 3.13 ควรมีการจัดนิทรรศการทางวิชาการนอกสถานที่ให้มากยิ่งขึ้น (f=2)

4. แนวทางการพัฒนาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน

การบริหาร

- 4.1 ดำเนินการเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่บุคลากร ตลอดจนให้มีการสัมมนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นต่อไป (f=14)
- 4.2 สนับสนุนให้บุคลากรดำเนินการศึกษา ค้นคว้าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างจริงจังและนำมารวบรวมให้เป็นระบบ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และสืบทอด (f=10)
- 4.3 คัดสรรบุคลากรที่มีความสามารถตามลักษณะงานเป็นแกนกลางในการปฏิบัติงาน (f=8)

4.4 ปรับลดภาระด้านการจัดการแสดงของวิทยาลัยลง เพื่อให้บุคลากร
มีเวลาในการประดิษฐ์ชุดการแสดงใหม่ ๆ จากการแสดงพื้นบ้านมากขึ้น (f=4)

การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

4.5 จัดการแสดงเผยแพร่ทางสถานีวิทยุ และโทรทัศน์โดยเลือกช่วงเวลา
ที่เหมาะสม (f=12)

4.6 ควรมีการประชุมสัมมนาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างกว้างขวางเพื่อ
จูงใจบุคคลในชุมชนให้เกิดความสนใจ และภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น (f=10)

4.7 จัดพิมพ์เป็นเอกสารเผยแพร่ ตลอดจนจัดนิทรรศการทางวิชาการ
(f=8)

4.8 ให้มีการสัมมนา อภิปรายเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อยู่ใน
ความสนใจของชุมชน (f=4)

5. แนวทางการพัฒนาด้านการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง

5.1 รวบรวมให้ชุมชนและหน่วยงานในท้องถิ่นเห็นความสำคัญของงาน
เพื่อที่จะได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่ (f=10)

5.2 คัดสรรบุคลากรเพื่อรับผิดชอบงานด้านนี้อย่างเป็นรูปธรรม (f=6)

5.3 ดำเนินการประสานงานให้มีการประชุมตกลงกันระหว่างหน่วยงานใน
ชุมชนกับชุมชนเพื่อการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง (f=8)

5.4 วิทยาลัยต้องแสดงความจำนงค์ที่จะดำเนินการด้านนี้ และแสดง
ศักยภาพของวิทยาลัยให้ปรากฏเพื่อให้ชุมชนและหน่วยงานรับรู้ ซอมรับ และเห็นความสำคัญของ
วิทยาลัย (f=4)

5.5 ดำเนินการสำรวจปัญหาของท้องถิ่นโดยการใช้แบบสอบถาม (f=4)

6. แนวทางการพัฒนาด้านการพัฒนาความรู้ เทคนิควิธีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

6.1 ส่งเสริมการพัฒนาตนเองของบุคลากรทั้งในด้านวิชาการและเทคนิค
อย่างกว้างขวางและทั่วถึง (f=32)

6.2 ให้มีการสัมมนาแลกเปลี่ยนเทคนิควิธีต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรใน

แต่ละวิทยาลัย (f=20)

6.3 กระทรวงศึกษาธิการ หรือกรมศิลปากรควรถ้าให้มีการอบรมสำหรับบุคลากรตามสมควร โดยเฉพาะการอบรมด้านวิชาชีพ ซึ่งเป็นวิชาชีพที่จำเป็นต้องเปิดสอนในวิทยาลัยชุมชน (f=8)

6.4 กระตุ้นให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเอง (f=6)

7. แนวทางการพัฒนาด้านการแสวงหาความรู้จากบุคคลและกิจการในท้องถิ่น

7.1 ควรเชิญผู้เชี่ยวชาญในชุมชนแต่ละสาขามาเป็นอาจารย์พิเศษอย่างสม่ำเสมอ (f=14)

7.2 จัดให้บุคลากรของวิทยาลัยเข้าไปรับการถ่ายทอดความรู้จากผู้รู้ในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ (f=12)

7.3 มอบหมายงานแก่บุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม (f=8)

7.4 จัดเก็บข้อมูลที่ได้รับการถ่ายทอดอย่างเป็นระบบ เช่น บันทึกวิดีโอเทป เป็นต้น (f=4)

7.5 จ่ายค่าตอบแทนวิทยากรอย่างเหมาะสม รวดเร็ว (f=4)

7.6 ควรมีการสำรวจความต้องการของชุมชนว่าต้องการความรู้เพิ่มเติมด้านใดบ้าง เพื่อที่ทางวิทยาลัยจะได้พัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ด้านนั้น ๆ แก่ชุมชน (f=4)

8. แนวทางการพัฒนาด้านการเป็นหน่วยงานนำเชิงวิชาการแก่ท้องถิ่น
การบริหาร

8.1 จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบอย่างเป็นรูปธรรม (f=10)

8.2 ควรดำเนินการประสานงานกับหน่วยงานในชุมชนเพื่อขยายขอบเขตการชี้นำให้กว้างขวาง (f=6)

8.3 ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ได้รับความรอบคอบในการดำเนินงานของวิทยาลัยอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง (f=6)

8.4 หานแนวทางพัฒนาบุคลากรให้สามารถขึ้นาเชิงวิชาการด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากด้านดนตรีและนาฏศิลป์ ($f=4$)

8.5 ศึกษาค้นคว้าของบุคลากรให้เห็นความสำคัญของการขึ้นาเชิงวิชาการ ($f=4$)

การขึ้นาเชิงวิชาการ

8.6 จัดทำเอกสาร แดบบันทึกเสียงหรือวิดีโอทัศน์ด้านดนตรีนาฏศิลป์เผยแพร่เพื่อจูงใจให้ชุมชนเกิดความสนใจมากขึ้น ($f=14$)

8.7 ควรมีการสำรวจความต้องการของชุมชนเพื่อจะได้มีแนวทางในการขึ้นาเชิงวิชาการให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนต่อไป ($f=8$)

8.8 จัดตั้งศูนย์ข้อมูลทางวิชาการและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบด้วยคอมพิวเตอร์ ตลอดจนจัดหาหนังสือ หรือสื่อต่าง ๆ ด้านดนตรีนาฏศิลป์ทุกแขนงมาเตรียมไว้บริการให้มากที่สุด ($f=4$)

8.9 จัดอบรมครูประจำการด้านดนตรีนาฏศิลป์ในชุมชนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ($f=4$)

8.10 ควรมีการจำหน่ายเครื่องแต่งกาย เครื่องดนตรีแก่ชุมชนด้วย โดยจัดเตรียมบุคลากรให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในการใช้ ($f=4$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย